

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ

Τ.Ε.Ι. ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Το σήμα ως ιδιαίτερο διακριτικό
γνώρισμα προϊόντων και υπηρεσιών της
επιχείρησης.

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Επιβλέπων Καθηγητής:
Ιατράκης Γεώργιος

Επιμέλεια:
Ισπιριάν Άσμικ
Ορφανού Ραφαέλα-
Μαρία-Κων/να

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2016

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο μεγάλος αριθμός των καταναλωτικών προϊόντων και αγαθών καθώς και η μεγάλη προσφορά υπηρεσιών καθιστούν σημαντική και απαραίτητη τη διάκριση των υπηρεσιών και προϊόντων. Το σήμα είναι ένα εργαλείο για την αναγνώριση τους αλλά επίσης αποτελεί το μέσο προσέλκυσης νέων πελατών και ενημέρωσης σχετικά με την ποιότητα και την προέλευση των προϊόντων και υπηρεσιών. Η παρούσα εργασία περιγράφει τα είδη σημάτων, τη χρησιμότητα τους και τις διαδικασίες απόκτησης και κατοχύρωσης γεγονός που αποτελεί κεφάλαιο για την κάθε εταιρία.

ABSTRACT

The great number of goods, products and services make their distinction necessary and of paramount importance. Trademarks are tools for their recognition and distinction of similar products or services and they are also a way of attracting new customers and offer information about the quality and the origin of the products and services. The present paper describes the types of the trademarks, their usefulness and the procedures for their obtaining and protection, which is a capital for every enterprise.

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	2
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΣΗΜΑ.....	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	7
ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΣΗΜΑΤΩΝ.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	31
ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΣΗΜΑΤΟΣ.....	31
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	43
ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ.....	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	51
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΣΗΜΑΤΩΝ.....	52

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΣΗΜΑ

Σήμα κάθε επιχείρησης μπορεί να είναι λέξεις, ονόματα φυσικών ή νομικών προσώπων, ψευδώνυμα, απεικονίσεις, σχέδια, γράμματα, αριθμοί, μονολεκτικές φράσεις, σχήμα και συσκευασία προϊόντος καθώς και τίτλος εφημερίδας ή περιοδικού. Το σήμα ως διακριτικό γνώρισμα υπηρετούσε και υπηρετεί, κατ' αρχή το συμφέρον του φορέα του. Αποτελεί ένα από τα μέσα που αυτός χρησιμοποιεί στην προσπάθειά του να διευρύνει το κύκλο των πελατών του. Τα προϊόντα που έχουν το ανάλογο σήμα, ξεχωρίζουν από τα όμοια ή παρόμοια προϊόντα που κυκλοφορούν στην αγορά. Ταυτόχρονα, διεγείροντας την προσοχή των καταναλωτών του, το σήμα συμβάλλει στη συγκράτηση των παλιών και αντίστοιχα στη απόκτηση νέων πελατών. Παράλληλα το σήμα κατέχει ρόλο βοηθού στην αναγνώριση και στην διάκριση των αγαθών μιας επιχείρησης από εκείνα μιας άλλης¹.

Πέρα από το παραπάνω πρωταρχικό και κύριο σκοπό του, το σήμα ικανοποιεί και την ανάγκη του καταναλωτή να διευκολύνεται στην αναζήτηση των προϊόντων της προτίμησής του. Ο καταναλωτής μέσω του σήματος αναζητά τα προϊόντα που είναι γνωστά σε αυτόν για την ποιότητα τους και τις ιδιότητες τους. Επίσης το συμφέρον του καταναλωτή, επιβάλλει, η χρησιμοποίηση του σήματος να μην δημιουργεί κίνδυνο παραπλάνησής του ως προς την επιλογή των προϊόντων της προτίμησής του.²

Τέλος, σε ευρωπαϊκό/κοινοτικό επίπεδο, το σήμα υπηρετεί το συμφέρον της καλής λειτουργίας ενός ελεύθερου και ανοθέτου ανταγωνισμού στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, αφού ο φορέας του μέσω της χρήσης του βοηθείται στην ανάπτυξη της οικονομικής του δραστηριότητας.

Ο σκοπός και οι λειτουργίες του σήματος βρίσκονται σε στενό δεσμό μεταξύ τους, χωρίς να ταυτίζονται απόλυτα. Ο σκοπός αποτελεί το πρωταρχικό στοιχείο, το αποτέλεσμα που ο νομοθέτης επιδιώκει με την αναγνώριση του σήματος. Αντίθετα, η λειτουργία σημαίνει την δράση που αναπτύσσει το σήμα η οποία είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση του σκοπού του.

Η βασική λειτουργία που επιτελεί το σήμα είναι ότι προσδιορίζει την προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας από συγκεκριμένη επιχείρηση. Το γεγονός αυτό λοιπόν δημιουργεί σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ του

¹ Blackett, T. (1998). *Trademarks*. London: MacMillan.Σελ.22

² Economides, N. (1998). Trademarks. In P.Newman (ed), *The New Palgrave Dictionary of Economics and the Law*. London: Macmillan.Σελ.342

καταναλωτή και της επιχείρησης και αποτελεί και μέσο διαφήμισης του προϊόντος.³

Ως διακριτικό γνώρισμα, το σήμα, έχει ιδιαίτερη χρησιμότητα στο φορέα του ως μέσο διαφήμισης και κυρίως πληροφοριακής. Η διαφημιστική αυτή δύναμη του στηρίζεται στη σχέση του με την υπηρεσία ή το προϊόν ή και ακόμα στη διαμόρφωσή του ή και ακόμα στην προβολή του από τα μέσα. Συνεπώς, το σήμα έχει διαφημιστική λειτουργία καθιστώντας το με αυτό τον τρόπο οικονομικό αγαθό του οποίου η εκμετάλλευση αποφέρει συμφέρον. Τα διακριτικά γνωρίσματα αποτελούν απόλυτα δικαιώματα, δηλαδή άυλα αγαθά, στα οποία αρμόζει ισότιμη προστασία με τις τεχνικές κι αισθητικές δημιουργίες. Με άλλα λόγια η σημασία των διακριτικών γνωρισμάτων δεν περιορίζεται μόνο στη διακριτική τους λειτουργία αλλά και στην οικονομική και εμπορική αξία του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Είναι δηλαδή σύμβολα μεγάλης επιτυχίας⁴.

Τα είδη των σημάτων είναι ποικίλα και ανάλογα με διάφορα κριτήρια χωρίζονται σε κατηγορίες. Για την απόκτηση ενός σήματος, ο αιτών θα πρέπει να λάβει υπόψη του τον προαναφερθέντα νόμο 2239/1994 περί σημάτων, με τον οποίο θα μπορέσει να ενημερωθεί για τα δικαιώματα αλλά και τις υποχρεώσεις του όσο αφορά την αίτηση, την κατάθεση και τελικά την απόκτηση του σήματος που επιθυμεί⁵.

Την πρώτη ρύθμιση του δικαίου των σημάτων στον ελληνικό χώρο αποτελεί ο ν. βρυστ/1893 ο οποίος ίσχυε μέχρι την θέσπιση του α. ν. 1998/19393. Η τροποποίηση του νόμου αυτού αποτελεί ο ν. 3205/55, ο οποίος σχετιζόταν με την παράλληλη κατάθεση, την εισαγωγή συλλογικών σημάτων και την άδεια χρήσης του σήματος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, έκδωσε την οδηγία 89/104/EK της 21.12.1988 προκειμένου να προσεγγίσει την σχετική νομοθεσία των κρατών μελών της. Ωστόσο, το ελληνικό δίκαιο εναρμονίσθηκε για πρώτη φορά στην οδηγία καταργώντας π. δ. 317/19924. Καινοτομία αποτέλεσε η αναγνώριση των σημάτων φήμης και υπηρεσιών αλλά και η αναγνώριση των ηχητικών σημάτων. Με τον ως τώρα ισχύοντα νόμο 2239/1994 «περί σημάτων», εισήχθησαν οι έννοιες που προβλέπονται από την κοινοτική οδηγία με την κατάργηση του επιχειρησιοπαγή χαρακτήρα των σημάτων. Επιτράπηκε έτσι, η μεταβίβαση του δικαιώματος και δόθηκε η δυνατότητα σε τρίτους να καταθέτουν για παρόμοια ή ίδια προϊόντα με την συναίνεση του δικαιούχου με την προϋπόθεση ότι η έγγραφη

³ Rogers, E.S. (1910). Some Historical Matters Concerning Trade Marks. *Michigan Law Review* 9: 29-39

⁴ Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη. Σελ. 362, 443

⁵ Αναστασόπουλος, Γ (2008) Επιτομή Εμπορικού Δικαίου. 3^η έκδοση: Αθήνα. Σελ.122

συναίνεση δεν υπονομεύει το δημόσιο συμφέρον και δεν δημιουργεί κίνδυνο παραπλάνησης του καταναλωτικού κοινού.⁶

⁶ Ρόκας, Ν (2004) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή.Σελ 92.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο
ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΣΗΜΑΤΩΝ

Σήμα θεωρείται κάθε σημείο επιδεικτικό γραφικής παραστάσεως ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από εκείνα άλλων επιχειρήσεων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 ν.2339/1994 “Περί σημάτων”. Το σημείο που αποτελεί σήμα πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 4 ν.2239/1994, να έχει διακριτική ικανότητα και να είναι επιδεικτικό γραφικής παραστάσεως.⁷

Υπάρχουν δύο θεωρίες που υποστηρίζουν τη νομική φύση του σήματος. Οι θεωρίες αυτές αφορούν γεγονός ότι το εμπορικό σήμα αποτελεί περυσιακό δικαίωμα και παράλληλα είναι προστατευόμενο άυλο αγαθό. Με βάση την πρώτη θεωρία παρόλο που το δικαίωμα στην προσωπικότητα εμπεριέχει ηθική αξία, διάρκεια και δεν μπορεί να λήξει πριν το θάνατο, το δικαίωμα στο σήμα περιλαμβάνει περιουσιακή αξία και αν δεν γίνει χρήση του για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα μπορεί να διαγραφεί. Επίσης, παρόλο που το δικαίωμα της προσωπικότητας είναι αυτοτελές για κάθε πρόσωπο, το δικαίωμα στο σήμα μπορεί να ανήκει σε παραπάνω από ένα άτομα λόγω μεταβίβασής του ή λόγω θανάτου. Η δεύτερη θεωρία είναι αυτή που εξυπηρετεί τις ανάγκες των συναλλαγών με το σήμα να αποτελεί άυλο αγαθό, αποκλειστικό και απόλυτο, με την δυνατότητα αποκλεισμού χρήσης από τρίτους.⁸

1.1.ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Τα θέματα των εμπορικών σημάτων ρυθμίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων του ν.2239/1994 “Περί σημάτων”. Το 1988 ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 89/104/ΕΟΚ/21.12.1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ.40/94 του Συμβουλίου της 20^{ης} Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα και του ν.2783/2000 «Περί κυρώσεως του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης για τη διεθνή καταχώριση εμπορικών σημάτων». Επιπλέον, η Ελλάδα έχει επικυρώσει τη Διεθνή Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (ν.213/75) και τη Συμφωνία για τα Δικαιώματα Διανοητικής Ιδιοκτησίας στον τομέα του Εμπορίου (ν.2290/1995). Τέλος, η Οδηγία 48/2004 της 29^{ης} Απριλίου 2004 αφορά στην επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας η οποία είναι σημαντική όχι μόνο για την προώθηση της καινοτομίας και της δημιουργικότητας, αλλά και για την ανάπτυξη της απασχόλησης και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας⁹.

⁷ Αναστασόπουλος, Γ (2008) Επιτομή Εμπορικού Δικαίου. 3^η έκδοση: Αθήνα, Σελ.127

⁸ Ρόκας, Ν (2004) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, Σελ 92.

⁹ Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Εκδόσεις: Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Σελ.312

Αξίζει να σημειωθεί ότι με τον ν. 2239/1994 εισάγονται ρυθμίσεις ως προς την κατεύθυνση της σχετικοποίησης για την αρχή της εδαφικότητας. Αυτές είναι οι ακόλουθες:

- Η περίπτωση κατά το άρθρο 4 § 2 των «παγκοίνως γνωστών σημάτων» του άρθρου 6 δις της Διεθνούς Σύμβασης των Παρισίων (1883), καθώς και των σημάτων φήμης, τα οποία προστατεύονται και εκτός του κράτους στο οποίο αναγνωρίστηκαν, χωρίς να απαιτείται τήρηση οποιασδήποτε διαδικασίας για τη διεθνή τους προστασία (από το άρθρο 4 § 1γ του ν. 2239/94).
- Η διάταξη του άρθρου 4 § 3γ με την οποία δημιουργείται अपαράδεκτο, στην περίπτωση ύπαρξης προγενέστερου αλλοδαπού σήματος που έχει καταχωρηθεί και χρησιμοποιείται στο εξωτερικό, η κατάθεσή του στο εσωτερικό γίνεται με κακόπιστο τρόπο
- Η διάταξη του άρθρου 18 § 2β σύμφωνα με την οποία ως χρήση του σήματος νοείται και η επίθεση του σήματος σε προϊόντα ή υπηρεσίες που προορίζονται αποκλειστικά για εξαγωγή
- Η διάταξη του άρθρου 20 § 3 σχετικά με την ανάλωση των εξουσιών του δικαιούχου σε περίπτωση που τα προϊόντα διατέθηκαν στο εμπόριο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τον ίδιο ή με τη συγκατάθεσή του ή από τον ίδιο.

1.2 ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ

Η λειτουργία του σήματος αναφέρεται στην δράση και την ενέργεια που αναπτύσσουν τα σήματα και που είναι απαραίτητη για την πραγμάτωση του σκοπού τους. Για αυτό το λόγο, ο σκοπός και οι λειτουργίες των σημάτων είναι στενά συνδεδεμένες μεταξύ τους, ενώ δεν ταυτίζονται απόλυτα. Οι λειτουργίες αναγνωρίζονται ως προστατευόμενες με βάση το ισχύον δίκαιο. Οι λειτουργίες των σημάτων είναι οι ακόλουθες:

- **Διακριτική Λειτουργία**

Σύμφωνα με το άρθρο 1 § 1 ν. 2239/1994 η πιο βασική λειτουργία των σημάτων είναι η διακριτική λειτουργία. Ο βασικός σκοπός των σημάτων αλλά και ο ρόλος τους είναι η δυνατότητα που δίνουν στα εμπορεύματα και στις υπηρεσίες να προσδιορίζουν την ταυτότητα τους και να ξεχωρίζουν από παρόμοια ή όμοια προϊόντα/υπηρεσίες. Η εξατομίκευση αυτή είναι απαραίτητη για την διοχέτευσή τους στην αγορά αλλά και δίνει την δυνατότητα στον δικαιούχο να κατοχυρώσει την επίδοσή του σε επιχειρηματικό επίπεδο μια και το καταναλωτικό κοινό θα μπορεί με ευκολία να επιλέγει υπηρεσίες/προϊόντα αυτά ανάμεσα σε άλλα¹⁰.

¹⁰ Ρόκας, Ν (2004) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, Σελ 93-94.

- **Λειτουργία Προέλευσης**

Η λειτουργία προέλευσης του σήματος, δίνει τη δυνατότητα στο καταναλωτικό κοινό να διακρίνει τα προϊόντα/υπηρεσίες άλλων ανταγωνιστικών επιχειρήσεων με γνώμονα την προέλευση τους από ορισμένη επιχείρηση και συγκεκριμένα από την επιχείρηση του αρχικού του φορέα ο οποίος τα εμπορεύεται ή τα παράγει δηλαδή ακόμα και αν η επωνυμία της επιχείρησης που παράγει δεν ταυτίζεται με το συγκεκριμένο σήμα που χρησιμοποιεί.

Συνεπώς, αναφορικά με την προέλευση των προϊόντων που διακρίνονται, η χρήση από τρίτο του παρόμοιου ή ίδιου σήματος με τέτοιο τρόπο που να δημιουργείται κίνδυνος παραπλάνησης και σύγχυσης του κοινού προσέβαλλε το δικαίωμα του σηματούχου. Γι' αυτό στο παρελθόν απαγορευόταν η μεταβίβαση του σήματος χωρίς την ταυτόχρονη μεταβίβαση της επιχείρησης που παράγει το προϊόν. Αυτό γινόταν γιατί εθεωρείτο ορθή η αντίληψη ότι το σήμα ήταν στενά συνδεδεμένο με την επιχείρηση γεγονός που εξασφάλιζε την ποιότητα των προϊόντων/υπηρεσιών και την αποφυγή της παραπλάνησης των καταναλωτών. Κατά συνέπεια το σήμα αποτελούσε παρεπόμενο της επιχείρησης αυτό που ονομάζεται *επιχειρησιοπάγεια*, χωρίς να είναι αυτόνομο οικονομικό αγαθό της επιχείρησης.

Η κατάργηση της *επιχειρησιοπάγειας* που αυτόματα σημαίνει την απόκτηση σήματος και όχι απαραίτητα της επιχείρησης μπορεί να οδηγήσει σε κατάχρηση όπως η εμπορία σημάτων. Σε τέτοιες περιπτώσεις η κατάθεση του σήματος θεωρείται καταχρηστική και εφαρμόζονται τα άρθρα 3§2 περιπτ. β και 17 § περιπτ. 2239/1994.

Στο ισχύον δίκαιο επιτρέπεται η μεταβίβαση μόνο του σήματος. Η ανεξάρτηση του σήματος από την επιχείρηση, θεσπίστηκε με τον νόμο **ν. 2239/1994**, εξακολουθώντας ότι το σήμα να επιτελεί τη λειτουργία προέλευσης. Το περιεχόμενο της διευρύνεται και ο δεσμός ανάμεσα στους καταναλωτές και τον επιχειρηματία αντικαθίσταται με έναν πιο απρόσωπο δεσμό ανάμεσα στα προϊόντα και στο καταναλωτικό κοινό¹¹.

- **Εγγυητική Λειτουργία**

Το σήμα επιτελεί εγγυητική λειτουργία, με την έννοια ότι, εφόσον θα αποκτήσει σήμα το προϊόν ή η υπηρεσία θα αποκτήσουν, λόγω της καλής ποιότητας, την εμπιστοσύνη του καταναλωτικού κοινού. Το κοινό βασίζεται στο γεγονός αυτό και προτιμά τα «εγγυημένα» αυτά προϊόντα, έχοντας την προσδοκία ότι το σήμα που φέρουν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες εγγυάται την ίδια πάντα ποιότητα στο μέλλον. Υποστηρίζεται

¹¹ Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Σελ 420.

ότι εγγυητική λειτουργία επιτελούν τα συλλογικά σήματα γιατί η κατάθεση τους προβλέπει συγκεκριμένους κανονισμούς και όρους για την ποιότητα των προϊόντων που θα παραχθούν (άρθρο 25 § 3 ν. 2239/1994). Τα σήματα ποιότητας επιτελούν επίσης εγγυητική λειτουργία τα οποία εγγυώνται για την ορισμένη ποιότητα των προϊόντων /υπηρεσιών μέσα από σταθερή παραγωγική διαδικασία με την κάλυψη συγκεκριμένων προδιαγραφών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα σήματα ποιότητας ρυθμίζονται από ειδικές διατάξεις και δεν υπόκεινται στο νόμο περί σημάτων. Επίσης, αν τρίτοι διανομείς αλλοιώσουν ή νοθεύσουν την ποιότητα των προϊόντων τα οποία διακινούν με το συγκεκριμένο σήμα και έπειτα τα διοχετεύσουν στην αγορά ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να στραφεί εναντίον τους. Το παρεχόμενο σήμα ποιότητας (ή πιστοποιητικό ποιότητας – ν.2642/1998) από τον Ελληνικό Οργανισμό Τυποποίησης (ΕΛΟΤ) δεν αποτελεί υποχρεωτική διαδικασία αλλά αναφέρεται σε συγκεκριμένα standards όπως ομοίως ισχύει και για το διεθνές πιστοποιητικό ποιότητας ISO 9000¹².

• Διαφημιστική Λειτουργία

Το σήμα δεν αποτελεί μόνο ένα διαφημιστικό γνώρισμα των προϊόντων ή υπηρεσιών αλλά επιπλέον αποτελεί σε ένα από τα πιο σημαντικά και αποτελεσματικά διαφημιστικά εργαλεία του σύγχρονου μάρκετινγκ. Τη διαφημιστική του δύναμη την αντλεί από τη σχέση που το συνδέει με το προϊόν / την υπηρεσία αλλά στην εντυπωσιακή του διαμόρφωση, καθώς και από την προβολή του στα μέσα ενημέρωσης.

Μέσω της λειτουργίας αυτής, το σήμα είναι αυτό που θα οδηγήσει στην επιτυχία του προϊόντος/υπηρεσίας δηλαδή γίνεται σύμβολο της εμπορικής επιτυχίας των προϊόντων που διακρίνει. Ενώ από την άλλη πλευρά οι καταναλωτές ωθούνται να επιλέξουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες αυτές. Επίσης, δίνει την δυνατότητα στις επιχειρήσεις με σήμα που επιτελεί διαφημιστική λειτουργία να εκμεταλλευτεί τη θετική αυτή προδιάθεση του κοινού παραχωρώντας άδειες χρήσεις του σήματος από την αδειούχο επιχείρηση (image transfer). Όπως για παράδειγμα το σήμα των τσιγάρων Camel για τη διάκριση ρολογιών.

Όμως, η διαφημιστική λειτουργία δεν προστατεύεται πλήρως. Η προστασία αφορά μόνο τα σήματα καλής φήμης. Ωστόσο σε κάθε περίπτωση η νομοθετική αναγνώριση της διαφημιστικής λειτουργίας δεν σημαίνει και περιορισμό της οικονομικής εκμετάλλευσης των τρίτων λόγω του ότι η προστασία δεν είναι απόλυτη¹³.

¹² Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Σελ 427.

¹³ Ρόκας, Ν (2004) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, Σελ 96.

1.3 ΤΑ ΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

- **Η Αρχή του Αδιαίρετου Του Σήματος**

Η αρχή του αδιαίρετου του σήματος αφορά την περίπτωση διάσπασης της επιχείρησης και της μεταβίβασης ενός μόνο τμήματος της σε τρίτο πρόσωπο ή όλων των τμημάτων της σε διαφορετικά πρόσωπα, θέτοντας το ζήτημα αν επιτρέπεται η παράλληλη χρήση του σήματος από τους φορείς των ανεξάρτητων σε αυτή τη περίπτωση επιχειρήσεων από τη διάσπαση, με δεδομένο ότι προσφέρουν ομοειδή ή όμοια προϊόντα.

Στο νόμο 2239/1994 δεν περιλαμβάνονται διατάξεις στις οποίες θεμελιώνεται η αρχή του αδιαίρετου. Παρόλα αυτά, η αρχή αυτή εξακολουθεί να ισχύει και σήμερα, με την προϋπόθεση, ότι η διάσπαση της επιχείρησης θα οδηγούσε σε κίνδυνο παραπλάνησης του καταναλωτικού κοινού. Σε αντίθετη περίπτωση, ο κίνδυνος σύγχυσης, υπηρετώντας το συμφέρον του σηματούχου, μπορεί να αναληφθεί από αυτόν και να μην παρουσιάσει κάποια αντίδραση στην ταυτόχρονη εμφάνιση του σήματος από άλλες ανεξάρτητες επιχειρήσεις¹⁴.

- **Η Αρχή της Προτεραιότητας**

Όταν μια ένδειξη γίνεται δεκτή αμετάκλητα ως σήμα υπέρ συγκεκριμένου προσώπου, δεν αναγνωρίζεται ως σήμα για άλλο πρόσωπο που παράγει ή εμπορεύεται παρόμοια ή όμοια προϊόντα (άρθρο 4 § 1 α' - β' ν. 2239/1994). Σε περίπτωση όμως που γίνει δεκτή, δημιουργείται σύγκρουση ανάμεσα στα δύο νόμιμα παραγόμενα προϊόντα. Και συνεπώς, η σύγκρουση αυτή αίρεται με βάση την αρχή της προτεραιότητας υπέρ αυτού που κατέθεσε πρώτος την αίτηση για την απόκτηση του σήματος (άρθρο 15 ν. 2239/1994).

Η άρση θα πραγματοποιηθεί με την άσκηση των ένδικων μέσων και με τη διαγραφή που στηρίζεται σε μετέπειτα χρονικά δήλωση (άρθρο 17 § 1 ε' ν. 2239/1994). Τα πολιτικά δικαστήρια δεν δύναται να επιληφθούν τέτοιων αγωγών προστασίας του προγενέστερου σήματος βάση του νόμου περί σημάτων, επειδή δεσμεύονται από τις αποφάσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων κατά των οποίων δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί προσφυγή ακόμα και από τις αμετάκλητες αποφάσεις των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (άρθρο 32 § 2 ν. 2239/1994). Όμως, μια ένδειξη μπορεί να αποτελέσει ταυτόχρονα αντικείμενο

¹⁴ Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Σελ 434.

σήματος αλλά και απλού διακριτικού γνωρίσματος, παρόμοιου ή όμοιου προϊόντος¹⁵.

- **Αρχή της Σύνδεσης του Σήματος με την Επιχείρηση**

Για τη διαφύλαξη της λειτουργίας προέλευσης η οποία κυρίως συνδέεται με το συμφέρον του σηματούχου, και των καταναλωτών προκειμένου να μην περιπλανώνται αναφορικά με την προέλευση, την ποιότητα καθώς και τις ιδιότητες προτίμησης των προϊόντων τους υπάρχει στο δίκαιο ο δεσμός ανάμεσα στο σήμα και στην επιχείρηση.

Σύμφωνα με το νέο νόμο που έχει εναρμονιστεί με την λειτουργική μεταβολή του σήματος και υπηρετεί τις σύγχρονες ανάγκες των συναλλαγών δεν αναγκάζει τον καταθέτη να είναι φορέας επιχείρησης παραγωγής ή εμπορίας προϊόντων ή επιχείρησης που προσφέρει υπηρεσίες καθώς και το αντίθετο (άρθρο 1 § 1 ν. 2239/1994)

Ακόμη, δίνει τη δυνατότητα για παραχώρηση τυπικής άδειας χρήσης ή κατάθεσης του σήματος σύμφωνα με το άρθρο 16 ν. 2239/94, την παραχώρηση άτυπης άδειας χρήσης, την κατάθεση παρόμοιου σήματος με τη συναίνεση του σηματούχου. Επίσης, επιτρέπει την ελεύθερη μεταβίβαση του σήματος (άρθρο 22 ν. 2239/94) και την αυτοτελή εκποίηση του στα πλαίσια μιας τυχόν αναγκαστικής κατάσχεσης και πτώχευσης (άρθρο 24).¹⁶

- **Αρχή του Ενιαίου του Δικαιώματος στο Σήμα & η Αρχή της Ανανεώσιμης Διάρκειας**

Το δικαίωμα στο σήμα υπόκειται στην απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων (ΔΕΣ), η οποία είναι η διοικητική αρχή ανεξάρτητα από τη χρήση του στις συναλλαγές. Συνεπώς, το δικαίωμα στο σήμα είναι ενιαίο, δηλαδή ισχύει για όλη την Ελληνική Επικράτεια. Έτσι, ένας τρίτος χρήστης δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει χρήση του ίδιου σήματος ακόμη και σε τοπικό επίπεδο¹⁷.

Το δικαίωμα στο σήμα είναι περιορισμένο χρονικά σε περίοδο μιας δεκαετίας από την κατάθεση. Αν το δικαίωμα δεν λήξει πρόωρα κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους ή το επόμενο διάστημα των έξι μηνών έχει

¹⁵ Γεωργακόπουλος, Β (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα. Σελ 134.

¹⁶ Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Σελ 430.

¹⁷ Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Σελ 434.

τη δυνατότητα να ανανεωθεί για άλλη μια δεκαετία με απλή δήλωση του δικαιούχου στην αρμόδια υπηρεσία¹⁸.

- **Αρχή της Αποκλειστικότητας**

Σύμφωνα, με το νόμο ν. 2239/1994 το σήμα, διακρίνει τα προϊόντα /υπηρεσίες του από τα προϊόντα/υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων ως προς το συμφέρον του επιχειρηματία αλλά και του καταναλωτή εφόσον το σήμα καθοδηγεί το καταναλωτικό κοινό να επιλέγει τα προϊόντα της ίδιας ποιότητας αποφεύγοντας τη παραπλάνηση. Αυτό σημαίνει ότι το δικαίωμα στο σήμα διαμορφώνεται ως δικαίωμα που παρέχει στο σηματούχο, συγκεκριμένη εξουσία χρήσης αποκλειστικής σύμφωνα με μετα άρθρα 2 και 18 του ν. 2239/94. Όπως αναφέρθηκε η αποκλειστικότητα του δικαιώματος του σηματούχου δεν είναι μόνο υπέρ του αλλά και κατά του, διότι το σήμα προστατεύει ταυτόχρονα και τα συμφέροντα του καταναλωτικού κοινού. Συνεπώς, η χρήση του σήματος από τρίτο δεν απαγορεύεται μόνο όταν αντιτίθεται σ' αυτήν η επιχείρηση/δικαιούχος, αλλά και όταν αυτός συναινεί, με κίνδυνο παραπλάνησης του καταναλωτικού κοινού (άρθρα 19 § 416 § 1 ν. 2239/94). Ωστόσο, ο χαρακτήρας αυτός της αποκλειστικότητας έχει πρακτική εφαρμογή και σημασία για τα σήματα τα οποία συνδέονται με παραστάσεις ποιότητας¹⁹.

- **Αρχή της Εδαφικότητας**

Η ισχύουσα νομοθεσία αναφορικά με τα δικαιώματα της βιομηχανικής ιδιοκτησίας και επομένως σχετικά με το δικαίωμα στο σήμα, δηλαδή η αρχή της εδαφικότητας, φέρει την έννοια ότι η προστασία του σήματος περιορίζεται στον εδαφικό χώρο του κράτους αυτού στο οποίο δημιουργήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του. Αν όμως ο δικαιούχος επιθυμεί να προστατευτεί το σήμα του σε περισσότερες χώρες θα πρέπει να αποκτήσει σε κάθε μια από αυτές δικαίωμα ξεχωριστά με βάση το δίκαιο της εκάστοτε χώρας και την προβλεπόμενη διαδικασία. Αυτό σημαίνει ότι κάθε δικαίωμα έχει αυτόνομο χαρακτήρα στη χώρα στην οποία συστήνεται και δεν εξαρτάται από την ύπαρξη του σε άλλες χώρες. Γίνεται έτσι σαφές ότι η αρχή της εδαφικότητας δεν βρίσκει ανταπόκριση στη μορφή του σύγχρονου παγκοσμιοποιημένου εμπορίου. Η αρχή της εδαφικότητας έχει ως συνέπεια ότι η τυχόν προσβολή του σήματος μπορεί να υφίσταται μόνο στη χώρα στην οποία δημιουργήθηκε

¹⁸ Γεωργακοπούλου, Α (1995) Εγχειρίδιο Εμπορικού Δικαίου, Σάκκουλα, Αθήνα, Σελ 146.

¹⁹ Γεωργακόπουλος, Β (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ 110 & 119.

το δικαίωμα και όχι σε άλλες χώρες στην περίπτωση που η προσβολή πραγματοποιήθηκε εκτός των ορίων της προστασίας του σήματος. Αν όμως μέρος της παράνομης πράξης πραγματοποιήθηκε στη χώρα προστασίας παρέχεται προστασία με βάση τη νομοθεσία της χώρας αυτής.

Αξίζει να σημειωθεί η αρχή της εδαφικότητας δεν αποκλείει την δυνατότητα στα εθνικά δικαστήρια να λάβουν υπόψη την προσβολή του εθνικού σήματος σε χώρα του εξωτερικού με δεδομένο ότι συντρέχουν στοιχεία εθνικότητας και δεν υφίσταται επέμβαση στα κυριαρχικά δικαιώματα του ξένου κράτους²⁰

1.4.ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ

1.Εθνικά σήματα είναι αυτά τα οποία παρέχουν προστασία στα πλαίσια της ελληνικής επικράτειας και διακρίνονται στις ακόλουθες υποκατηγορίες:

α) **Ημεδαπά** όταν ο καταθέτης αποτελεί φυσικό πρόσωπο με κατοικία στην Ελλάδα ή είναι νομικό πρόσωπο με έδρα στην Ελλάδα.

β) **Αλλοδαπά** όταν ο καταθέτης είναι φυσικό πρόσωπο με κατοικία στην αλλοδαπή χώρα ή νομικό πρόσωπο με έδρα στην αλλοδαπή χώρα.

γ) **Εκ Μετατροπής Κοινοτικά**, όταν αποτύχει η καταχώρισή τους στο Γραφείο Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά και ο δικαιούχος τους ζητά την καταχώρισή τους στην Ελλάδα.

δ) **Εκ Μετατροπής Διεθνή**, όταν ακυρώνεται η διεθνής καταχώρισή τους στο Διεθνές Γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας και ο δικαιούχος τους ζητά την καταχώρισή τους στην Ελλάδα.

2.Κοινοτικά σήματα τα οποία παρέχουν προστασία στις 27 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μία μόνο κατάθεση. Ο όρος κοινοτικό σήμα περιγράφει την καταχώρηση ενός σήματος σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με μια και μόνο κατάθεση στο Γραφείο Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά (ΓΕΕΑ) που εδρεύει στην περιοχή Ισπανίας. Τα κοινοτικά σήματα επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να χαρακτηρίζουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες με κοινό τρόπο σε ολόκληρη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Το κοινοτικό σήμα τους επιτρέπει, μέσω μιας ενιαίας διαδικασίας ενώπιον του Γραφείου Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά ΟΗΜΙ [(ΕΣ, ΔΕ, ΕΝ, FR, ΙΤ)], την καταχώριση ενός σήματος που θα έχει ενιαία προστασία και θα έχει την δυνατότητα να παράγει τα αποτελέσματά του σε ολόκληρη την κοινοτική επικράτεια.²¹

²⁰ Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 512-513

²¹ Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 460-461

3.Διεθνή σήματα. Το διεθνές σήμα είναι το οποίο έχει καταχωρηθεί σε έναν αριθμό κρατών τα οποία έχουν υπογράψει το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης της 27ης Ιουνίου 1989 το οποίο βασίστηκε στην Συμφωνία της Μαδρίτης (14 Απριλίου 1891) για την καταχώρηση σημάτων. Η κατάθεση της αίτησης λαμβάνει χώρα στο Διεθνές Γραφείο στη Γενεύη ή στην Ελλάδα στο Τμήμα Σημάτων του Υπουργείου Οικονομικών. Θα πρέπει όμως πρώτα το σήμα να έχει κατοχυρωθεί ως εθνικό. Ο καταθέτης της αίτησης διαλέγει τις χώρες που επιθυμεί και το σήμα καταχωρείται σε αυτές τις χώρες που δεν δηλώνουν ενστάσεις ή σε χώρες που έχουν ενστάσεις αλλά έχουν απορριφθεί. Το σήμα προστατεύεται στις χώρες επιλογής του καταθέτη όπως ακριβώς θα προστατευόταν αν είχε καταχωρηθεί μέσα από τη διαδικασία ξεχωριστής κατάθεσης σε κάθε μια από αυτές τις χώρες²².

4. Σήμα υπηρεσιών: Το σήμα υπηρεσιών, σύμφωνα με το παλαιό δίκαιο, αναγνωριζόταν όταν είχε μόνο νομική υπόσταση ως διακριτικό γνώρισμα και ως επωνυμία ή δικαίωμα της προσωπικότητας ή δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας. Ο νεότερος νόμος παρέχει αυτοτελή προστασία σύμφωνα με τα άρθρα 1, 37, 38 ν. 2239/94, με την καθιέρωση οκτώ νέων κλάσεων για την καταχώριση τους. Ως υπηρεσία θεωρείται η δραστηριότητα που ασκείται για λογαριασμό τρίτων και δεν οδηγεί στην κυκλοφορία ή παραγωγή προϊόντων. Για την απόκτηση του συγκεκριμένου σήματος υπηρεσιών πρέπει οι δραστηριότητες να είναι αυθύπαρκτες και αυτοτελείς και να ασκούνται προς όφελος τρίτου όπως για παράδειγμα οι ασφαλιστικές, τραπεζικές και μεταφορικές επιχειρήσεις.²³

Λοιπές διακρίσεις των εμπορικών σημάτων είναι:

α)Ατομικά σήματα προορίζονται να διακρίνουν εμπορεύματα μιας επιχείρησης της οποίας ο δικαιούχος είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

β)Συλλογικά σήματα τα οποία προορίζονται να διακρίνουν εμπορεύματα μιας επιχείρησης της οποίας ο δικαιούχος είναι μόνο νομικό πρόσωπο. Τα σήματα αυτά χρησιμεύουν για την διάκριση των εμπορευμάτων για τα μέλη του νομικού προσώπου.

γ)Ανάλογα με τη μορφή της εμφάνισης τους, τα σήματα διακρίνονται σε λεκτικά και εικαστικά.

Τα **λεκτικά** σήματα σχηματίζονται με μία ή περισσότερες λέξεις, οι οποίες μπορεί να είναι φανταστικές ή να περιέχουν το όνομα και την επωνυμία του δικαιούχου. Στις συναλλαγές εμφανίζονται ηχητικά, οπτικά ή εννοιολογικά. Ο ηχητικός παράγοντας αποτελεί τον σπουδαιότερο

²² Πουλάκου-Ευθυμιάτου Α (2008) Στοιχεία Εμπορικού Δικαίου. Εκδόσεις: Α. Σκουλά, Σελ 312

²³ Παράκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 458-459

παράγοντα για την διαφημιστική λειτουργία του σήματος. Οι διαφημιστικές φράσεις προστατεύονται ως σήμα, μόνο όταν έχουν διακριτική ικανότητα. Αυτό ισχύει για τα γράμματα, τους αριθμούς ή ακόμα και για τον συνδυασμό αυτών.

δ) Ανάλογα με το τι προορίζονται να διακρίνουν κατατάσσονται σε σήματα προϊόντων ή υπηρεσιών.

ε) Σύμφωνα με τη διακριτική τους δύναμη διακρίνονται σε σήματα φήμης, ασθενή και ισχυρά σήματα.

στ) Τα σήματα εγγυήσεως ή ποιότητας τα οποία ρυθμίζονται από ειδικές διατάξεις και εκτελούν λειτουργία εγγυητική της ποιότητας²⁴.

ζ) Τα εικαστικά σήματα αποτελούνται από εικόνες ή γραφικές παραστάσεις. Οι λέξεις, οι αριθμοί και τα γράμματα που ενδέχεται να υπάρχουν σε μία γραφική παράσταση θα πρέπει να είναι διαμορφωμένα με τέτοιο τρόπο προκειμένου να σχηματίζουν έντονη εντύπωση σε οπτικό επίπεδο. Ως τελικό αποτέλεσμα, θα πρέπει να κυριαρχεί η ίδια η γραφική παράσταση και όχι τα γράμματα, τα σύμβολα, ή οι λέξεις που έχουν χρησιμοποιηθεί. Αυτό το τελικό γράφημα, με την προϋπόθεση ότι έχει διακριτική δύναμη, μπορεί στο τέλος να καταχωρηθεί καθώς και να προστατευθεί νομικά.

Η καταχώρηση των εικαστικών σημάτων πραγματοποιείται σε μητρώα και όχι στα ίδια βιβλία στα οποία καταχωρούνται τα λεκτικά σήματα. Ο έλεγχος αυτών των σημάτων πραγματοποιείται όταν μόνο υπάρχουν λεκτικά στοιχεία στην εικόνα ή στη γραφική παράσταση.

Τα εικαστικά σήματα κατατίθενται σε ασπρόμαυρη ή έγχρωμη μορφή. Αν μία γραφική παράσταση καταχωρηθεί ως ασπρόμαυρη, τότε προστατεύεται από κάθε άλλη έγχρωμη παράσταση η οποία είναι παρόμοια.

Η διακριτική ικανότητα είναι αυτή που καθιστά αναγκαία και χρήσιμη την έγχρωμη κατάθεση, με δεδομένο ότι αποκτάται μέσα από τον συνδυασμό χρωμάτων. Ο σηματούχος κατέχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει το δικό του σήμα και σε ποικιλία χρωμάτων, όταν και μόνο το διακριτικό γνώρισμά του σήματος δεν χάνει στη διακριτική του δύναμη.

Ως σήμα θεωρείται και η συσκευασία αλλά και το σχήμα ενός προϊόντος. Στο παρελθόν η νομοθεσία έκανε αποδεκτά ως σήματα μόνο τα επίπεδα / δισδιάστατα. Σήμερα, οι τρισδιάστατες ενδείξεις είναι επίσης δεκτές προς κατάθεση. Όμως, η διακριτικότητα σε μια τρισδιάστατη ένδειξη έχει σε περισσότερες δυσκολίες σε σύγκριση με τα εικαστικά ή λεκτικά σήματα.²⁵

²⁴ Αναστασόπουλος, Γ (2008) Επιτομή Εμπορικού Δικαίου. 3^η έκδοση: Αθήνα, Σελ. 231

²⁵ Αλεξανδρίδου, Ε (1994): « Ζητήματα εμπορικού δικαίου και δικαίου προστασίας του καταναλωτή », Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσ/νίκη, Σελ. 220

η) Ηχητικά και οσφρητικά σήματα: Η νομοθεσία η οποία απαγόρευε την κατάθεση σημάτων που δεν γίνονταν αντιληπτά μέσω της όρασης έχει καταργηθεί. Έτσι, σήμερα υπάρχει η δυνατότητα να κατατεθούν ηχητικά σήματα όπως για παράδειγμα ηχητικές ενδείξεις διαφημιστικών μηνυμάτων ή ραδιοφωνικών εκπομπών κλπ. Τα ηχητικά σήματα πρέπει να είναι μελωδίες οι οποίες μπορούν να γραφτούν στο πεντάγραμμο προκειμένου το σημείο του οποίου η κατάθεση αιτείται ως σήμα να είναι ακριβές και κατανοητό. Δεκτά δεν γίνονται αυτά τα σήματα που είναι δεν είναι μελωδικά και αποτελούνται από θορύβους όπως φυσικοί ήχοι ή φωνές ζώων ή ανθρώπων. Παρά το γεγονός ότι σε θεωρητικό επίπεδο τα οσφρητικά σήματα είναι δεκτά προς κατάθεση, το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει καταστήσει αδύνατη την κατάθεσή τους εξαιτίας του γεγονότος ότι η γραφική τους απεικόνιση δεν είναι δυνατή.

θ) Σύνθετα σήματα: Ο συνδυασμός περισσότερων γραφικών παραστάσεων ή λέξεων δημιουργούν αντίστοιχα ένα σύνθετο εικαστικό σήμα ή ένα σύνθετο λεκτικό σήμα. Η σύζευξη εικαστικών παραστάσεων και λέξεων δημιουργούν ένα κύριο σύνθετο σήμα. Το συνδεδεμένο σήμα είναι μια ειδική περίπτωση σύνθετων σημάτων. Σε αυτή τη περίπτωση μια επιχείρηση χρησιμοποιεί δύο σήματα ως ένα, σαν μία ενότητα. Γεγονός που είναι σύνηθες σε περιπτώσεις εξαγοράς μιας επιχείρησης από μια άλλη.

ι) Σήματα με κριτήριο την διακριτική δύναμη

Η διακριτική δύναμη ενός σήματος αποτελεί ένα μέγεθος μεταβλητό το οποίο μπορεί να αυξάνεται εξαιτίας μεγάλης διαφήμισης και χρήσης ή σε αντίθετη περίπτωση, να μειώνεται μέχρι να εξαφανισθεί εντελώς. Δεν διαπιστώνεται ποτέ με αφηρημένο τρόπο, αλλά πάντα σε αναφορά με την εμπορευσιμότητα των υπηρεσιών ή των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρηθεί το συγκεκριμένο σήμα. Τα σήματα αυτά είναι τα παρακάτω:

- **Ασθενή , συνήθη και ισχυρά σήματα:** Η διαφορά των τριών αυτών σημάτων βρίσκεται στο μέγεθος της διακριτικής τους δύναμης. Τα ισχυρά σήματα έχουν μεγάλη διακριτική δύναμη, που οφείλεται στην εντατική διαφήμιση ή χρήση τους στις επιχειρησιακές συναλλαγές. Η προστασία των σημάτων αυτών είναι αντίστοιχα μεγάλη, σε περίπτωση που ακόμα και μια μικρή ομοιότητα με άλλα μεταγενέστερα διακριτικά γνωρίσματα, άλλων σημάτων, ενδέχεται να δημιουργήσει κίνδυνο σύγχυσης. Αναφορικά με τα συνήθη σήματα, αυτά έχουν μια μέση διακριτική δύναμη και συνήθη προστασία σε αναλογία με τα ισχυρά. Τα ασθενή σήματα σαφώς έχουν πολύ μικρή διακριτική δύναμη και

προστασία με δεδομένο ότι ο κίνδυνος συγχύσεως μπορεί να αποτραπεί μόνο μέσα από μικρές παραλλαγές.²⁶

- **Σήματα φήμης:** Τα σήματα τα οποία χαίρουν φήμης χαρακτηρίζονται από μεγάλη διακριτική δύναμη και διαφημιστική έλξη που αποκτάται μόνο μέσω της συνεχής ζήτησης και χρήσης στις εμπορικές συναλλαγές.

Συνεπώς, τα σήματα αυτά χαίρουν μεγάλη προστασίας σχετικά με τον κίνδυνο σύγχυσης, αλλά και στον κίνδυνο εκμετάλλευσης της φήμης τους από άλλα σήματα, καθώς και στον κίνδυνο ευτελισμού και εξασθένησης της καλής φήμης τους. Σύμφωνα με τις προηγούμενες νομικές διατάξεις, για να μπορέσει να χαρακτηριστεί ένα σήμα ως σήμα φήμης, θα έπρεπε να τηρεί κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις όπως λόγου χάρη ένα συγκεκριμένο ποσοστό αναγνωσιμότητας από τους καταναλωτές και τη μοναδικότητα του. Όμως, με τα σημερινά δεδομένα το σήμα πρέπει να είναι γνωστό σε μεγάλο μέρος του καταναλωτικού κοινού χωρίς όμως να ορίζεται συγκεκριμένο ποσοστό. Η ύπαρξη του σήματος φήμης κρίνεται με βάση τους πραγματικούς αλλά και εν δυνάμει αποδέκτες των υπηρεσιών ή προϊόντων τα οποία χαρακτηρίζει. Αξίζει να σημειωθεί ότι το σήμα φήμης δεν θα πρέπει να θεωρείται ίδιο με το «γνωστό» σήμα. Για να χαρακτηριστεί ένα σήμα ως σήμα φήμης θα πρέπει να πληρεί συγκεκριμένα κριτήρια με ποιοτικό και ποσοτικό χαρακτήρα. Αντιθέτως, η έννοια του «γνωστού» σήματος είναι αξιολογικά ουδέτερη. Η αναγνωσιμότητα / φήμη ενός σήματος σε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εξαρτάται από την φήμη του στα άλλα κράτη μέλη Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παραδείγματα σημάτων φήμης τα οποία συνδυάζονται άμεσα με τον τύπο του προϊόντος και χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν το ίδιο τον τύπο του προϊόντος είναι «Χλωρίνη», «JEEP» , «Nescafe», «Thermos».

κ) Σήματα με κριτήριο τον προορισμό τους

- **Αμυντικό σήμα:** Είναι το σήμα στο οποίο ο καταθέτης του δεν πρόκειται να το χρησιμοποιήσει. Όμως, προκειμένου ο καταθέτης να δημιουργήσει μια ασπίδα προστασίας για το κύριο σήμα, καταφεύγει στην κατάθεση του.
- **Σήμα πρόνοιας:** Τα σήματα πρόνοιας, είναι σήματα βιομηχανικά, εμπορικά ή σήματα υπηρεσιών όπου ο καταθέτης τους προτίθεται να τα χρησιμοποιήσει στο μέλλον και όχι άμεσα.

²⁶ Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 460

- **Σήματα σειράς:** Στα συγκεκριμένα σήματα, ο δικαιούχος κάνει χρήση του ίδιου θέματος για να διακρίνει διαφορετικά προϊόντα και υπηρεσίες. Παραδείγματα τέτοιων σημάτων είναι, τα σήματα: Aspirin, Nescafe/Nestle.
- **Επωνυμικά σήματα.** Είναι τα σήματα που διακρίνουν το σύνολο των προϊόντων ή υπηρεσιών τα οποία προέρχονται ή θα προέλθουν από μια επιχείρηση. Όμως, τα σήματα αυτά δεν αναγνωρίζονται από το δίκαιο μας το οποίο διακρίνει προϊόντα ή υπηρεσίες για τις οποίες έχουν κατατεθεί.
- **Κύρια σήματα και σήματα είδους.** Τα κύρια σήματα συναρτούν τα προϊόντα που διακρίνουν με την επιχείρηση το φορέα τους, ενώ τα ειδικά σήματα διακρίνουν τους τύπους των προϊόντων, ώστε να διακρίνονται αυτά από τα άλλα παρόμοια, προϊόντα που συνήθως προσφέρει η ίδια επιχείρηση και όχι από τα παρόμοια προϊόντα άλλων ανταγωνιστικών επιχειρήσεων.
- **Σήματα ποιότητας.** Τα σήματα ποιότητας υπόκεινται σε ειδικό νομοθετικό πλαίσιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΕΛΟΤ. Τα σήματα ποιότητας σχετίζονται με ορισμένη ποιότητα για τα προϊόντα ή υπηρεσίες, τα οποία έτσι τα διακρίνουν από τα προϊόντα ή υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων. Για να μην παραπλανείτε το καταναλωτικό κοινό ως προς τις ιδιότητες και την ποιότητα που το σήμα εγγυάται, η χρήση του προϋποθέτει συγκεκριμένη διοικητική άδεια η οποία χορηγείται μετά από κρατικό έλεγχο.
- **Αλλοδαπό Κρατικό σήμα:** Τα αλλοδαπά κρατικά σήματα προστατεύονται στη χώρα μας, αν έχουν κατατεθεί στη χώρα προέλευσης. Δηλαδή, στις μη κατατεθειμένες ενδείξεις που, βάση νόμου, πρέπει να τίθενται σε προϊόντα τα οποία προορίζονται για εξαγωγές.
- **Σήμα συνδεδεμένων επιχειρήσεων:** Σε περίπτωση επιχειρήσεων που έχουν συνασπισθεί υπό ενιαία διοίκηση, δεν μπορεί να αποκτηθεί σήμα από την συνένωση αυτών των επιχειρήσεων, εφόσον πρόκειται για ένωση χωρίς νομική υπόσταση.²⁷

1.4.1. Domain names (ηλεκτρονικές διευθύνσεις) και σήματα.

Domain name ονομάζεται η ηλεκτρονική διεύθυνση η οποία αντιστοιχεί σε μια ιστοσελίδα και έχει τη μορφή www.____.gr. Το πρώτο τμήμα είναι κοινό για όλα τα Domain names (world wide web)

²⁷ Συνανιώτη-Μαρούδη, Α (1995) Το Σήμα των Υπηρεσιών. Εκδόσεις: Σάκουλλα Αθήνα-Κομοτηνή. Σελ. 210-212

ενώ το δεύτερο τμήμα επιλέγεται από το κάτοχο του. Το τρίτο τμήμα αλλάζει σύμφωνα με τη χώρα που έχει γίνει η καταχώρηση.

Τα domain names, οι ηλεκτρονικές διευθύνσεις των επιχειρήσεων, είναι ένας σύγχρονος τρόπος επικοινωνίας αλλά και διαφήμισης σε παγκόσμιο επίπεδο. Τα domain names αποτελούνται από τρία επίπεδα τα οποία είναι διακριτά μεταξύ τους όπου το δεύτερο αποτελείται από μια επιλεγόμενη ένδειξη (second level domain name).

Με δεδομένο ότι τα domain names αποτελούν απλές ηλεκτρονικές διευθύνσεις συνεπώς δεν έχουν διακριτική λειτουργία όπως δηλαδή τα διακριτικά γνωρίσματα. Ωστόσο, χρησιμοποιούνται στο διαδίκτυο ως «ηλεκτρονικά διακριτικά γνωρίσματα» δηλαδή προς διαφήμιση και διάκριση εμπορευμάτων ή υπηρεσιών και επιχειρήσεων και έτσι τίθεται θέμα μεταξύ αυτών και των παραδοσιακών γνωρισμάτων.

Συνεπώς, θα πρέπει να αναγνωρισθούν διακριτικά γνωρίσματα δυο ειδών δηλαδή τα παραδοσιακά – υλικά γνωρίσματα για το μη ηλεκτρονικό εμπόριο και τα «ηλεκτρονικά γνωρίσματα» για αντίστοιχα το ηλεκτρονικό και να βασίζονται σε διαφορετικούς κανόνες το καθένα. Αυτό συμβαίνει γιατί η χρήση των ονομάτων και ενδείξεων στο διαδίκτυο είναι διαφορετικής φύσης από αυτή στην μη ηλεκτρονική /φυσική αγορά. Ένα άλλο χαρακτηριστικό των domain names αναφορικά με τα παραδοσιακά διακριτικά γνωρίσματα είναι ότι τα παραδοσιακά έχουν μόνο τοπική ισχύ και χρήση ενώ τα πρώτα έχουν παγκόσμια εμβέλεια. Το γεγονός αυτό απαιτεί συγκεκριμένη και ειδική αντιμετώπιση σε ζητήματα όπως ο προσδιορισμός του τόπου επέλευσης των ζημιογόνων αποτελεσμάτων²⁸

Η υπηρεσία που είναι υπεύθυνη για την καταχώρηση των domain names είναι η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.).

Ο χρήστης που επιθυμεί την εκχώρηση ενός ονόματος πρέπει να καταθέσει μια αίτηση σε έναν από τους «καταχωρητές» (φυσικό ή νομικό πρόσωπο προς το οποίο είναι δυνατό να γίνονται αιτήσεις εκχώρησης από ενδιαφερόμενους να τους εκχωρηθεί όνομα χώρου με κατάληξη .gr.). Παράλληλα, μαζί με την αίτηση εκχώρησης ο χρήστης είναι υποχρεωμένος να καταθέσει σχετικό τέλος εκχώρησης το οποίο έχει οριστεί από τον καταχωρητή. Η αίτηση από τον καταχωρητή θα πρέπει να κατατεθεί εντός μιας εργάσιμης ημέρας με ηλεκτρονικό τρόπο στο μητρώο (το οποίο το χειρίζεται το Ινστιτούτο Πληροφορικής/Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΠ/ΙΤΕ), το οποίο επιστρέφει στον καταχωρητή και στις e-mail διευθύνσεις επικοινωνίας που δηλώνονται σε κάθε αίτηση τον αριθμό πρωτοκόλλου της αίτησης, όπου αναφέρεται και η ημερομηνία μέχρι λεπτού της ώρας. Ο καταχωρητής δίνει στον

²⁸ Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 448-449

καταχωρούμενο αποδεικτικό κατάθεσης της αίτησης με τα παραπάνω στοιχεία. Το όνομα χώρου (.gr) ελέγχεται αυτόματα από το Μητρώο και εφόσον είναι σύμφωνο με όσα ορίζονται στον Κανονισμό Διαχείρισης και Εκχώρησης Ονομάτων Χώρου (.gr) ενεργοποιείται μέσα σε διάστημα τριών ωρών.

Το αποκλειστικό δικαίωμα επί του Ονόματος Χώρου (.gr) δεν αποκτάται με την προσωρινή αυτή ενεργοποίηση.

Η Ε.Ε.Τ.Τ. εξετάζει της αίτηση εντός των προθεσμιών που ορίζονται στον Κανονισμό Διαχείρισης και Εκχώρησης Ονομάτων Χώρου (.gr) και προβαίνει σε εκχώρηση ή σε απόρριψη της. Ουσιαστικά ελέγχει μόνο εάν το ίδιο domain name έχει ήδη καταχωρηθεί χωρίς να εξετάζεται επαρκώς η συνδρομή απαράδεκτων όπως στο σήμα ή ακόμα και την παρουσία άλλων παρόμοιων διακριτικών γνωρισμάτων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να χρησιμοποιούνται συχνά στο διαδίκτυο ως domain names ενδείξεις που είναι παρόμοιες με προγενέστερα μη διαδικτυακά διακριτικά γνωρίσματα. Η έλλειψη πιο λεπτομερούς ελέγχου σε συνδυασμό με την δυνατότητα ελεύθερης επιλογής των domain names οδηγεί σε συχνή σύγκρουση με τα διακριτικά γνωρίσματα του δικαίου βιομηχανικής ιδιοκτησίας καθώς οι επιχειρήσεις που επεκτείνουν τις δραστηριότητες τους στο διαδίκτυο, έχουν συμφέρον στην χρησιμοποίηση των διακριτικών γνωρισμάτων τους ως domain names. Ωστόσο είναι δυνατόν να έχουν ήδη καταχωρηθεί από κάποιον τρίτο, με αποτέλεσμα η επιχείρηση να βλάπτεται με πολλούς τρόπους²⁹.

1.4.2 Σύγκρουση domain names και διακριτικών γνωρισμάτων

Η ευρεία χρήση του διαδικτύου σε παγκόσμιο επίπεδο οδήγησε στην σύγκρουση των domain names τα οποία παρέχουν και διακριτική λειτουργία με όλα τα είδη των διεθνών και εθνικών διακριτικών γνωρισμάτων όπως διακριτικούς τίτλους, σήματα και λογότυπα,. Βασική αιτία της σύγκρουσης αυτής είναι κατά την παραχώρηση των domain names και την καταχώρηση τους στο μητρώο ονομάτων από το διαχειριστή, δηλαδή τι ΠΙ/ΙΤΕ, δεν εξετάζεται επαρκώς ή δεν εξετάζεται καθόλου η συνδρομή απαράδεκτων ή η παρουσία παρόμοιων ή όμοιων διακριτικών τίτλων και επωνυμιών (ΕΑ 6762/07, ΕΕμπΔ 2008, 136). Συνεπώς, μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο διαδίκτυο ενδείξεις όμοιες ή παρόμοιες όμοιες με παλαιότερες ως domain names, καθώς και ενδείξεις παραπλανητικές ή περιγραφικές.³⁰

Σε περίπτωση σύγκρουσης των domain names και διακριτικών γνωρισμάτων σωστό είναι ότι ισχύει και πιο συγκεκριμένα ότι ισχύει στο

²⁹ Μαρinos, Μ (2007) Δίκαιο Σημάτων. Εκδόσεις: Σάκουλα, Αθήνα, Σελ. 196-199

³⁰ Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 448-450

δίκαιο της βιομηχανικής ιδιοκτησίας και όχι η προτεραιότητα καταχώρησης στο μητρώο ονομάτων. Συνεπώς, ο δικαιούχος ενός παλαιότερου διακριτικού γνωρίσματος να μπορεί να αξιώνει την παράλειψη χρήσης της νεότερης και ίδιας ή παρεμφερής ένδειξης στο διαδίκτυο. Δεν είναι όμως ξεκάθαρο ότι αν η μοναδική δέσμευση μιας ηλεκτρονικής διεύθυνσης από τρίτο χωρίς την διαφήμιση ή και προώθηση των σχετικών προϊόντων/υπηρεσιών αποτελεί προσβολή υφιστάμενου διακριτικού γνωρίσματος.

Είναι αυτονόητο ότι η σύγκρουση αυτή μπορεί να υπάρξει και μεταξύ και domain name το οποίο έχει παλαιότερα χρησιμοποιηθεί με διακριτική ικανότητα και παραδοσιακό διακριτικό γνώρισμα καθώς επίσης και η σύγκρουση δυο domain names μεταξύ τους. Επίσης, θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι τα domain names με έξοχη διακριτικότητα χρήζουν αυξημένης προστασίας ακόμα και αν προκύψει κίνδυνος συγχύσεως όπως συνήθως συμβαίνει με τα σήματα φήμης ακόμα και αν γίνει χρήση των domain names από το δικαιούχο ή τον προβολέα μόνο στο διαδίκτυο³¹.

1.5 ΤΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Τα συστατικά σημεία του σήματος είναι τα ακόλουθα: ³²

Σημείο: Η χρήση του όρου που αφορά στο σημείο δεν είναι αναγκαία για τη σωστή λεκτική διατύπωση του ορισμού του σήματος σε νομοτεχνικό επίπεδο, αλλά και ούτε για τις προϋποθέσεις της διαδικασίας της κατάθεσης αυτού αλλά και για λόγους του απαραδέκτου. Συνεπώς, δεν έχει κάποια ορισμένη νομική βαρύτητα. Ωστόσο, οι ανταγωνιστές είναι ελεύθεροι σύμφωνα με το νόμο να βρίσκουν νέα σημεία για τη διάκριση των προϊόντων τους. Έτσι, οτιδήποτε αποτελεί σημείο σχετίζεται και αφορά την φαντασία των ανταγωνιστών. Τα κριτήρια όμως τα οποία χρησιμοποιούνται από τον νομοθέτη για την αξιολόγηση της καταθεσιμότητας ενός σημείου είναι αυτά της διακριτικής ικανότητας και της δυνατότητας γραφικής παράστασης. Αξίζει να σημειωθεί ότι δεν έχουν την δυνατότητα να καταχωρηθούν ως σήματα συγκεκριμένες κατηγορίες σημείων γιατί θεωρούνται παραπλανητικά, κοινόχρηστα, περιγραφικά και αντιτίθενται στη δημόσια τάξη.

Διακριτική Ικανότητα. Η διακριτική ικανότητα αποτελεί την πιο βασική προϋπόθεση για την κατάθεση του σήματος. Ο ορισμός της σε νομικό επίπεδο είναι θετικός αλλά και αρνητικός. Για να έχει την δυνατότητα ένα σημείο να κατατεθεί πρέπει να έχει εξ αρχής διακριτικό χαρακτήρα, μπορεί ωστόσο, παρόλο του ότι είναι, κοινόχρηστο, περιγραφικό ή συνίσταται σε ελεύθερο σημείο, να αποκτήσει διακριτική ικανότητα

³¹ Αποστολόπουλος, Χ (2003) Περιγραφικές και Κοινόχρηστες Ενδείξεις ως Domain Names. Νομική Προβληματική, ΧρΙΔ. Σελ. 108

³² Ρόκας, Β (1996) Κώδικες Νομικής Βιβλιοθήκης, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ 27.

λόγω της χρήσης του, της αποδοχής του από τους καταναλωτές ως διακριτικό γνώρισμα προϊόντος/ υπηρεσίας.

Επιχείρηση. Η νομική επιστήμη δεν μπορεί ακόμη να ορίσει ακριβώς την έννοια της επιχείρησης, ούτως ώστε να μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες όλων των κλάδων του δικαίου. Για τις ανάγκες του δικαίου σχετικά με τα σήματα μπορούν να καθοριστούν από το **άρθρο 1 ν. 2239/94** ότι η επιχείρηση περιλαμβάνει την παραγωγή ή εμπορία προϊόντων/υπηρεσιών με σκοπό το κέρδος.

Νομική Προσωπικότητα. Μια άλλη προϋπόθεση για την απόκτηση ατομικού και συλλογικού σήματος αποτελεί η ύπαρξη της νομικής προσωπικότητας. Η κοινοπραξία δεν μπορεί να αποκτήσει σήμα λόγω της έλλειψης νομικής προσωπικότητας. Ωστόσο, είναι δυνατό πολλά νομικά ή φυσικά πρόσωπα να καταθέσουν σήμα από κοινού ως συνδικαιούχοι.

Γραφική Παράσταση. Η γραφική παράσταση καθιερώνεται έτσι ώστε:

- α) Να μπορεί να διενεργηθεί κρατικός προληπτικός έλεγχος για προγενέστερα παρόμοια ή όμοια σήματα από τον αρμόδιο φορέα
- β) Να δημιουργηθεί μητρώο σημάτων το οποίο μπορεί να αποδείξει την χρονική προτεραιότητα σε περίπτωση συγκρουόμενων δικαιωμάτων
- γ) Να μπορεί να διενεργηθεί ιδιωτικός κατασταλτικός έλεγχος μέσα από τη διαδικασία καταχωρημένων σημάτων στο ΔΕΒΙ.

Αυτοτέλεια. Το σήμα πρέπει να έχει αυτοτέλεια για τα προϊόντα/ υπηρεσίες που διακρίνει. Αν δεν υπάρχει αυτοτέλεια θα υπάρχει έλλειψη διακριτικής ικανότητας και θα αποτελεί σήμα περιγραφικό. Άρα το χαρακτηριστικό της αυτοτέλειας είναι άμεσα συνυφασμένο με την απόκτηση διακριτικής ικανότητας.

Ποιότητα ή Υπηρεσίες. Σύμφωνα με τον νόμο ο όρος «προϊόντα» αναφέρεται σε ενσώματα κινητά τα οποία καταγράφονται στις κλάσεις προϊόντων από το άρθρο 9 της 20-12-1939. Μετά το π.δ. 317/92 επιτρέπεται ρητά και η κατάθεση σήματος υπηρεσιών.

Χρήση. Σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο δεν απαιτείται η θετική διαπίστωση χρήσης του σήματος ή ακόμα και η προϋπόθεση χρήσης κατά τη δήλωση του ή κατά την εκδίκαση της ειδικά στα σήματα φήμης πρέπει να επιτρέπεται η κατάθεση σήματος, από δικαιούχο οποίος δεν έχει πρόθεση να θέσει ο ίδιος προϊόντα/υπηρεσίες στην αγορά, αλλά μόνο να παραχωρήσει άδειες χρήσης σε τρίτα.

1.6.ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΧΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ

Αρμόδια για την κατάθεση και την προστασία των εμπορικών σημάτων στην Ελλάδα είναι η Διεύθυνση Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου

Ανάπτυξης. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων και τα Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια είναι οι αποκλειστικοί αρμόδιοι φορείς για όλα τα ζητήματα του ν.2239/1994, αλλά και για κάθε μορφή αμφισβήτησης που προκύπτει μεταξύ της αρμόδιας υπηρεσίας και των καταθετών-δικαιούχων σημάτων κατά την εφαρμογή του νόμου που προαναφέρθηκε. Απαραίτητη προϋπόθεση για την καταχώρηση μιας ένδειξης ως σήμα είναι να η κατοχή διακριτικής ικανότητας. Η διακριτική ικανότητα κυρίως διαφαίνεται κατά τη διάρκεια της λειτουργίας προέλευσης. Ένα σήμα έχει αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα εάν μπορεί να αξιολογηθεί σε σφαιρικό επίπεδο η ικανότητα του σήματος να εξατομικεύει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες καταχωρήθηκε τα οποία προέρχονται από συγκεκριμένη επιχείρηση και επομένως να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από αυτά άλλων επιχειρήσεων.

Σύμφωνα με το νόμο 2239/1994 υπάρχουν σήματα τα οποία δεν θεωρούνται αποδεκτά και επομένως απορρίπτονται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων³³.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 2239/94, τα ακόλουθα σημεία είναι αυτά που δηλώνονται και αποτελούν σήματα³⁴:

Λέξεις. Οι λέξεις μπορούν να κατατεθούν ως σήμα, με την προϋπόθεση ότι έχουν διακριτική ικανότητα. Διακριτική ικανότητα έχουν ακόμα και όταν χρησιμοποιούνται στην καθομιλούμενη σε καθημερινή βάση, αλλά και όταν δηλώνουν έννοιες μη ταυτόσημες με τα προϊόντα που διακρίνονται. Οι συνδυασμοί λέξεων, από τις οποίες κάποιες είναι κοινόχρηστες ή περιγραφικές και κάποιες από αυτές όχι μπορούν να κατατεθούν με την προϋπόθεση ότι έχουν διακριτική ικανότητα. Επίσης οι φανταστικές λέξεις μπορούν να κατατεθούν. Μη καταθέσιμα είναι οι ανορθογραφίες και οι αναγραμματισμοί και οι λεξιπλασίες, τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες

Εμπορική Επωνυμία. Με τον όρο εμπορική επωνυμία περιγράφεται το εμπορικό όνομα με το οποίο ο έμπορος εμφανίζεται σε όλες τις εμπορικές συναλλαγές του και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την διάκριση των προϊόντων/υπηρεσιών του. Η εμπορική επωνυμία για να μπορεί να κατατεθεί εξαρτάται από το αν είναι μικτή, πραγματική ή ονοματική. Η ονοματική επωνυμία μπορεί πάντα να κατατεθεί γιατί αποτελεί την ύπαρξη και εκδήλωση της προσωπικότητας του φυσικού προσώπου. Η μικτή και η πραγματική επωνυμία μπορούν και αυτές να κατατεθούν όταν δεν θεωρούνται ότι δεν είναι παραπλανητικές και ειδικά σχετικά την προέλευση των προϊόντων/ υπηρεσιών.

Η κατάθεση της επωνυμίας ως σήματος αυξάνει την προστασία της υπηρεσίας. Ο συνδυασμός των άρθρων 17 § 4 και 18 § 2 ν. 2239/94

³³ Μαρινός, Μ (2007) Δίκαιο Σημάτων. Εκδόσεις: Σάκουλα, Αθήνα, Σελ 293-304

³⁴ Ρόκας, Β (1996) Κώδικες Νομικής Βιβλιοθήκης, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ 36.

δείχνει ότι το σήμα που αποτελείται από εμπορική επωνυμία μπορεί να διαγραφεί αν μέσα στο διάστημα των προθεσμιών δεν πραγματοποιηθεί ουσιαστική χρήση του σήματος ως διακριτικό γνώρισμα του φορέα της επιχείρησης³⁵.

Ψευδώνυμα. Το όνομα τρίτου προσώπου δεν μπορεί να κατατεθεί γιατί αποτελεί προγενέστερο δικαίωμα προσωπικότητας γεγονός που βοηθά στην εξάλειψη του κινδύνου συγχύσεως. Για αυτό τον λόγο, θεωρούνται μη ικανά προς κατάθεση και τα ονόματα ανθρώπων που δεν είναι εν ζωή όταν το καταναλωτικό κοινό ενδέχεται να πιστέψει ότι υπάρχει σχέση μεταξύ των διακρινόμενων προϊόντων/υπηρεσιών και της προσωπικότητας.

Αριθμοί/Γράμματα. Οι αριθμοί και τα γράμματα μπορούν να κατατεθούν με την προϋπόθεση ότι έχουν διακριτική ικανότητα. Τα μεμονωμένα γράμματα και οι μονοψήφιοι αριθμοί δεν έχουν διακριτική ικανότητα εκτός όμως αν συνοδεύονται και από άλλα σημεία ή είναι γραμμένα με καλλιγραφικό χαρακτήρα. Οι συνδυασμοί μεταξύ αριθμών και γραμμάτων, τα μονογράμματα, γράμματα που σχηματίζουν φανταστικούς φθόγγους ή λέξεις είναι αποδεκτά προς κατάθεση.

Μουσικές Φράσεις/Ήχοι. Δυνατότητα για κατάθεση εφόσον υπάρχει διακριτική ικανότητα έχουν επίσης ενδείξεις τηλεοπτικών και κινηματογραφικών ταινιών, ραδιοφωνικών εκπομπών, διαφημιστικών, ηχητικές εκπομπές, άσχετα από το οπτικό τους σήμα με το οποίο μπορεί να συνυπάρχει και άσχετα από την προστασία που προκύπτει από άλλες διατάξεις.

Τίτλος Περιοδικού/Εφημερίδας. Ο τίτλος περιοδικού ή εφημερίδας αποτελεί σήμα αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για καταθεσιμότητα από την § 1 του άρθρου 1 ν. 2239/94 τους λόγους απαραδέκτου σύμφωνα με το άρθρο 3 ν. 2239/94. Εξαιτίας της αμφισβήτησης για το πόσο ο τίτλος εφημερίδας/περιοδικού εξατομικεύει το εκάστοτε έντυπο θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι το τεκμήριο καλύπτει μόνο την αυτοτέλεια του σήματος προς το διακρινόμενο προϊόν.

Σχήμα Προϊόντος-Συσκευασίας. Βασική προϋπόθεση για την προστασία περί σημάτων διατάξεις είναι το σχήμα του προϊόντος ή της συσκευασίας να έχει διακριτική ικανότητα, γεγονός που συμβαίνει όταν ένα σχήμα είναι ιδιόμορφο και πρωτότυπο. Αναφορικά με τα απαράδεκτα σχήματα, σημαντικό ζήτημα αποτελεί το κατά πόσο η "ουσιαστική αξία" περιλαμβάνει και την "αισθητική" ή "οικονομική αξία" που προσδίδει το σχήμα στο προϊόν ή αν αφορά μόνο τη "λειτουργική" αξία. Το σχήμα του προϊόντος ή της συσκευασίας μπορεί επίσης να προστατεύεται και με τις διατάξεις για τον αθέμιτο ανταγωνισμό και την πνευματική ιδιοκτησία.

³⁵ Παράκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 526-527

Απεικονίσεις. Οι απεικονίσεις αποτελούν εικαστικές παραστάσεις, συγκεκριμένης ή αφηρημένης μορφής. Ως απεικονίσεις μπορούν να κατατεθούν και ολόκληρες ετικέτες που προβάλλονται στη συσκευασία του προϊόντος. Συνήθως οι απεικονίσεις είναι σύνθετα σήματα και αποτελούνται από λεκτικά και εικαστικά σημεία. Ωστόσο, οι απεικονίσεις του ίδιου του προϊόντος δεν είναι δυνατό να κατατεθούν γιατί θα είναι περιγραφικές και επίσης γιατί δεν θα έχουν αυτοτέλεια. Οι απεικονίσεις καταχωρούνται σε ειδικά βιβλία και ο έλεγχος είναι πρακτικά δύσκολος. Τέλος, οι απεικονίσεις μπορούν να κατατεθούν ως ασπρόμαυρες ή ως έγχρωμες παραστάσεις.

1.6.1.Σήματα μη παραδεκτά προς κατάθεση είναι τα εξής:

A)Τα κοινόχρηστα

Κοινόχρηστα είναι τα σήματα που περιέχουν ενδείξεις οι οποίες, εξαιτίας της χρησιμοποίησής τους από διάφορες επιχειρήσεις οι οποίες δεν συνδέονται μεταξύ τους, έχασαν την διακριτική ικανότητα την οποία κατείχαν αρχικά. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μην μπορούν να προσδιορίσουν τη προέλευση ενός εμπορεύματος από μια συγκεκριμένη επιχείρηση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της περίπτωσης αυτής είναι η λέξη πύραυλος για τα παγωτά ή η έγχρωμη απεικόνιση λευκού σταυρού σε πράσινο κύκλο για τα φαρμακευτικά είδη.

Οι λόγοι για του οποίους ένα σήμα μπορεί να γίνει κοινόχρηστη ένδειξη είναι :

1. Η μεγάλη κυκλοφορία του προϊόντος
2. Η εμπορική επιτυχία του προϊόντος
3. Η αναγραφή του σήματος σε επιστημονικά συγγράμματα
4. Η ελεύθερη συχνή μεταβίβαση του σήματος.³⁶

B)Τα σήματα που στερούνται διακριτικό χαρακτήρα

Τα σήματα αυτά σχηματίζονται από ενδείξεις οι οποίες στερούνται το στοιχείο της διακριτικής ικανότητας με αποτέλεσμα να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως διακριτικά γνωρίσματα όπως για παράδειγμα μια γραμμή ή μια τελεία. Υπάρχει όμως και η πιθανότητα μια τέτοια ένδειξη να γίνει για κατάθεση ως σήμα, αν έχει επικρατήσει στις συναλλαγές³⁷.

Γ)Τα περιγραφικά

Περιγραφικά είναι τα σήματα που σχηματίζονται από ενδείξεις οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να δηλώσουν το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα, το βάρος, τον προορισμό, την αξία και τον τόπο προέλευσης του εμπορεύματος. Οι ενδείξεις αυτές αποτελούν

³⁶ Αντωνόπουλος, Β (2005) Βιομηχανική Ιδιοκτησία- Γενικό Μέρος, Σελ. 470

³⁷ Γεωργακόπουλος, Λ (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ.316

περιγραφικές ενδείξεις. Επομένως, δεν μπορούν να προσδιορίσουν την προέλευση ενός εμπορεύματος από μια συγκεκριμένη επιχείρηση και να καταχωρηθούν ως σήμα. Περιγραφικές ενδείξεις μπορεί να είναι οι γραμμές, οι αριθμοί, οι λέξεις, τα σημεία ή οι παραστάσεις.

Οι γραμμές και οι αριθμοί, ανεξάρτητα αν μπορούν να δηλώσουν τις ιδιότητες του εμπορεύματος, δεν μπορούν να καταχωρηθούν ως σήματα γιατί στερούνται το στοιχείο της διακριτικής ικανότητας. Αλλά μπορούν να καταχωρηθούν ως σήματα αν μετά από μακρά χρησιμοποίησή τους έχουν καθιερωθεί ως διακριτικά γνωρίσματα των εμπορευμάτων στις συναλλαγές.

Οι πιο συνηθισμένες περιγραφικές ενδείξεις είναι οι ακόλουθες:

Α. Αυτές που αφορούν τον τόπο προέλευσης (τοπωνύμια, ποταμούς κλπ) για παράδειγμα «γαλλικός καφές», «λουκάνικα Φρανκφούρτης».

Β. Αυτές που αφορούν την αξία ή τη ποσότητα του προϊόντος/υπηρεσίας για παράδειγμα «γίγας» «λίτρο».

Γ. Αυτές που αφορούν τον σκοπό ή τον προορισμό του προϊόντος/υπηρεσίας για παράδειγμα «ορειβάτης» για εξοπλισμό.

Δ. Αυτές που αφορούν την ποιότητα του προϊόντος/υπηρεσίας για παράδειγμα «super», δηλαδή οτιδήποτε επαινεί το προϊόν/υπηρεσία.

Ε. Αυτές που αφορούν το είδος του προϊόντος/υπηρεσίας για παράδειγμα «έτοιμα ενδύματα», ή και ακόμα η λέξη «κρεμάλα» για το επιτραπέζιο παιχνίδι³⁸.

Δ) Τα εμβλήματα και σύμβολα του ελληνικού κράτους, καθώς και κάθε αρχής, όπως επίσης και θρησκευτικά σύμβολα

Τα σήματα αυτά έχουν θεωρηθεί अपαράδεκτα προς κατάθεση, για να προστατευτεί το κύρος των κρατικών και θρησκευτικών εμβλημάτων και συμβόλων και να μην χρησιμοποιηθούν για εμπορικούς σκοπούς.

Ε) Τα σήματα που αντιβαίνουν στην ηθική και στη δημόσια τάξη

Τα σήματα αυτά περιέχουν ενδείξεις οι οποίες προσβάλλουν την ηθική, τη θρησκεία ή μπορεί να προκαλέσουν αναταραχή. Για παράδειγμα, η λέξη «Mozart» για απορρυπαντικά ή η εικόνα ενός μεθυσμένου ιερέα³⁹.

ΣΤ) Τα σήματα που περιέχουν παραπλανητικές ενδείξεις

Παραπλανητικές ενδείξεις είναι οι δηλώσεις ή οι παραστάσεις που περιέχονται στο σήμα, οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια με αποτέλεσμα να παραπλανούν το καταναλωτικό κοινό. Με τον τρόπο αυτό ο καταναλωτής σχηματίζει εσφαλμένες εντυπώσεις για τις ουσιώδεις ιδιότητες του εμπορεύματος.

Ζ) Αυτά που αποτελούν παραποίηση ή απομίμηση σήματος

Δεν μπορούν να γίνουν δεκτά προς κατάθεση για σήμα, αυτά που αποτελούν παραποίηση ή απομίμηση σήματος που έχει ήδη δηλωθεί

³⁸ Αντωνόπουλος, Β (2005) Βιομηχανική Ιδιοκτησία- Γενικό Μέρος, Σελ. 475-480

³⁹ Αντωνόπουλος, Β (2005) Βιομηχανική Ιδιοκτησία- Γενικό Μέρος, Σελ. 489-494

νόμιμα και δεν έχει διαγράψει και το οποίο χρησιμεύει για την διάκριση του ίδιου ή παρόμοιου προϊόντος. Ως παραποίηση εννοείται η πιστή ή κατά τα κύρια επί μέρους στοιχεία αντιγραφή άλλου σήματος. Ως απομίμηση εννοείται η προσέγγιση προς άλλο σήμα σε τέτοιο βαθμό, ώστε η ομοιότητα μεταξύ τους να είναι προφανής⁴⁰.

Η) Ονόματα και εικόνες τρίτων προσώπων

Η χρησιμοποίηση, ως σήμα, ονόματος ή τρίτου προσώπου ακόμα και με την συναίνεσή του, απαγορεύεται. Σκοπός της απαγόρευσης αυτής είναι,

κατά μια άποψη η προστασία της προσωπικότητας ή του ονόματος του τρίτου προσώπου. Ενώ, από την άλλη πλευρά, σκοπός της απαγόρευσης είναι να προστατέψει το κοινό ώστε να μη σχηματίσει λανθασμένες εντυπώσεις για τις σχέσεις του τρίτου προσώπου με τον καταθέτη του σήματος.

Ο καταθέτης όμως μπορεί να χρησιμοποιήσει ως σήμα το όνομά του ή την εικόνα του και επομένως την επωνυμία ή τον διακριτικό τίτλο της επιχείρησής του. Είναι αυτονόητο ότι είναι επίσης απαράδεκτα προς κατάθεση τα σήματα που δεν μπορούν να επικολληθούν στα βιβλία σημάτων και να εκτυπωθούν στο Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας της Εφημερίδας της Κυβέρνησης, π.χ. τα ανάγλυφα ή τα ακουστικά σήματα.

Όταν το σήμα αποτελείται από το ίδιο το όνομα του καταθέτη, το οποίο όμως όνομα έχει ήδη κατατεθεί από άλλο πρόσωπο ως σήμα για τα ίδια ή για ομοειδή προϊόντα πρέπει να προστεθεί κάποιο διακριτικό στοιχείο, ώστε να ξεχωρίζει το ένα από το άλλο⁴¹.

1.7. ΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΣΗΜΑ

1.7.1 Περιορισμοί στο δικαίωμα επί του σήματος

Η προστασία του δικαιούχου του σήματος παρέχεται με τον περιορισμό κατά τον οποίο το δικαίωμα του δικαιούχου δεν παρεμποδίζει τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές το όνομα, την επωνυμία, την διεύθυνση ακόμα και ενδείξεις σχετικές με το είδος, την ποιότητα, τον προορισμό, την αξία, τη γεωγραφική προέλευση, το χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλα χαρακτηριστικά της καθώς και το ίδιο το σήμα, αν αυτό είναι αναγκαίο εφόσον πρέπει να δηλωθεί ο προορισμός του προϊόντος ή της υπηρεσίας.

⁴⁰ Μαρinos, Μ (2007) Δίκαιο Σημάτων. Εκδόσεις: Σάκουλα, Αθήνα Σελ 323-336

⁴¹ Γεωργακόπουλος, Λ (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ 320

Παράδειγμα: Η χρησιμοποίηση προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ναι μεν δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν σήμα αλλά και κατά συνέπεια δεν θεμελιώνει προσβολή σήματος⁴².

⁴² Μαρinos, Μ (2007) Δίκαιο Σημάτων. Εκδόσεις: Σακουλά , Αθήνα,Σελ 61-63

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΣΗΜΑΤΟΣ

2.1.ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΣΗΜΑ

Το δικαίωμα για τη χρησιμοποίηση ενός σήματος αποκτάται από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με την κατάθεση του σήματος στο Υπουργείο Εμπορίου, στο τμήμα Σημάτων και την δικαστική παραδοχή του. Η διαδικασία καταθέσεως του σήματος περιλαμβάνει την υποβολή δηλώσεως στο τμήμα σημάτων του Υπουργείου Εμπορίου και τη σύνταξη εκθέσεως σχετικά με την κατάθεση της δηλώσεως, η οποία βιβλιοδετείται σε ειδικό βιβλίο, διαφορετικό για τα ημεδαπά και αλλοδαπά σήματα. Η δήλωση υποβάλλεται σε τέσσερα αντίγραφα και περιέχει:

- α) Αίτηση για καταχώρηση σήματος.
- β) Ανατύπωση του σήματος.
- γ) Ονοματεπώνυμο, κατοικία και επάγγελμα του καταθέτη και επί νομικών προσώπων επωνυμία και έδρα.
- δ) Κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών τα οποία το σήμα πρόκειται να διακρίνει, ταξινομημένα κατά κλάση με αναγραφή της οικίας κλάσεως κατά ομάδα προϊόντων.
- ε) Διορισμό πληρεξούσιου δικηγόρου και αντικλήτου, οι οποίοι νομιμοποιούνται με την αναγραφή του ονόματός τους στη δήλωση.
- στ) Ημερομηνία της προγενέστερης κατάθεσης, εάν διεκδικείται προτεραιότητα ως και την χώρα στην οποία έχει γίνει αυτή.
- ζ) Υπογραφή του πληρεξούσιου δικηγόρου.
- η) Αν το σήμα είναι ηχητικό, γίνεται ειδική αναφορά στη δήλωση.
- θ) Αν ζητείται έγχρωμη καταχώρηση, γίνεται ειδική αναφορά στη δήλωση.

Η δήλωση συνοδεύεται από:

- α) Δέκα αντίτυπα του σήματος, στη περίπτωση δε έγχρωμης και δέκα ένγχρωμα συνθέσεως του σήματος αντίτυπά του.

Τόμος _____	
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΣΗΜΑΤΩΝ ΔΗΛΩΣΗ ΗΜΕΔΑΠΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ	
Αριθμός Σήματος _____	
Ημερομηνία _____	Ώρα _____
Δικαιούχος (ονοματεπώνυμο ή επωνυμία)	
Κατοικία ή έδρα (οδός, αριθμός, πόλη, Τ.Κ.)	
Πληρεξούσιος Δικηγόρος	
Αντίκλητος	
Ημερομηνία δικασίμου Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων _____	
☐ λεκτικό	
☐ απεικόνιση	
☐ αριθμός	
☐ ηχητικό	
☐ συσκευασία ή σχήμα	
☐ με ορισμένη έγχρωμη σύνθεση	
☐ συλλογικό	
☐	
☐	
☐	

β) Πέντε αντίγραφα του καταλόγου των προς διάκριση προϊόντων ή υπηρεσιών.

γ) Παράβολο του Δημοσίου για την καταβολή των νόμιμων δικαιωμάτων αυτού.

δ) Πληρεξούσιο έγγραφο για κατάθεση σημάτων, με απλή υπογραφή του καταθέτη.

Αν έχουν τηρηθεί οι παραπάνω διατυπώσεις, η δήλωση συντάσσεται σε ειδικό έντυπο, η μορφή και το περιεχόμενο του οποίου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργείου Εμπορίου. Με την κατάθεση της δήλωσης αναγράφεται σε αυτήν η ημερομηνία, η ώρα της υποβολής της και ο αριθμός αυτής ενώ υπογράφεται από τον αρμόδιο φορέα. Οι δηλώσεις που δεν τηρούν τους παραπάνω όρους δε γίνονται δεκτές από την υπηρεσία. Αν η δήλωση, που κατατέθηκε, περιέχει ελλείψεις ή λάθη, ειδοποιείται ο καταθέτης με έγγραφο ως απόδειξη παραλαβής ή με δικαστικό επιμελητή, ο οποίος πρέπει να τα διορθώσει εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών. Εάν οι ελλείψεις δεν καλυφθούν ή τα λάθη δε διορθωθούν εμπρόθεσμα, η δήλωση παραπέμπεται στην Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, όπως έχει. Για την παραδοχή της δηλώσεως καταχώρισεως σήματος αποφασίζει η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων. Δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων της επιτροπής αυτής έχουν και τα εμπορικά, βιομηχανικά, επαγγελματικά και βιοτεχνικά επιμελητήρια. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων αποφασίζει, επίσης για κάθε αμφισβήτηση, που προκύπτει μεταξύ της αρμόδιας υπηρεσίας και των καταθετών ή δικαιούχων σήματος. Οι αποφάσεις της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και του Συμβουλίου της Επικρατείας σημειώνονται στο ειδικό βιβλίο. Όταν το σήμα γίνει δεκτό με αμετάκλητη απόφαση, σημειώνονται στο ειδικό βιβλίο η λέξη «κατεχωρήθη» με τις τυχόν μεταβολές ως προς τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες στα οποία αναφέρεται το σήμα. Η πράξη καταχώρισεως χρονολογείται και υπογράφεται από τον αρμόδιο. Το ειδικό βιβλίο είναι δημόσιο. Αντίγραφα ή αποσπάσματα των εγγραφών παρέχονται σε κάθε αιτούντα. Αντίγραφα ή αποσπάσματα για το σήμα που έχει καταχωρηθεί παρέχεται στο δικαιούχο ατελώς. Περιλήψεις που δέχονται το σήμα δημοσιεύονται εντός μηνός από τη δημοσίευση της αποφάσεως, στο Δελτίο Εμπορίου και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως. Η περίληψη περιέχει το σήμα, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και την κατοικία του δηλούντος, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες προς διάκριση των οποίων προορίζεται το σήμα. Οι απορριπτικές αποφάσεις κοινοποιούνται με εντολή της αρμόδιας υπηρεσίας προς τους διαδίκους ή τους αντικλήτους σε αυτών.

Έτσι ολοκληρώνεται η διαδικασία για την απόκτηση δικαιώματος στο σήμα⁴³.

2.2.ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ ΣΗΜΑ

Ο καταθέτης του σήματος έχει το δικαίωμα για την αποκλειστική χρήση του σήματος. Αυτό σημαίνει ότι το σήμα του παρέχει τη δυνατότητα να εμποδίζει κάποιον τρίτο να χρησιμοποιεί το ίδιο σήμα. Επομένως, το δικαίωμα επί του σήματος είναι απόλυτο, όπως τα προβλεπόμενα, σύμφωνα με τον αστικό κώδικα, εμπράγματα δικαιώματα. Με τη διαφορά ότι αυτά έχουν ως αντικείμενο υλικά αγαθά ενώ εκείνο άυλο αγαθό. Η αποκλειστικότητα του δικαιώματος επί του σήματος εκτείνεται στα όρια της λειτουργίας αυτού. Η προστασία του σήματος δεν εκτείνεται πέρα των εμπορευμάτων τα οποία προορίζεται, το σήμα, να διακρίνει.

Οποιοσδήποτε μπορεί να χρησιμοποιήσει το ίδιο σήμα αλλά για τη διάκριση ανομοιοειδών προϊόντων.

Ακόμη, στην κατάθεση του σήματος δεν εμποδίζεται τρίτος να χρησιμοποιεί ως σήμα μια ένδειξη, εφόσον η χρησιμοποίησή της δεν έγινε με τρόπο σαν να πρόκειται για σήμα.

Ειδικότερα, με την κατάθεση του σήματος, δεν απαγορεύεται σε κάποιον άλλον να χρησιμοποιεί το όνομα, την επωνυμία, την κατοικία του, ακόμη και δηλώσεις σχετικές με το είδος, τον χρόνο και τον τόπο της παραγωγής, την ποιότητα, τον προορισμό, την τιμή ή το βάρος κάποιου ομοειδούς εμπορεύματος ή προϊόντος. Απλά, δεν θα πρέπει η χρησιμοποίηση των στοιχείων αυτών να γίνεται σαν να πρόκειται για σήμα.

2.3.ΤΡΟΠΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Η καταχώρηση του σήματος παρέχει στον καταθέτη και μόνο, το αποκλειστικό δικαίωμα να το χρησιμοποιεί στα προϊόντα του ή στα εμπορεύματά του, τα οποία πρόκειται να διακρίνει το σήμα από τα άλλα ομοειδή, στα περικαλύμματα και στις συσκευασίες τους, στο χαρτί αλληλογραφίας, στα τιμολόγια, στους τιμοκαταλόγους, στις αγγελίες, σε κάθε είδους διαφήμιση και σε κάθε άλλο έντυπο. Η απαρίθμησή τους γίνεται από το νόμο και είναι ενδεικτική. Το σήμα αυτό μπορεί να χρησιμοποιεί ο δικαιούχος μόνο στα δικά του προϊόντα. Δεν υπάρχει δηλαδή δυνατότητα να το χρησιμοποιεί άλλος, ακόμα και αν συναινέσει

⁴³ Βελέντζας, Γ (2002) Επίτομο Εμπορικό Δίκαιο. Εκδόσεις: Ίνυς, Θεσσαλονίκη (12^η Έκδοση),Σελ.90

σ' αυτό ο δικαιούχος. Παρόλα αυτά, υπάρχουν ορισμένες εξαιρέσεις στον κανόνα αυτό, τις οποίες προβλέπει ο νόμος.

Συγκεκριμένα:

Είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί το σήμα και από αυτόν που συναρμολογεί ή συμπληρώνει τα προϊόντα του δικαιούχου. Εάν μάλιστα η κατασκευή, συναρμολόγηση ή η συμπλήρωση γίνεται σε χώρα διαφορετική από εκείνη όπου για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκε το σήμα, πρέπει να αναγράφεται με τρόπο ευδιάκριτο ο τρόπος που γίνεται αυτή και μάλιστα στα ελληνικά, αν ο τόπος είναι η Ελλάδα.

Είναι δυνατόν να υπάρχουν στο ίδιο προϊόν δύο σήματα, ένα εμπορικό και ένα βιομηχανικό. Και αυτό γιατί είναι δυνατόν, ο μη παραγωγός του αυτού ή ομοίου προϊόντος να μπορεί να κάνει χρήση του σήματος του στα ξένα προϊόντα που πωλεί, με τον όρο όμως να διατηρήσει άθικτο το σήμα του παραγωγού τους που τυχόν υπάρχει σ' αυτά.

Τέλος με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, μπορεί να επιτραπεί η κατάθεση ή και μόνον η χρήση του ίδιου σήματος για διάκριση των ίδιων ή παρόμοιων προϊόντων και από άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφ' όσον υπάρχει «στενός και ουσιώδης οικονομικός δεσμός» ανάμεσα στον δικαιούχο και το τρίτο πρόσωπο. Αυτό με την προϋπόθεση ότι η χρήση αυτή του σήματος από τρίτο πρόσωπο δεν δημιουργεί κινδύνους παραπλανήσεως του καταναλωτικού κοινού, ούτε είναι αντίθετο προς το δημόσιο συμφέρον. Ως οικονομικός θεσμός μπορεί να νοηθεί η παροχή χρηματικών κεφαλαίων ή μηχανημάτων, επίσης, η παροχή εκμετάλλευσης, εφεύρεσης ή βιομηχανικών μυστικών ή βασικών πρώτων υλών. Απαγορεύεται πάντως η εκμίσθωση του σήματος.

Εκτός από τις παραπάνω περιπτώσεις, δεν επιτρέπεται σε καμιά άλλη να γίνει χρήση σήματος σε προϊόντα ή εμπορεύματα άλλου προσώπου ακόμη και με την συναίνεση του δικαιούχου του σήματος.

Το δικαίωμα μεταβίβασης του ονόματος μπορεί να μεταβιβασθεί όσο ζει ο δικαιούχος του μόνο μαζί με την επιχείρηση. Όταν η επιχείρηση συνεχίζεται από περισσότερους κληρονόμους, η συνέχιση πρέπει να γίνεται από κοινού. Αν όμως δεν συνεχισθεί ή διασπαστεί η επιχείρηση τότε το σήμα διαγράφεται. Το ίδιο εφαρμόζεται και στην περίπτωση διάλυσης της εταιρείας⁴⁴.

2.4.ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΣΗΜΑΤΟΣ

Το δικαίωμα επί του σήματος, παρέχει στον δικαιούχο την εξουσία να μεταβιβάσει το σήμα εν ζωή ή μετά θάνατον. Η μεταβίβαση επιτρέπεται

⁴⁴ Βαλέντζας, Γ (2002) Επίτομο Εμπορικό Δίκαιο. Εκδόσεις: Τυς, Θεσσαλονίκη (12^η Έκδοση), Σελ.62-64

ακόμη και όταν το σήμα αποτελείται από το όνομα του δικαιούχου. Στην περίπτωση αυτή, το σήμα του νέου δικαιούχου σχηματίζεται με το όνομα τρίτου προσώπου. Είναι λογικό ο δικαιούχος του σήματος να μην παραμένει πάντα το ίδιο πρόσωπο, αλλά να αλλάζει. Όταν όμως γίνονται οι αλλαγές θα πρέπει να τηρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, αφού από το νόμο απαγορεύεται η ελεύθερη μεταβίβαση του σήματος⁴⁵.

α) Μεταβίβαση σήματος εν ζωή

Ο νόμος ορίζει ότι το δικαίωμα επί του σήματος μπορεί να μεταβιβαστεί εν ζωή μόνο μαζί με την επιχείρηση στην οποία αναφέρεται. Αυτό γίνεται για να προστατευτεί το κοινό από τον κίνδυνο παραπλάνησης σχετικά με την προέλευση των προϊόντων από μια ορισμένη επιχείρηση. Επομένως θεωρείται άκυρη η σύμβαση όταν μεταβιβάζεται μόνο το σήμα.

Αν ένα σήμα έχει δηλωθεί για πολλά ομοειδή προϊόντα και η μεταβίβαση της επιχείρησης μαζί με το σήμα σε άλλον γίνεται ως προς ένα από αυτά, δεν επιτρέπεται στο νέο δικαιούχο να χρησιμοποιήσει το σήμα και για τα υπόλοιπα προϊόντα. Από αυτό συνεπάγεται ότι μπορεί να γίνει μεταβίβαση τμήματος της επιχείρησης και ότι απαγορεύεται η χρήση του σήματος, από τον νέο δικαιούχο και για τα υπόλοιπα προϊόντα που δεν έχουν μεταβιβαστεί.

Σε περίπτωση που ο δικαιούχος θέλει να χρησιμοποιεί παράλληλα το σήμα, μπορεί να παραχωρήσει άδεια χρήσεως του σήματος αντί να το μεταβιβάσει. Ακόμα ο δικαιούχος μπορεί να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σήμα και μετά την μεταβίβαση εφόσον αναφέρεται στο τμήμα της επιχείρησης που δεν έχει μεταβιβαστεί. Αλλά στην περίπτωση που αναφέρεται σε ομοειδή προϊόντα μπορεί να το χρησιμοποιήσει σε άλλη χώρα.

Η μεταβίβαση του σήματος δημοσιεύεται και η μεταβίβαση ισχύει μετά την καταχώρηση της στο βιβλίο σημάτων.

Εκτός της συμβατικής μεταβίβασης του σήματος, ο νόμος επιτρέπει και την αναγκαστική κατάσχεση και εκποίηση του σήματος καθώς και την εκποίηση σε περίπτωση πτωχεύσεως. Η αναγκαστική κατάσχεση και εκποίηση σήματος επιτρέπεται μόνο για ολόκληρη την επιχείρηση. Δηλαδή κατάσχονται αναγκαστικά και εκποιούνται όλα τα στοιχεία της επιχείρησης. Αν το σήμα αποτελείται από το όνομα του δικαιούχου, ο νόμος δεν επιτρέπει κατάσχεση ούτε εκποίηση⁴⁶.

β) Μεταβίβαση σήματος εξαιτίας θανάτου

Και στη μεταβίβαση σήματος εξαιτίας θανάτου ισχύουν οι ίδιες διαδικασίες όπως και στη περίπτωση σήματος εν ζωή. Στην περίπτωση αυτή μεταβίβαση του σήματος γίνεται προς τους κληρονόμους. Όταν

⁴⁵ Βαλέντζας, Γ (2002) Επίτομο Εμπορικό Δίκαιο. Εκδόσεις: Τυς, Θεσσαλονίκη (12^η Έκδοση) Σελ.62-64

⁴⁶ Ρόκας,(1996) Κώδικες Νομικής Βιβλιοθήκης, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ 5.

υπάρχουν πολλοί κληρονόμοι, η επιχείρηση θα πρέπει να συνεχίσει να λειτουργεί ενιαία και να μην διασπαστεί γιατί αλλιώς το σήμα διαγράφεται.

Αν ο διαθέτης αφήσει σε ένα κληρονόμο την επιχείρηση και σε άλλον το σήμα, τότε το σήμα περιέχεται στον κληρονόμο της επιχείρησης. Επομένως και στην περίπτωση όπου λύεται μία εταιρεία, το σήμα περιέχεται σε εκείνον ή εκείνους οι οποίοι συνεχίζουν την εταιρική επιχείρηση. Όταν υπάρχει αμφισβήτηση, η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων αποφασίζει αν συνεχίζει ή διασπάται η εταιρική επιχείρηση⁴⁷.

2.5.ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Η προστασία του σήματος διαρκεί για μια δεκαετία που αρχίζει από την επομένη της καταθέσεως. Η διάρκεια της προστασίας μπορεί εκάστοτε να παρατείνεται για μια δεκαετία, με αίτηση του δικαιούχου και με την εμπρόθεσμη υποβολή στο Υπουργείο Εμπορίου του κατά νόμο αποδεικτικού καταβολής των υπέρ του Δημοσίου τελών.

Η υποβολή του κατά νόμο αποδεικτικού καταβολής των υπέρ του Δημοσίου τελών γίνεται εντός του τελευταίου έτους της προστασίας. Η υποβολή της αίτησης και του κατά νόμου αποδεικτικού καταβολής των τελών, δύναται επίσης να γίνει εντός πρόσθετης προθεσμίας έξι μηνών μετά τη λήξη της δεκαετίας, υπό τον όρο της υποβολής αποδεικτικού καταβολής των τελών αυξημένων κατά το ήμισυ. Η παράταση καθώς και η απόσβεση του σήματος δημοσιεύονται περιληπτικά στο Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως. Η απόσβεση του σήματος επέρχεται μετά την πάροδο της δεκαετίας. Για την απόσβεση αυτή ο αρμόδιος τμηματάρχης συντάσσει έκθεση η οποία έχει ενημερωτικό χαρακτήρα.

Κάθε αμφισβήτηση μεταξύ του αιτούντος για την παράταση του χρόνου διάρκειας της προστασίας του σήματος και της υπηρεσίας ως και κάθε αντίρρηση για την διαγραφή του σήματος, λύεται από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων με αίτηση του ενδιαφερόμενου⁴⁸.

2.5.1.Περιορισμός της προστασίας.

Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα στο δικαιούχο του δεν εμποδίζει τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές το όνομα, την επωνυμία και την διεύθυνση τους, ενδείξεις σχετικές με το είδος, την ποιότητα, τον προορισμό, την αξία, την γεωγραφική προέλευση, το χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλα χαρακτηριστικά τους,

⁴⁷ Ρόκας, (2004) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, Σελ 100.

⁴⁸ Ρόκας, Ν (1996) Κώδικες Νομικής Βιβλιοθήκης, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα. Σελ.93

καθώς και το ίδιο το σήμα, αν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να δηλωθεί ο προορισμός προϊόντος ή υπηρεσίας, ιδίως δε όταν πρόκειται για εξαρτήματα ή ανταλλακτικά. Η χρήση αυτή πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή στο εμπόριο και πάντως όχι με τη μορφή σήματος. Το δικαίωμα επίσης αυτό δεν επιτρέπει στο δικαιούχο του να απαγορεύει τη χρήση του σήματος για προϊόντα που έχουν διατεθεί με το σήμα αυτό στο εμπόριο, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από τον ίδιο τον δικαιούχο ή με την συγκατάθεση του. Αυτό δεν εφαρμόζεται αν ο δικαιούχος επικαλείται σοβαρή αιτία και να αντιταχθεί στην μεταγενέστερη εκμετάλλευση των προϊόντων, ιδίως όταν η κατάσταση των προϊόντων αλλοιώνεται μετά τη διάθεση τους στο εμπόριο.

2.5.2. Αστική και ποινική προστασία του σήματος.

Όποιος χρησιμοποιεί ή παραποιεί ή απομιμείται σήμα που ανήκει σε άλλον, μπορεί να εναχθεί για παράλειψη ή αποζημίωση ή και για τα δύο. Το ίδιο ισχύει και για εκείνον ο οποίος χρησιμοποιεί σημείο που ταυτίζεται ή μοιάζει με σήμα αλλά δεν διακρίνει συναφή προϊόντα ή υπηρεσίες με αυτά που διακρίνονται από το σήμα, εφόσον αυτό έχει αποκτήσει φήμη στην Ελλάδα και η χρησιμοποίηση του σημείου θα χάριζε στον χρησιμοποιούντα όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος ή θα έβλαπτε το διακριτικό χαρακτήρα. Η αγωγή εγείρεται καταρχήν ενώπιον του αρμόδιου μονομελές πρωτοδικείου και δικάζεται κατά την τακτική διαδικασία. Η αξίωση για αποζημίωση παραγράφεται μετά από την τριετία από το τέλος του έτους κατά το οποίο έγινε για πρώτη φορά η παράνομη χρησιμοποίηση, παραποίηση ή απομίμηση.

Όταν πρόκειται για πανομοιότυπο σήμα, καθώς και για σήμα που διαφέρει ως προς τα στοιχεία που δεν μεταβάλλουν το διακριτικό του χαρακτήρα, για την πλήρη απόδειξη χρήσεως ή παραποιήσεως αρκεί η προσκόμιση του πιστοποιητικού καταχώρησης του παραποιούμενου σήματος.

Όποιος έχει αξίωση για παράληψη μπορεί να ζητήσει και τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Επίσης τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματική ποινή οι παρακάτω:

1. Όποιος παραποιεί σήμα ή κάνει εν γνώσει του χρήση παραποιημένου σήματος.
2. Όποιος θέτει σε προϊόντα της επιχείρησής του ή σε αντικείμενα εμπορίου του εν γνώσει του αλλότριο σήμα.
3. Όποιος χωρίς παραποίηση απομιμείται εξολοκλήρου ή εν μέρει προς παραπλάνηση των αγοραστών αλλότριο σήμα.

4. Όποιος εν γνώσει του πωλεί ή εκθέτει προς πώληση ή κυκλοφορία προϊόντα που φέρουν σήμα που αποτελεί παραποίηση ή απομίμηση αλλότριου σήματος
5. Όποιος χρησιμοποιεί σαν σήμα τα εμβλήματα και τα σύμβολα του ελληνικού κράτους και πάσης αρχής, ως και τα θρησκευτικά σύμβολα⁴⁹.

2.5.3. Προστασία του σήματος από Domain names.

Σύμφωνα με τον νόμο 2239/1994 η καταχώρηση domain name όμοιο ή παρόμοιο με το σήμα κάποιας επιχείρησης το οποίο σχετίζεται με ιστοσελίδα που προβάλλει όμοια ή παρόμοια δραστηριότητα με τα εμπορεύματα για τα οποία το σήμα προστατεύεται, με αποτέλεσμα να δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης στους καταναλωτές, συνιστά προσβολή του σήματος.

- Αν η διεύθυνση δεν χρησιμοποιείται τότε δε δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης.
- Ο κίνδυνος σύγχυσης στοιχειοθετείται από τον συνδυασμό του domain name με το περιεχόμενο της ιστοσελίδας.
- Το σήμα φήμης προστατεύεται και για τα ανόμοια εμπορεύματα, εφόσον ο κάτοχος του domain name με τη χρήση του προορίζει αθέμιτο όφελος ή εξασθενίζει το διακριτικό του χαρακτήρα

Αν το σήμα επιτελεί και λειτουργία διακριτικού γνωρίσματος προσβάλλεται όταν κάποιος τρίτος έχει καταχωρίσει domain name όμοιο ή παρόμοιο με αυτό, για την προβολή δραστηριότητας που εμφανίζει κάποια έστω χαλαρή συνάφεια με τα εμπορεύματα για τα οποία έχει καταχωρηθεί.

Αν το σήμα επιτελεί παράλληλα και ονομαστική λειτουργία, προσβάλλεται από την καταχώρηση ομοίου ή παρόμοιου domain name, ακόμα και αν αυτή δε συνδέεται με την προβολή επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Όταν κάποιος τρίτος έχει καταχωρίσει domain name όμοιο ή παρόμοιο με ένα σήμα, με σκοπό να το εκμεταλλευτεί οικονομικά με τρόπο αντίθετο στα χρηστά ήθη (π.χ. εκμετάλλευση της φήμης του) συντρέχει λόγος προσβολής.

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις ο δικαιούχος του σήματος έχει το δικαίωμα να προβεί στα δικαστήρια και :

- Να ζητήσει αποζημίωση από τον κάτοχο του domain name.

⁴⁹ Γεωργακόπουλος, Λ (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ 187.

- Να τον υποχρεώσει να προβεί στην Ε.Ε.Τ.Τ. και να κάνει όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την απενεργοποίηση του domain name.
- Να στραφεί δικαστικά εναντίον του φορέα (π.χ. ΠΙ/ΙΤΕ) που καταχώρησε το domain name και να διεκδικήσει την μεταβίβαση του προς αυτόν⁵⁰.

2.6.ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Εκτός από την απόσβεση του δικαιώματος επί του σήματος μετά την πάροδο του χρόνου προστασίας, ο νόμος ρυθμίζει και την απόσβεση του σήματος με διαγραφή. Η διαγραφή του σήματος πραγματοποιείται μετά από απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων καθώς και κάθε Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου. Η διαγραφή σημειώνεται από τον αρμόδιο στο βιβλίο σημάτων και η περίληψη της αποφάσεως δημοσιεύεται στο Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας.

Οι λόγοι διαγραφής είναι οι εξής:

α) Η μη χρησιμοποίηση ή η παύση χρησιμοποίησης του σήματος.

Όταν ο δικαιούχος δεν ήθελε να θέσει σε κυκλοφορία τα προϊόντα που φέρουν το σήμα εντός συγκεκριμένης προθεσμίας από την καταχώρηση του σήματος. Η προθεσμία αυτή είναι τρία χρόνια. Προκειμένου για τίτλο εφημερίδας ή περιοδικού είναι ένα έτος και προκειμένου για σήματα φαρμακευτικών προϊόντων είναι τέσσερα χρόνια.

Επίσης γίνεται παύση χρησιμοποίησης του σήματος όταν ο δικαιούχος σταματήσει να κυκλοφορεί προϊόντα που φέρουν το σήμα για μια διετία, προκειμένου για εφημερίδα ή περιοδικό, σε ένα έτος.

β) Η παύση της λειτουργίας της επιχείρησης.

Εδώ η διαγραφή του σήματος γίνεται όταν η επιχείρηση σταματήσει την κυκλοφορία των προϊόντων, για τα οποία έχει κατατεθεί σήμα, για μια διετία και για ένα έτος όσο αφορά τις εφημερίδες και τα περιοδικά. Αυτό ισχύει και όταν δε λειτουργεί η επιχείρηση.

Το σήμα δε διαγράφεται αν ο δικαιούχος αποδείξει ότι δικαιολογημένα δεν έθεσε σε κυκλοφορία ή έπαψε την κυκλοφορία των προϊόντων ή ότι δικαιολογημένα η επιχείρηση δεν λειτουργεί.

γ) Όταν το σήμα μετατραπεί σε κοινόχρηστο.

Η περίπτωση αυτή αναφέρεται στο σήμα το οποίο, χωρίς να είναι απαράδεκτο προς καταχώρηση, κατέστη κοινόχρηστο λόγω χρησιμοποίησής του και από άλλες επιχειρήσεις.

δ) Την παραποίηση ή απομίμηση γνωστού διακριτικού γνωρίσματος στις συναλλαγές.

⁵⁰ Αντωνόπουλος, Β(2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Σελ 681.

Η διαγραφή γίνεται με βάση την αρχή κατά την οποία ο δικαιούχος αποκτά το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του σήματος από τη στιγμή της κατάθεσής του. Προστατεύεται το διακριτικό γνώρισμα το οποίο δεν έχει κατατεθεί ως σήμα. Η αίτηση διαγραφής υποβάλλεται εντός προθεσμίας τριών ετών.

ε) Την ύπαρξη λόγου για τον οποίο το σήμα ήταν απαράδεκτο προς καταχώρηση.

Η περίπτωση αυτή αφορά το σήμα το οποίο, αν κατά το χρόνο της καταθέσεως ήταν απαράδεκτο προς καταχώρηση, τελικά καταχωρήθηκε. Το λάθος αυτό διορθώνεται με τη διαγραφή.

Το σήμα δε διαγράφεται:

α) Εάν ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος που παρέχουν στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση μεταγενέστερου σήματος, ανέχθηκε εν γνώση του τη χρήση μεταγενέστερου σήματος για περίοδο πέντε συνεχών ετών.

β) Εάν, παρά την ύπαρξη προγενέστερου αντιτιθέμενου σήματος, συντρέχουν λόγοι διαγραφής του προγενέστερου λόγω μη χρήσεως του σήματος ή παύσεως της επιχειρήσεως.

Η αίτηση διαγραφής υποβάλλεται από κάθε πρόσωπο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον. Και τα επιμελητήρια μπορούν να υποβάλλουν αίτηση διαγραφής. Τα αποτελέσματα της αποφάσεως για διαγραφή του σήματος, σημειώνεται η διαγραφή και ο αριθμός της αποφάσεως στο ειδικό βιβλίο σημάτων. Το σήμα επίσης διαγράφεται, τμήμα ή ολόκληρο, οποτεδήποτε, με απλή δήλωση του δικαιούχου, που κατατίθεται στην αρμόδια υπηρεσία και καταχωρείται στα βιβλία σημάτων⁵¹.

2.7.Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Στη σύγχρονη βιομηχανική παραγωγή και στην ανταγωνιστική οικονομία, η δυνατότητα διάκρισης των εμπορευμάτων έχει μεγάλη σημασία. Με την διάκριση αυτή αποφεύγεται η δημιουργία συγχύσεως στο καταναλωτικό κοινό για την προέλευση των προϊόντων από μια συγκεκριμένη επιχείρηση. Η δυνατότητα αυτή επιτυγχάνεται με τη διακριτική ικανότητα και τη λειτουργία του σήματος.

Το σήμα, σε αντίθεση με την επωνυμία, η οποία χαρακτηρίζει την επιχείρηση και τον φορέα της, και τον διακριτικό τίτλο ο οποίος προσδιορίζει το κατάστημα, αποτελεί διακριτικό γνώρισμα των προϊόντων της επιχείρησης. Προσδιορίζει το δεσμό μεταξύ προϊόντος και επιχείρησης η οποία παράγει ή εμπορεύεται το προϊόν. Επομένως το σήμα έχει μεγάλη σημασία για το φορέα της επιχείρησης, είτε είναι

⁵¹ Μαρinos, Μ (2007) Δίκαιο Σημάτων. Εκδόσεις: Σάκουλα, Αθήνα ,Σελ 120-124.

φυσικό ή νομικό πρόσωπο, για τους ανταγωνιστές, για το καταναλωτικό κοινό και γενικά για την οικονομία.

Για τον φορέα της επιχείρησης, το σήμα αποκτά μεγάλη οικονομική αξία. Εξαιτίας του ότι έχει την ικανότητα να διακρίνει τα προϊόντα μιας επιχείρησης από τα προϊόντα άλλων επιχειρήσεων, αποτελεί μέσο προσπέλασης των προτιμήσεων του κοινού. Κάθε προϊόν επικρατεί στην αγορά και διαδίδεται πιο εύκολα μέσω του σήματος.

Για τους ανταγωνιστές, η διακριτική λειτουργία του σήματος προστατεύει αυτούς κατά την εκμετάλλευση της φήμης του σήματός τους.

Για τους καταναλωτές, η χρησιμοποίηση σήματος προσδιορίζει την προέλευση του προϊόντος από μια συγκεκριμένη επιχείρηση. Αυτό συντελεί στο να κυκλοφορούν και να διανέμονται τα αγαθά με μεγαλύτερη ευκολία⁵².

⁵² Ρόκας, Ν (1996) Κώδικες Νομικής Βιβλιοθήκης, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ.100.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο
ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ

3.1.ΕΝΝΟΙΑ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΩΝ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΩΝ

Σαν γενική κατηγορία, διακριτικό γνώρισμα ενός αγαθού, είναι η ένδειξη με την οποία προσδιορίζεται η προέλευση του εμπορεύματος από την επιχείρηση. Με τον ορισμό αυτόν καλύπτεται τόσο το σήμα, το οποίο προστατεύεται κατά το τυπικό σύστημα αλλά και η ιδιαίτερη διακόσμηση και ο ιδιαίτερος διασχηματισμός του εμπορεύματος, τα οποία είναι τα «ιδιαιτέρα διακριτικά των εμπορευμάτων», τα οποία προστατεύονται κατά το ουσιαστικό σύστημα⁵³.

3.2.ΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Σύμφωνα με το αρ.13 παρ.3 ν.146/1914 «ως ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα θεωρείται και ο ιδιαίτερος διασχηματισμός ή η ιδιαίτερα διακόσμησις των εμπορευμάτων, της συσκευής ή του περικαλύμματος αυτών, εφ' όσον είναι γνωστά εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών ως διακριτικά σημεία των ομοίων εμπορευμάτων άλλου τίνος». Τα ζητήματα τα οποία προκύπτουν σχετίζονται με την έννοια και λειτουργία του «ιδιαιτέρου διακριτικού γνωρίσματος του εμπορεύματος» ή αλλιώς του «διασχηματισμού» ως όρο ταυτόσημο στη σχέση διασχηματισμού και σήματος και στις προϋποθέσεις προστασίας.

Ο νόμος προστατεύει ρητά τον ιδιαίτερο διασχηματισμό αλλά και την ιδιαίτερη διακόσμηση. Ωστόσο η διάταξη ερμηνεύεται με τέτοιο τρόπο για να συμπεριλάβει οποιαδήποτε ένδειξη όπου σύμφωνα με τις συναλλαγές μπορεί να θεωρηθεί ικανή για διάκριση του εμπορεύματος από άλλα ομοειδή ή όμοια εμπορεύματα. Ο διασχηματισμός ή αλλιώς το ιδιαίτερο διακριτικό γνώρισμα του εμπορεύματος εξατομικεύει το ίδιο το αγαθό άσχετα με το αν τα στοιχεία που ακολουθούν έχουν την ικανότητα να γίνουν δεκτά ή όχι ως σήματα, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως διακριτικά γνωρίσματα δηλαδή παραστάσεις, λέξεις ή ακόμα και η εξωτερική διαμόρφωση του εμπορεύματος, το χρώμα του και γενικώς οποιαδήποτε άλλα στοιχεία εξωτερικής του εμφάνισης.

Για παράδειγμα, οι σοκολάτες σε σχήμα καρδιάς για τη γιορτή του Άγιου Βαλεντίνου, φιάλες ποτών με ιδιόμορφο σχέδιο, το χρώμα που έχει δοθεί σε συσκευασία μικρών τυριών τοποθετημένα σε στρογγυλά κουτιά, περιγραφικές ενδείξεις, αριθμοί και γράμματα, φράσεις, παιχνίδι, του οποίου η πρωτότυπη μορφή μπορεί να προστατεύεται και ως πόνημα πνευματικής ιδιοκτησίας, η ετικέτα σύμφωνα με την αντίληψη του καταναλωτικού κοινού είναι ικανή να διακρίνει εμπορεύματα από άλλα όμοια ή ομοειδή.

⁵³ Γεωργακοπούλου, Λ (1995) Εγχειρίδιο Εμπορικού Δικαίου, Εκδόσεις: Σάκκουλα, Αθήνα Σελ 234.

Λόγω του ότι μεταξύ διακριτικού και αγαθού υπάρχει διάκριση σε εννοιολογικό επίπεδο, ως διακριτικό γνώρισμα του εμπορεύματος αποκλείεται οτιδήποτε ανήκει στην ουσία του. Το διακριτικό, είναι κάτι το πρόσθετο που επιλέγεται αυθαίρετα και ελεύθερα από τον επιχειρηματία. Κατά συνέπεια, αισθητικά ή τεχνικά στοιχεία κατά τις συναλλαγές, με το εμπόρευμα για την χρησιμότητα, την εκπλήρωση του σκοπού, του εμπορεύματος δεν αποτελούν ιδιαίτερα διακριτικά γνωρίσματα του εμπορεύματος. Για παράδειγμα, επιβάλλεται για τεχνικούς λόγους η χρήση φιαλιδίου για αρώματα, όμως η μορφή την οποία θα έχει το φιαλίδιο είναι μια επιλογή ελεύθερη αν και μόνο καθιερώθηκε ως διακριτική, θα προστατευθεί ως διασηματισμός⁵⁴.

3.3.ΔΙΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΗΜΑ

Το σήμα και ο διασηματισμός είναι διακριτικά του εμπορεύματος με κύριο σκοπό τον προσδιορισμό του αγαθού από την συγκεκριμένη επιχείρηση. Η ομοιότητα διασηματισμού, ως ιδιαίτερο διακριτικό γνώρισμα του εμπορεύματος και σήματος επιτρέπει την εφαρμογή αρχών του σήματος επί του διασηματισμού για την συναγωγή ομοιοτήτων και τον εντοπισμό των διαφορών τους.

Ομοιότητες: Ο διασηματισμός μεταβιβάζεται:

- 1)μόνο από την επιχείρηση,
- 2)παρέχει εξουσία αποκλεισμού τρίτων από την χρήση του εμπορεύματος λόγω ομοιότητας και αποφυγής συγχύσεως,
- 3)χρησιμοποιείται από τον παραγωγό και από τον εμπορευόμενο

Διαφορές:

- 1)Η προτεραιότητα για τον διασηματισμό καθορίζεται από το πραγματικό γεγονός καθιέρωσης στις συναλλαγές, ενώ για το σήμα χρειάζεται η τυπική διαδικασία της κατάθεσης.
- 2)Οτιδήποτε μπορεί να αποτελέσει σήμα μπορεί να αποτελέσει ταυτόχρονα και διασηματισμό, όχι όμως το αντίθετο, γιατί ο διασηματισμός αποτελεί ευρύτερη έννοια και περιλαμβάνει και ενδείξεις μη ικανές να κατατεθούν ως σήματα, όπως για παράδειγμα ιδιαίτεροι χρωματισμοί, διακοσμητικά, περιγραφικές ενδείξεις.
- 3)Το δικαίωμα επί του σήματος ισχύει για όλη την επικράτεια. Ο διασηματισμός έχει έκταση μόνο στο χώρο που επεκτείνεται η διακριτική δύναμη όπως αυτή καθιερώνεται στις συναλλαγές⁵⁵.

⁵⁴ Γεωργακοπούλου, Α (1995) Εγχειρίδιο Εμπορικού Δικαίου, Εκδόσεις: Σάκκουλα, Αθήνα Σελ.239.

⁵⁵ Δήμας, Α (1997)Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ 315.

3.4.ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΩΝ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΩΝ

Σε περίπτωση συγκρούσεως διακριτικών γνωρισμάτων, το προβάδισμα της προστασίας ορίζεται από την αρχή της προτεραιότητας, η οποία συνδέεται με το χρόνο του δικαιώματος επί του διακριτικού γνωρίσματος. Η φύση κάθε διακριτικού γνωρίσματος καθορίζει και τον τρόπο με τον οποίο έχει επινοηθεί. Τα διακριτικά γνωρίσματα όπως η επωνυμία, το όνομα, ο διακριτικός τίτλος της επιχειρήσεως καθώς και ο τίτλος εντύπου συνδέουν με τη σειρά τους τη γένεσή τους με το πραγματικό γεγονός της χρήσης τους στις συναλλαγές. Τα ιδιαίτερα διακριτικά γνωρίσματα και ο ιδιαίτερος διασηματισμός καθώς και η ιδιαίτερη διακόσμηση, συνδέουν την ύπαρξή τους με την καθιέρωση τους ως διακριτικά γνωρίσματα κατά τις συναλλαγές. Τα δικαιώματα για τα παραπάνω διακριτικά γνωρίσματα χαρακτηρίζονται με ουσιαστικό τρόπο με δεδομένο ότι η γένεση τους συνδέεται με τα πραγματικά γεγονότα της καθιέρωσης ή της χρήσης τους στις συναλλαγές. Τέλος, το σήμα συνδέει τη γένεσή του με την τυπική διαδικασία της καταθέσεως της με το νόμο δήλωσης, για αυτό και το δικαίωμα του μπορεί να χαρακτηριστεί ως τυπικό.

3.5.ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

Οι έννοιες που βρίσκονται στο κέντρο του δικαίου των διακριτικών γνωρισμάτων είναι η «διακριτική δύναμη» των διακριτικών γνωρισμάτων, η «καθιέρωση» τους στις συναλλαγές και ο «κίνδυνος συγχύσεως».

- Ομοιότητες μεταξύ προϊόντων –υπηρεσιών

Για την εξέταση της ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών λαμβάνονται υπόψη όλοι οι παράγοντες που ασκούν επιρροή όπως η φύση τους, η χρήση τους, ο προορισμός τους, ο συμπληρωματικός ή ανταγωνιστικός χαρακτήρας τους. Η ομοιότητα των προϊόντων κρίνεται από την υλική τους σύνθεσή, το σκοπό της χρήσης τους για κάλυψη των αναγκών του ίδιου είδους, τον τρόπο που θα διατεθούν στην αγορά και τις υπόλοιπες οικονομικές και τεχνικές συνθήκες με τις οποίες συνοδεύονται καθώς και από το αν απευθύνονται στην ίδια ομάδα καταναλωτών.

- Διακριτική δύναμη

Προκειμένου να καθοριστεί ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος και να εκτιμηθεί αν αυτό έχει αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα, πρέπει να εκτιμάται η δυνατότητα του σήματος να μπορεί να εξατομικεύει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωρηθεί, ως

προερχόμενα από μία ορισμένη επιχείρηση και, συνεπώς να διακρίνει αυτά τα προϊόντα ή υπηρεσίες από αυτά άλλων επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτής της εκτίμησης θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία και κυρίως, οι εσωτερικές ιδιότητες του σήματος, ακόμα αν αυτό στερείται ή όχι κάθε περιγραφικό στοιχείο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωρηθεί, το κομμάτι της αγοράς που αναλογεί στο σήμα, η γεωγραφική έκταση η ένταση, και η διάρκεια της χρήσης του σήματος, το μέγεθος των επενδύσεων τις οποίες έχει πραγματοποιήσει η επιχείρηση για την προώθησή του, το ποσοστό των ενδιαφερόμενων ομάδων που αναγνωρίζει, χάρη στο σήμα, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, καθώς και τις δηλώσεις των βιομηχανικών και εμπορικών ή άλλων επαγγελματικών ενώσεων. Ο καθορισμός δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με γενικό τρόπο, για παράδειγμα μέσα από την προσφυγή σε ορισμένα ποσοστά αναφορικά με το επίπεδο αναγνωσιμότητας του σήματος μεταξύ των οικείων κύκλων, καθώς και πότε ένα σήμα έχει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα. Ο κίνδυνος συγχύσεως είναι τόσο μεγαλύτερος όσο σημαντικότερη είναι η διακριτική δύναμη του προγενέστερου σήματος⁵⁶.

- Κίνδυνος συγχύσεως

Σύμφωνα με την νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΚ) κίνδυνο σύγχυσης συνιστά όταν το κοινό πιστεύει ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες διαθέτονται από την ίδια επιχείρηση, ή ενδεχομένως από συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις.

Σύμφωνα με την ελληνική νομολογία, κίνδυνος σύγχυσης με την πιο περιορισμένη έννοια υφίσταται όταν το συναλλαγματικό κοινό λόγω της ομοιότητας των σημάτων και των προϊόντων, συγχέει την ταυτότητα της επιχείρησης από την οποία προέρχονται τα διακρινόμενα προϊόντα. Και όταν η εντύπωση αυτή (*ταυτότητα επιχείρησης*) δημιουργείται από την ομοιότητα των σημάτων, θεωρείται ως άμεσος κίνδυνος σύγχυσης, ενώ όταν πρόκειται για έμμεσο, η παραπάνω εντύπωση οφείλεται, αλλά στην διαπίστωση ότι το ένα σήμα αποτελεί μεταβολή ή εξέλιξη του άλλου και όχι στην ομοιότητα των σημάτων καθαυτή. Τέλος, κίνδυνος σύγχυσης υπό γενική έννοια γίνεται αποδεκτό ότι συντρέχει και όταν, λόγω της ομοιότητας των σημάτων δύο διαφορετικών επιχειρήσεων, δημιουργείται η λανθασμένη εντύπωση ανάμεσα στις επιχειρήσεις αυτές υπάρχει οικονομικός ή οποιοσδήποτε άλλος δεσμός.

Ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται στο σύνολό του, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους παράγοντες που ασκούν επιρροή. Η συνολική εκτίμηση πρέπει να βασίζεται στην συνολική εντύπωση που

⁵⁶ Ρόκας, Β (1996) Κώδικες Νομικής Βιβλιοθήκης, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ 238.

προκαλούν τα σήματα, λαμβάνοντας υπόψη, τα διακριτικά και κυρίαρχα στοιχεία τους.

Σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δ.Ε.Κ θα πρέπει να μην συνδέεται ο κίνδυνος σύγχυσης αποκλειστικά με τον κίνδυνο παραπλάνησης του καταναλωτικού κοινού αλλά να εκτιμάται στο σύνολό του, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους παράγοντες που ασκούν επιρροή.

Η συνολική εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης σχετίζεται με κάποια αλληλεξάρτηση των παραγόντων αυτών και κυρίως με την ομοιότητα των σημάτων καθώς και την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται. Συνεπώς μια ανεπαίσθητη ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μία έντονη ομοιότητα των σημάτων και αντίστροφα. Οι βασικές παράμετροι από τις οποίες εξαρτάται ο κίνδυνος σύγχυσης είναι :

- Ταυτότητα σημείων και ομοιότητα εμπορευμάτων- υπηρεσιών
- Ομοιότητα σημείων και ταυτότητα εμπορευμάτων – υπηρεσιών
- Ομοιότητα σημείων και ομοιότητα εμπορευμάτων- υπηρεσιών

Για να εκτιμηθεί αν η ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών από τα δύο σήματα είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο σύγχυσης, και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος και πιο συγκεκριμένα η φήμη του, η οποία εξαρτάται από τις συνθήκες της οικονομικής αγοράς και του εμπορίου στην εκάστοτε χώρα, από τα διακρινόμενα προϊόντα ή υπηρεσίες και από το είδος των καταναλωτών στον οποίο απευθύνεται⁵⁷.

• Παραδείγματα κινδύνου σύγχυσης

Το προς κατάθεση σήμα «SMASH- ΣΜΑΣ» (καφέ, τσάι, ζάχαρη, μπισκότα, αλεύρι, παρασκευάσματα από σιτηρά κ.τ.λ.) δεν είναι απομίμηση του προκαταθέντος σήματος «SMACKS» προς διάκριση όμοιων προϊόντων διότι δεν υπάρχει μεταξύ τους τέτοια ηχητική και οπτική ομοιότητα για να δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης για τον κοινό καταναλωτή των διακρινόμενων με αυτά προϊόντων ως προς την προέλευση τούτων από ορισμένη επιχείρηση. Ειδικότερα, δεν είναι κρίσιμο το γεγονός, ότι τα δύο σήματα έχουν κοινά τα τέσσερα γράμματα, από τα οποία το ένα είναι φωνήεν, καθόσον η συνολική

⁵⁷ Γεωργακόπουλος, Λ (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ. 116.

οπτική και ηχητική εντύπωση που προκαλούν, ενόψει του διαφορετικού τρόπου προφοράς του συμπλέγματος των τελευταίων συμφώνων, τα διαφοροποιεί σε τέτοιο βαθμό ώστε δεν υπάρχει κίνδυνος προκλήσεως συγχύσεως στον μέσο Έλληνα καταναλωτή.

Παρόμοια δεν είναι τα προϊόντα, όταν προορίζονται για χρήσεις ή σκοπούς παρεμφερείς και απευθύνονται στην ίδια ομάδα καταναλωτών. Για παράδειγμα, το σήμα CHAMP διακρίνει παπούτσια, μπότες και παντόφλες. Το προκατατεθέν σήμα Champion διακρίνει υφάσματα και ενδύματα πάσης φύσεως. Μεταξύ των δύο σημάτων, τα οποία προορίζονται να διακρίνουν παρόμοια προϊόντα, υπάρχει έντονη ηχητική και οπτική ομοιότητα, η οποία επιτείνεται από το ότι το αρχικό γράμμα C τονίζεται με χαρακτηριστική γραφή και στα δύο σήματα και η οποία δεν μπορεί να αποτραπεί ούτε από τις επί μέρους διαφορές των δύο σημάτων, όπως είναι οι διαφορετικές καταλήξεις των λέξεων ή ο διαφορετικός τρόπος γραφής ούτε από την διαφορετική έννοια των λέξεων, η οποία δεν είναι καταρχήν, γνωστή στο ελληνικό καταναλωτικό κοινό.

Συμπερασματικά, για τη διαπίστωση της προσβολής του δικαιώματος σήματος και την διάγνωση ή μη του κινδύνου συγχύσεως καλό θα είναι να λαμβάνονται υπόψη οι καθοδηγητικοί κανόνες που παρέχει το Κοινοτικό Γραφείο Σημάτων για να εξασφαλίζεται η ασφάλεια δικαίου και ενότητα στην νομολογία⁵⁸.

- Σύγκρουση μεταξύ σημάτων και διακριτικών γνωρισμάτων

Η σύγκρουση μεταξύ διακριτικών γνωρισμάτων ή σημάτων για τα οποία συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως αίρεται κατά την αρχή της χρονικής προτεραιότητας. Η χρήση στις συναλλαγές αποδεικνύεται με διαφημιστικό υλικό, μάρτυρες αποδείξεις παροχής υπηρεσιών ή πωλήσεις προϊόντων, τιμολόγια κ.τ.λ.

Όταν υφίσταται σύγκρουση μεταξύ δύο διακριτικών γνωρισμάτων, τότε ισχύει ο κανόνας *prior in tempore potior in iure*. Δηλαδή ισχύει η αρχή της προτεραιότητας, με την προφανή έννοια ότι τον παλαιότερο αποκτημένο διακριτικό γνώρισμα υπερισχύει το νεότερο.

Σε περίπτωση που προηγήθηκε η κατάθεση και η αμετάκλητη παραδοχή του σήματος και ακολουθεί η καθιέρωση του διασηματοπισμού στις συναλλαγές, υπερισχύει τότε το σήμα. Συνεπώς, ο δικαιούχος του σήματος, αν επικαλεστεί την προτεραιότητα του, έχει το δικαίωμα να αποκρούσει την αγωγή του δικαιούχου του διασηματοπισμού, ως κάτοχος

⁵⁸ Γεωργακόπουλος, Λ (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα Σελ.116-118.

αυτού του δικαιώματος το οποίο προσβάλλεται όταν ο διασχηματισμός συνιστά παραποίηση του σήματος ή απομίμησής του⁵⁹.

3.6 Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων (Δ.Ε.Σ.)

Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων (Δ.Ε.Σ.) του Υπουργείου Εμπορίου αποτελεί συλλογικό όργανο της διοίκησης και διαδικασία η οποία στηρίζεται σ' αυτή ορίζεται στο ν. 2239/94 και επίσης στις λοιπές διατάξεις της διοικητικής νομοθεσίας περί συλλογικών οργάνων της διοίκησης όπως για παράδειγμα στις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1599/86 το οποίο καθορίζει τους βασικούς κανόνες λειτουργίας των συλλογικών οργάνων και στις διατάξεις του π.δ. 341/78 και του Κ.Φ.Δ. Παρά το γεγονός ότι η Δ.Ε.Σ. αποτελεί συλλογικό όργανο της διοίκησης, οι κανόνες που ρυθμίζουν τη λειτουργία της δεν μοιάζουν με αυτή συλλογικού οργάνου της διοίκησης αλλά δικαστήριο.

Η Δ.Ε.Σ. αποτελείται από τρία μέλη. Η νομιμότητα της συγκρότησης του συλλογικού αυτού οργάνου ελέγχεται με την εξέταση της νομιμότητας της διοικητικής πράξης. Η μη νόμιμη συγκρότηση της Δ.Ε.Σ. επιφέρει ακυρότητα, ανεξαρτήτως βλάβης.⁶⁰

Οι αρμοδιότητες της Δ.Ε.Σ είναι οι ακόλουθες.⁶¹

- (άρθρο 8 § 1) Η παραδοχή της δήλωσης καταχώρησης σήματος.
- Για οποιαδήποτε αμφισβήτηση που προκύπτει μεταξύ της αρμόδιας υπηρεσίας και των καταθετών/δικαιούχων σήματος κατά την εφαρμογή του ν. 2239/94
- Για οποιαδήποτε αμφισβήτηση μεταξύ του αιτούντος στην παράταση της προστασίας σήματος και της υπηρεσίας (άρθρο 21 § 6), για την ανανέωση του σήματος.
- Για οποιαδήποτε αμφισβήτηση μεταξύ του δικαιούχου σήματος και της υπηρεσίας ως προς τη διαγραφή σήματος λόγω μη ανανέωσης (άρθρο 21 § 5 § 6).
- Επί των παρεμβάσεων που ασκούνται ενώπιον της (άρθρο 12).
- Επί των τριτανακοπών κατά αποφάσεων της (άρθρο 10).
- Επί αιτήσεων για διαγραφή σήματος (άρθρο 17 § 1).
- Επί αιτήσεων για παραχώρηση χρήσης σήματος (άρθρο 16 § 2).
- Επί αιτήσεων τρίτων για διαγραφή παραχώρησης άδειας χρήσης σήματος (άρθρο 16 § 50)⁶².

⁵⁹ Γεωργακόπουλος, Α (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ. 120.

⁶⁰ Γεωργακόπουλος, Β (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, Σελ. 99.

⁶¹ Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Σελ. 523.

⁶² Αντωνόπουλος, Β (2002) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Σελ. 523.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο
ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙ ΣΗΜΑΤΩΝ

4.1. Διαφορές Νόμου περί σημάτων και υπηρεσιών 2239/1994 και της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 29/04/2004.⁶³

1. Η πρώτη διαφορά εμφανίζεται στο Άρθρο 3- *Λόγοι απαραδέκτου* όπου αναφέρει τα κριτήρια με τα οποία δεν μπορούν ορισμένα σήματα να καταχωρηθούν ως σήματα επιχείρησης. Κοινό σημείο είναι το γεγονός ότι τα σημεία μπορούν να παραπλανήσουν το κοινό, ιδίως ως προς τη φύση, την ποιότητα ή την γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Ακόμα η οδηγία του 2004 προσθέτει ότι δεν καταχωρούνται ως σήματα τα σημεία που προορίζονται να διακρίνουν κρασιά εμπιριέχοντα ή αποτελούμενα από γεωγραφική ένδειξη, ή τα σήματα για οινοπνευματώδη εμπιριέχοντα ή αποτελούμενα από γεωγραφική ένδειξη εφόσον πρόκειται για κρασιά ή οινοπνευματώδη που δεν έχουν τη συγκεκριμένη καταγωγή. Επίσης, δεν μπορούν να καταχωρηθούν ως σήματα σημεία που περιλαμβάνουν ή αποτελούνται από ονομασία προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης που έχουν καταχωρηθεί σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ.510/2006 του Συμβουλίου, της 20^{ης} Μαρτίου του 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωγραφικών προϊόντων και των τροφίμων, όταν αντιστοιχούν σε μια από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο υπ'αρ.13 του εν λόγω Κανονισμού και αφορούν τον ίδιο τύπο προϊόντος, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση καταχώρησης του εν λόγω σήματος υποβάλλεται μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρησης της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης στην Ευρώπη.
2. Εν συνεχεία στην οδηγία 2004, στο Άρθρο 4- *Λόγοι απαραδέκτου* λόγω προϋπαρχόντων σημάτων, δηλώσεων σημάτων ή άλλων δικαιωμάτων αναφέρει στην παράγραφο 2 ως προγενέστερα σήματα κατά τον παρόντα νόμο νοούνται :
 - Τα σήματα συμπεριλαμβανομένων των διεθνών με ισχύ στην Ελλάδα καθώς και των κοινοτικών, τα οποία έχουν καταχωρηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της

⁶³ Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 460,437,510.

δήλωσης του σήματος, αφού ληφθούν υπόψη τα τυχόν δικαιώματα προτεραιότητας αυτών που προβλήθηκαν,

- Οι προγενέστερες δηλώσεις σημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ανώτερων διεθνών και κοινοτικών με την επιφύλαξη της καταχώρησης τους,
- Τα σήματα τα οποία κατά την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος ή ενδεχομένως κατά την ημερομηνία προτεραιότητας που προβάλλεται προς υποστήριξη αυτής, είναι παγκοίμως γνωστά κατά την έννοια του άρθρου 6 δις της Σύμβασης των Παρισίων. Σε περίπτωση για παράδειγμα που θελήσει μια επιχείρηση παραγωγής φέτας να ονομάσει το προϊόν αυτό «HILTON» γιατί η συγκεκριμένη ονομασία αποτελεί σήμα που αποτελούν αντικείμενο διεθνούς καταχώρισης που ισχύει σε ένα κράτος – μέλος.
- Τα κοινοτικά σήματα των οποίων εγκύρως προβάλλεται η αρχαιότητα στην ελληνική επικράτεια, έναντι εθνικού σήματος, ακόμα και αν έχει προηγηθεί παραίτηση ή μη ανανέωση της προστασίας του εθνικού σήματος, στο οποίο στηρίχθηκε η αρχαιότητα του κοινοτικού σήματος⁶⁴..

Σε αντίθεση ο ν.2239/1994 αναφέρεται μόνο για τα κοινοτικά σήματα ενώ η προαναφερθείσα οδηγία διευρύνεται και για τα διεθνή σήματα που έχουν ισχύ στην Ελλάδα.

3. Η οδηγία 2004 στο άρθρο 5 και αντίστοιχα ο ν.2239/1994 στο άρθρο 6 αναφέρει ότι για την καταχώρηση εθνικού σήματος κατατίθεται δήλωση στη διεύθυνση εμπορικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Στο άρθρο 5 η δήλωση υποβάλλεται σε έξι αντίγραφα ενώ στο άρθρο 6 υποβάλλεται σε τέσσερα αντίγραφα. Αρχικά στη δήλωση, κατά την οδηγία του 2004, τα αντίγραφα πρέπει να περιέχουν ονοματεπώνυμο και κατοικία του καταθέτη και για νομικά πρόσωπα επωνυμία και έδρα και αν υπάρχουν περισσότεροι καταθέτες διορίζεται κοινός εκπρόσωπος. Επίσης πρέπει να περιέχει διορισμό πληρεξούσιου δικηγόρου και αντίκλητου, ο οποίος όμως θα πρέπει να κατοικεί στην περιφέρεια του διοικητικού πρωτοδικείου Αθηνών. Τέλος αν το σήμα είναι ηχητικό ή έγχρωμο ή τρισδιάστατο ή συλλογικό ή αποτελούμενο

⁶⁴ <http://www.trade-marks.gr/index.php?page=nomos> Ανασύρθηκε 15.3.17

από αριθμούς ή συσκευασία-σχήμα πρέπει να γίνει ειδική μνεία στη δήλωση. Στην περίπτωση που το σήμα περιλαμβάνει χαρακτήρες άλλους από ελληνικούς ή λατινικούς ή αριθμούς άλλους από αραβικούς ή λατινικούς αποδίδονται αντίστοιχα στη δήλωση.

Αντιθέτως στο άρθρο 6 δεν αναφέρει ότι στους περισσότερους καταθέτες διορίζεται κοινώς εκπρόσωπος, ούτε διευκρινίζει ότι ο αντίκλητος θα πρέπει να κατοικεί στην περιφέρεια του διοικητικού πρωτοδικείου Αθηνών, ούτε επισημαίνει ότι όταν το σήμα είναι τρισδιάστατο ή συλλογικό ή αποτελούμενο από αριθμούς ή συσκευασία-σχήμα, θα πρέπει να γίνεται ειδική μνεία στη δήλωση. Τέλος, στο άρθρο 5 η δήλωση συντάσσεται σε ειδικό έντυπο, η μορφή και το περιεχόμενο του οποίου καθορίζεται στο συνημμένο παράρτημα Ι με τίτλο ΔΗΛΩΣΗ ΗΜΕΔΑΠΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ και έπειτα καταχωρείται στο βιβλίο σημάτων, με τη διαφοροποίηση ότι η μορφή και το περιεχόμενο του ειδικού εντύπου, στο άρθρο 6, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και η δήλωση βιβλιοδετείται σε ειδικό βιβλίο, διαφορετικό για τα ημεδαπά και αλλοδαπά σήματα.

4. Στο άρθρο 6^α του ν.2239/1994 αναφέρονται δικαιολογητικά για την μετατροπή Κοινοτικού σήματος σε Εθνικό ενώ με βάση την οδηγία 2004 του άρθρου 5 δεν είναι πλέον υποχρεωτική η προσκόμιση τους.
5. Στην οδηγία 2004 το άρθρο 7-*Διαίρεση δήλωσης ή καταχώρισης σήματος* αναφέρει ότι:
 - ο καταθέτης ή ο δικαιούχος μπορεί να διαιρέσει τη δήλωση ή την καταχώριση σήματος, δηλώνοντας ότι ένα τμήμα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην αρχική θα αποτελέσουν αντικείμενο μιας ή περισσότερων τμηματικών δηλώσεων ή καταχωρήσεων. Τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες δήλωσης διαίρεσης δεν επιτρέπεται να αλληλεπικαλύπτονται με εκείνα που παραμένουν σε αρχική ή τμηματική δήλωση ή καταχώριση.
 - Η χρονική προτεραιότητα κάθε τμηματικής δήλωσης ανατρέχει στο χρόνο κατάθεσης της αρχικής δήλωσης.
 - Η δήλωση διαίρεσης είναι απαράδεκτη εφόσον έχει ασκηθεί τριτανακοπή κατά της αρχικής αίτησης και η δήλωση

διαίρεσης έχει ως αποτέλεσμα τη διαίρεση μεταξύ των αγαθών ή υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο της τριτανακοπής, έως ότου η απόφαση της διοικητικού επιτροπής σημάτων καταστεί τελεσίδικη η ώσπου να παραιτηθεί ο τριτανακοπών από την τριτανακοπή. Σε αντίθεση ο ν.2239/1994 δεν κάνει καμία αναφορά για τη διαίρεση δήλωσης ή καταχώρισης σήματος.

6. Στο άρθρο 8 –*Διοικητική Επιτροπή Σημάτων* της οδηγίας του 2004 αναφέρει ότι η διοικητική επιτροπή σημάτων περιλαμβάνει τουλάχιστον δεκατέσσερα τμήματα ενώ στο ν.2239/1994 δέκα τμήματα. Καθένα από τα ανώτερα τμήματα συντίθεται από έναν πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως πρόεδρο, τον προϊστάμενο διεύθυνσης ή έναν προϊστάμενο τμήματος της διεύθυνσης εμπορικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας πτυχιούχος ανώτατης, Νομικής ή Οικονομικής ή Φιλοσοφικής Σχολής ή Σχολής Πολιτικών Επιστημών και έναν εκπρόσωπο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Αθήνας ή του Πειραιά, ως μελέτη. Τέλος στην οδηγία του 2004 γίνεται αναφορά για την αποζημίωση των ανωτέρω προσώπων η οποία εισφέρεται ετησίως στον προϋπολογισμό της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου ποσό από τις απολήψεις του Διεθνούς Γραφείου για την διεθνή καταχώρηση σημάτων και με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Οικονομικών καθορίζεται το ύψος του ποσού αυτού, καθώς και η αποζημίωση του καθενός από τα ανωτέρα πρόσωπα, με τη διαφοροποίηση ότι δεν γίνεται καμία αναφορά περί αυτού στο ν.2239/1994.
7. Στο άρθρο 10- *Τριτανακοπή της οδηγίας 2004* αναφέρει ότι κατά την απόφαση της διοικητικής επιτροπής σημάτων και των αρμοδίων δικαστηρίων που δέχεται το εθνικό ή διεθνές σήμα, η τριτανακοπή, ασκείται εντός προθεσμίας τριών ημερών που αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα της πραγματικής κυκλοφορίας του τεύχους στο δελτίο εμπορικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, όπου δημοσιεύεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Ενώ αντιθέτως στον ν.2239/1994 η

τριτανακοπή κατά αποφάσεως της Διοικητικής Επιτροπής σημάτων και των τακτικών δικαστηρίων κατά αποφάσεως που δέχεται το σήμα ασκείται εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, που αντιστοιχεί από την 16^η του επόμενου μήνα από την δημοσίευση της αποφάσεως στο Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως. Επίσης στην οδηγία του 2004 τονίζεται ότι η τριτανακοπή κοινοποιείται στον αντίκλητο του καθενός με επιμέλεια του τριτανακόπτοντα με δικαστικό επιμελητή, δεκαπέντε ημέρες πριν την ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης ενώπιων της διοικητικής επιτροπής σημάτων. Τέλος αναφέρει ότι πρόσθετοι λόγοι ενώπιων της διοικητικής επιτροπής σημάτων προβάλλονται με δικόγραφο που κατατίθεται στην Υπηρεσία του άρθρου 5 παρ.1 δέκα ημέρες πριν από την ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης και συντάσσεται πράξη κατάθεσης. Το δικόγραφο κοινοποιείται στον καθένα με επιμέλεια του τριτανακόπτοντα με δικαστικό επιμελητή επτά ημέρες πριν τη ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης.

8. Στο άρθρο 11-*Τα δικόγραφα ενώπιων της διοικητικής επιτροπής σημάτων* περιέχουν του ν.2239/1994 προσθέτοντας λόγους ενώπιων της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων οι οποίοι υποβάλλονται με δικόγραφο που κατατίθεται στην αρμόδια υπηρεσία και συντάσσεται πράξη καταθέσεως δεκαπέντε ημέρες πριν από την ορισθείσα πρώτη δικάσιμο. Το δικόγραφο κοινοποιείται στους λοιπούς διαδίκους πέντε ημέρες προ της δικάσιμου. Σε αντίθεση το άρθρο 11 της οδηγίας 2004 δεν αναφέρει τα προαναφερθέντα.
9. Στο άρθρο 22-*Άδεια χρήσης της οδηγίας 2004* αναφέρει ότι ο δικαιούχος μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα από το σήμα κατά του αδειούχου που παραβιάζει διατάξεις της σύμβασης για την παραχώρηση άδειας χρήσης σχετικά με : α)την διάρκεια της άδειας, β)τη μορφή, με την οποία μπορεί, σύμφωνα με την καταχώρηση, να χρησιμοποιηθεί το σήμα, γ)το είδος των προϊόντων ή των υπηρεσιών, για τις οποίες έχει παραχωρηθεί η άδεια, δ)την περιοχή, μέσα στην οποία επιτρέπεται η επίθεση του σήματος, ε)την ποιότητα των προϊόντων που κατασκευάζει ή των υπηρεσιών που παρέχει ο αδειούχος. Σε περίπτωση άσκησης αγωγής από τον δικαιούχο μπορεί να ασκηθεί παρέμβαση από τον

αδειούχο και να ζητήσει αποκατάσταση της ζημιάς που υπέστη. Ενώ στον ν.2239/1994 αναφέρει ότι η δήλωση περί λύσεως της συμφωνίας των παραγράφων 1 και 2, υποβαλλόμενη από τον δικαιούχο προκαταθέτη, επιφέρει αυτοδικαίως από της υποβολής της τη διαγραφή του σήματος που κατετέθη περεταίρω ή της χρήσεως που παρεσχέθη. Για την διαγραφή αυτών με αίτηση τρίτων αποφασίζει η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων.

10. Στο άρθρο 32-*Λόγοι διαγραφής της οδηγίας 2004* αναφέρεται ότι η αίτηση διαγραφής για λόγους απαράδεκτου του άρθρου 3 ασκείται καθ' όλη τη διάρκεια της προστασίας του σήματος. Σε περίπτωση που το σήμα απολέσει τη διακριτικότητα του ή καταστεί περιγραφικό ή κοινόχρηστο, η διαγραφή ασκείται μετά πάροδο δεκαετίας από την καταχώρηση του σήματος. Ενώ στο άρθρο 17 του ν.2239/1994 η διαγραφή ασκείται μετά πάροδο πέντε ετών από την καταχώρηση του σήματος, εκτός αν έχει κατατεθεί κακόπιστα. Εν συνεχεία στο άρθρο 32, εάν το σήμα καταχωρήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 4 του παρόντος νόμου, η αίτηση διαγραφής υποβάλλεται στην Διοικητική Επιτροπή Σημάτων εντός προθεσμίας επτά ετών που αρχίζει από την καταχώρηση του σήματος. Σε αντίθεση το άρθρο 17 του ν.2239/1994 τονίζει ότι η αίτηση διαγραφής δεν μπορεί να υποβληθεί πριν από την πάροδο εικοσαετίας από την κατάθεση του σήματος.
11. Στο άρθρο 17-*Προστασία σήματος της οδηγίας του 2004* η διαφορά είναι ότι ο δικαιούχος του σήματος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές χωρίς την άδεια του: α) σημείο ταυτόσημο με το σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες που ταυτίζονται με εκείνες για τις οποίες το σήμα έχει καταχωρηθεί (παραποίηση), β) σημείο για το οποίο λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητας του με το σήμα και της ταυτότητας ή ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που καλύπτονται από το σήμα (απομίμηση), υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβανομένου και του κινδύνου συσχέτισης, γ) σημείο ταυτόσημο ή παρόμοιο με το σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες μη παρόμοιες με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωρηθεί το σήμα, αν αυτό χαίρει φήμης και η χρησιμοποίηση του σημείου θα προσπόριζε, χωρίς εύλογη αιτία, στον προσβολέα αθέμιτο όφελος ή θα έβλαπτε το δικαίωμα του χαρακτήρα ή τη φήμη του. Επίσης ο δικαιούχος του σήματος

δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο: α) την απλή διέλευση παραποιημένων ή απομιμητικών προϊόντων μέσα από την ελληνική επικράτεια με προορισμό άλλη χώρα, ή την εισαγωγή με σκοπό την εξαγωγή, β) την επίθεση του σήματος σε γνήσια προϊόντα παραγωγής του που όμως ο ίδιος προόριζε να κυκλοφορήσει ως ανώνυμα, γ) την αφαίρεση του σήματος από γνήσια προϊόντα και τη διάθεση τους στην αγορά ως ανώνυμων ή με άλλο σήμα. Αντίστοιχα το άρθρο 18 του ν.2239/1994 δεν αναφέρει τα παραπάνω.

12. Στο άρθρο 22-*Μεταβίβαση του ν.2239/1994* προσθέτει ότι η μεταβίβαση χωρεί κι αν το σήμα αποτελείται από όνομα φυσικών ή νομικών προσώπων. Ενώ στην οδηγία του 2004 επισημαίνεται ότι η μεταβίβαση του σήματος ή της δήλωσης σήματος επιτρέπεται για ορισμένα μόνο από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί ή δηλωθεί, εκτός εάν η Υπηρεσία του άρθρου 5 κρίνει ότι δημιουργείται προφανής κίνδυνος παραπλάνησης του κοινού, ιδίως ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της Υπηρεσίας.
13. Στο άρθρο 26-*Ασφαλιστικά μέτρα της οδηγίας του 2004* αναφέρει ότι σε περίπτωση προσβολών που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα και εφόσον ο σηματούχος αποδεικνύει την ύπαρξη περιστάσεων που είναι δυνατόν να θέσουν σε κίνδυνο την καταβολή της αποζημίωσης που έχει ζητήσει με τακτική αγωγή και προσκομίζει ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία ότι το σήμα του προσβάλλεται ή επίκειται προσβολή του, το αρμόδιο δικαστήριο δύναται να διατάσσει τη συντηρητική κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του καθού, συμπεριλαμβανομένης της δέσμευσης των τραπεζικών λογαριασμών του. Για το σκοπό αυτό το δικαστήριο, αν το κρίνει πρόσφορο, μπορεί να διατάσει τον προσβολέα στην κοινοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων ή την προσήκουσα πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες με τον όρο ότι διασφαλίζεται η προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών, κατά τους όρους της παρ.2 του άρθρου 24. Τα ασφαλιστικά μέτρα των προηγούμενων παραγράφων δύναται να διαταχθούν και χωρίς προηγούμενη ακρόαση του καθού, ιδίως όταν τυχόν καθυστέρηση θα προκαλούσε ανεπανόρθωτη ζημιά στο σηματούχο. Προκειμένου το

αρμόδιο δικαστήριο να λάβει τα ανώτερα μέτρα μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα να προσκομίσει κάθε εύλογος διαθέσιμο αποδεικτικό στοιχείο για να σχηματίσει την πεποίθηση ότι το δικαίωμα του προσβάλλεται ή ότι επίκειται προσβολή του. Τα στοιχεία αυτά δεν αναφέρονται στο ν.2239/1994.

14.Σημαντική διαφορά εμφανίζεται στο άρθρο 29-Ποινικές διατάξεις της οδηγίας του 2004 και αντίστοιχα στο άρθρο 28-Ποινικές διατάξεις του ν.2239/1994.Στο πρώτο διώκεται κατ' έγκληση και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον 6.000 ευρώ όποιος χρησιμοποιεί σήμα φήμης κατά παράβαση του αρ.17 παρ.3 στοιχείο γ με πρόθεση να εκμεταλλευτεί ή να βλάψει τη φήμη του. Στο δεύτερο τιμωρούνται με φυλάκιση τριών μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον 200.000 δραχμές ή με μια από τις παρακάτω ποινές : α) όποιος παραποιεί σήμα ή κάνει εν γνώσει χρήση παραποιούμενου σήματος, β)όποιος χωρίς παραποίηση απομιμείται εν όλο ή εν μέρει προς παραπλάνηση των αγοραστών αλλότριο σήμα ή κάνει χρήση εν γνώσει τέτοιου σήματος, γ) όποιος εν γνώσει πωλεί ή εκθέτει προς πώληση ή κυκλοφορία προϊόντα ή "εμπορεύματα" που φέρουν σήμα που αποτελεί παραποίηση ή αποζημίωση αλλότριου σήματος, δ) όποιος χρησιμοποιεί εν είδη σήματος τα εμβλήματα και τα σύμβολα του ελληνικού κράτους και πάσης αρχής, ως και τα θρησκευτικά σύμβολα.

15.Τέλος στο άρθρο 39 του ν.2239/1994 η ισχύς του παρόντος σήματος αρχίζει 45 ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στη Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ενώ στο άρθρο 54 της οδηγίας του 2004 η ισχύς του παρόντος αρχίζει σε έξι μήνες μετά τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης⁶⁵.

⁶⁵ http://www.fa3.gr/nomothesia_2/nomoth_gen/17-copyright-logotype_1.htm Ανασύρθηκε 15.3.17

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω σχετικά με το εμπορικό σήμα, τους σκοπούς που εξυπηρετεί και όλες τις διαδικασίες που αφορούν την κατάθεση, την καταχώρηση του καθώς και τη προστασία του, μπορούν να εξαχθούν συγκεκριμένα συμπεράσματα.

- Η απόκτηση σήματος δεν έχει ως προϋπόθεση την ύπαρξη και τη λειτουργία της επιχείρησης κατά τη διαδικασία υποβολής της δήλωσης κατάθεσης. Η προϋπόθεση, η οποία είναι απαραίτητη, είναι η πρόθεση εκμετάλλευσης του σήματος. Αυτό συμβαίνει γιατί ο καταθέτης έχει τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί τη διαφημιστική λειτουργία του σήματος και έτσι με αυτό τον τρόπο να κάνει γνωστό το σήμα πριν την ίδρυση της επιχείρησης και την κυκλοφορία των υπηρεσιών ή προϊόντων. Παρά το γεγονός όμως ότι η λειτουργία της επιχείρησης δεν είναι απαραίτητη για την κατάθεση του σήματος, η χρησιμοποίηση ή η πρόθεση χρήσης του είναι προϋπόθεση για την προστασία του. Με τον τρόπο αυτό, επιβάλλεται έμμεσα στον δικαιούχο η υποχρέωση χρήσης του σήματος του, εφόσον δεν θέλει να χάσει τις αξιώσεις που προέρχονται από το σήμα ή και από το ίδιο το δικαίωμα. Όμως δεν αποτελεί προϋπόθεση λόγω της ανεξάρτησης του σήματος από την ίδια την επιχείρηση.
- Το σήμα μπορεί να μεταβιβάζεται με δεδομένο ότι μπορεί να κατατεθεί με στόχο την εκμετάλλευση του μέσα από την παραχώρηση αδειών για παράλληλη κατάθεση ή χρήση από τρίτο εφόσον η χρήση αυτή από τρίτο να διακρίνει την προέλευση των υπηρεσιών ή προϊόντων.
- Το σήμα δεν είναι απαραίτητο να διαθέτει πρωτοτυπία αλλά πρέπει να διαθέτει διακριτική ικανότητα για να μπορεί να διακρίνεται η προέλευση των προϊόντων και έτσι να έχει την ικανότητα να ξεχωρίζουν τα προϊόντα και οι υπηρεσίες του από αυτές των ανταγωνιστών.
- Η καταχώρηση οποιασδήποτε ένδειξης ως σήμα θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μπορεί να αποτυπώνεται στη μνήμη των καταναλωτών ως διακριτικό γνώρισμα. Συνεπώς, ένα πρωτότυπο και ισχυρό εμπορικό σήμα δίνει τη δυνατότητα στα προϊόντα και στις υπηρεσίες να γίνουν πιο ανταγωνιστικά χτίζοντας μια σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ του δικαιούχου και των καταναλωτών, αποκτώντας έτσι διαφημιστική λειτουργία. Αποτελεί δηλαδή ένα μέσο το οποίο βοηθά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες να διαφοροποιηθούν από αυτά των ανταγωνιστών.

- Το σήμα αποτελεί παράλληλα ένα μη υλικό περιουσιακό στοιχείο για τις επιχειρήσεις το οποίο δίνει τη δυνατότητα προστασίας του ονόματος, του πελατολογίου και των επενδύσεων της εκάστοτε επιχείρησης. Με άλλα λόγια το σήμα ανήκει στα δικαιώματα Διανοητικής Ιδιοκτησίας όπως είναι η ευρεσιτεχνία και οι γεωγραφικές ονομασίες προέλευσης, ή το βιομηχανικό σχέδιο και το βιομηχανικό υπόδειγμα.
- Η κατοχύρωση του σήματος σημαίνει και την απόκτηση του δικαιώματος της αποκλειστικής του χρήσης από το δικαιούχο. Αυτό σημαίνει οποιοσδήποτε τρίτος απαγορεύεται να κάνει χρήση του κατοχυρωμένου σήματος καθώς και να παραποιήσει το σήμα. Σε οποιαδήποτε περίπτωση τέτοιας χρήσης ή παραποίησης ή απομίμησης, το τρίτο πρόσωπο θα έχει αστικές και ποινικές διώξεις.
- Η κατοχύρωση του σήματος δεν εξασφαλίζει μόνο την ασφάλεια των συναλλαγών και μειώνει την πιθανότητα σύγχυσης στους καταναλωτές αλλά και εξασφαλίζει την ποιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών.

Σε γενικές γραμμές, το εμπορικό σήμα δεν αποτελεί μόνο μέσο διάκρισης των προϊόντων και υπηρεσιών αλλά αποτελεί σημαντικό κεφάλαιο και αγαθό για μια επιχείρηση, που μπορεί να επιφέρει καλή φήμη, εμπιστοσύνη, εμπορική επιτυχία και συνεπώς κερδοφορία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αλεξανδρίδου, Ε (1994) : « Ζητήματα εμπορικού δικαίου και δικαίου προστασίας του καταναλωτή », Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσ/νίκη
- Αναστασόπουλος, Γ (2008): Επιτομή Εμπορικού Δικαίου, 3η έκδοση, Αθήνα 2008
- Αντωνόπουλος, Β (2002): Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Εκδόσεις: Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη
- Αποστολόπουλος, Χ (2003) : *Περιγραφικές και Κοινόχρηστες Ενδείξεις ως Domain Names*. Νομική Προβληματική, ΧρΙΔ.
- Βαλέντζας, Γ . (2001) :Επίτομο Εμπορικό Δίκαιο εκδόσεις Ιυς, 12η έκδοση , Θεσσαλονίκη 2001.
- Γεωργακόπουλος, Λ (2002) Βιβλιοθήκη Δικαίου Επιχειρήσεων & Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα
- Γεωργακοπούλου, Λ (1995): Εγχειρίδιο Εμπορικού Δικαίου, Εκδόσεις: Σάκκουλα , Αθήνα
- Κουτσοχίνας Σ. (2007) :Η προστασία του Κοινοτικού Σήματος. Στο *Δίκαιο Σημάτων* Μαρίνος Μ. εκδ. Π.Ν. Σάκκουλας, Αθήνα
- Περάκης, Ε & Ρόκας, Ν (2011) : Εισαγωγή στο Εμπορικό Δίκαιο. Νομική Βιβλιοθήκη.
- Πουλάκου – Ευθυμιάτου Α (2008): *Στοιχεία Εμπορικού Δικαίου* εκδόσεις Αντ. Ν. Σκουλά
- Ρόκας, Ν (2004) Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Σάκκουλα , Αθήνα-Κομοτηνή
- Ρόκας, Ν (1996): *Κώδικες Νομικής Βιβλιοθήκης*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα

- Συνανιώτη-Μαυρούδη, Α (1995) : *Το Σήμα των Υπηρεσιών*. Εκδόσεις: Σάκουλα Αθήνα-Κομοτηνή
- Blackett, T. (1998) *Trademarks*. London: MacMillan.
- Rogers, E.S. (1910) Some Historical Matters Concerning Trade Marks. *Michigan Law Review* 9: 29-39.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. ΜΠρΑθ 1726/2013

Σήμα - Ασφαλιστικά μέτρα -.

Προστασία σήματος φήμης. Απόρριψη αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Η προσωρινή απαγόρευση της χρήσης του επίδικου σήματος και τα λοιπά ασφαλιστικά μέτρα που ζητούνται στην αίτηση χωρίς να ορίζεται χρονικό σημείο λήξης τους, δεδομένου ότι δεν έχει κατατεθεί κύρια αγωγή για τη ρύθμιση της κατάστασης αυτής θα οδηγήσει σε ανεπίτρεπτη πλήρη ικανοποίηση των αξιώσεων των αιτούντων με ανυπολόγιστη ζημία και οικονομική καταστροφή των καθ' υ. Η χρήση του επίδικου σήματος από τους καθ' υν στην ελληνική γλώσσα έχει καθιερωθεί κυρίως στο ελληνικό ή σε κάθε περίπτωση στο ελληνόφωνο τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό κοινό, ενώ οι παρεχόμενες από τις αιτούσες υπηρεσίες απευθύνονται στο αγγλόφωνο κοινό με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή ουδεμία σύνδεση ή σύγχυση μεταξύ τους.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 1726/2013

Αριθμός κατάθεσης αίτησης 3351/2012

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Αλεξάνδρα Πολύζου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε με κλήρωση σύμφωνα με το νόμο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 28 Νοεμβρίου 2012, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 3351/2012 αίτηση με αντικείμενο την ρύθμιση κατάστασης μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΣΩΝ:1) "British Sky Broadcasting Group pic" Αγγλική εταιρία με έδρα στη διεύθυνση Grant Way Isleworth, TW75QD, Ηνωμένο Βασίλειο, νόμιμα εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Νικολάου Δοντά, και 2) «Sky IP International Limited" Αγγλική εταιρία με έδρα στη διεύθυνση Grant Way Isleworth, TW75QD, Ηνωμένο Βασίλειο, νόμιμα εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Εμμανουήλ Μαρκάκη.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στο Νέο Φάληρο, επί της οδού Εθν. Μακαρίου και Φαληρέως 2, και εκπροσωπείται νόμιμα που παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου δικηγόρου της Αφροδίτης Γουγά, 2) της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΝΤΟΤ ΚΟΜ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ», που εδρεύει στο Νέο Φάληρο, επί της οδού Εθν. Μακαρίου και Φαληρέως 2, και εκπροσωπείται νόμιμα που παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου δικηγόρου της Αφροδίτης Γουγά.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω αναφέρεται και οι πληρεξούσιοι δικηγόρου τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στην αίτηση και στα έγγραφα σημειώματα τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Επειδή, από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 4§1 εδ.α' βν και γ' 18§1 και 26 του Ν. 2239/1994 συνάγονται τα εξής: α) Σήμα θεωρείται κάθε σημείο, επιδεικτικό γραφικής παραστάσεως, ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από εκείνα άλλων επιχειρήσεων, β) Με την καταχώριση του σήματος, η οποία γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζουν τα άρθρα επ. του ίδιου νόμου, παρέχεται στον καταθέτη το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως του σήματος στα προϊόντα ή εμπορεύματα για την διάκριση των οποίων αυτό προορίζεται, όποιος δε χρησιμοποιεί ή παραποιεί ή απομιμείται σήμα που ανήκει σε άλλο μπορεί να εναχθεί για παράλειψη ή αποζημίωση ή και για τα δύο. γ) Παραποίηση του σήματος συνιστά η ακριβής ή κατά τα κύρια αυτού μέρη αντιγραφή ή αναπαράσταση του, ενώ απομίμηση αποτελεί η ιδιαίτερη προσέγγιση προς το ξένο σήμα, η οποία όμως λόγω οπτικής ή και ηχητικής εντυπώσεως, που προκαλεί η όλη παράσταση και ανεξάρτητα από τις επί μέρους ομοιότητες και διαφορές των δύο σημάτων, είναι δυνατόν να προκαλέσει για το κοινό, με λήψη υπόψη, ως μέτρου, του άπειρου μέσου ατόμου και όχι του εξειδικευμένου χρηστού, σύγχυση υπό την έννοια θεωρήσεως, εκ πλάνης, του προϊόντος στο οποίο χρησιμοποιείται, ως προερχομένου από την επιχείρηση του δικαιούχου του σήματος ή από επιχείρηση διάφορη μεν, σχετιζόμενη όμως οργανικώς, προς την επιχείρηση του δικαιούχου, κατά την παραγωγή ή τη διάθεση του προϊόντος. Στην περίπτωση δε σύνθετου σήματος, αποτελούμενου από λέξεις, σχηματικές απεικονίσεις και χρωματισμούς, κρίσιμη για τη συναγωγή συμπεράσματος περί υπάρξεως ή μη απομιμήσεώς του, είναι η συνολική εντύπωση που προκαλεί το καθένα από τα παραβαλλόμενα, στο μέσο, μη έμπειρο, άτομο του καταναλωτικού κοινού. Σε ένα τέτοιο σύνθετο σήμα ιδιαίτερη σημασία για το σχηματισμό συνολικής εντυπώσεως έχει το λεκτικό μέρος του σήματος, χωρίς όμως να αποκλείεται στη συγκεκριμένη περίπτωση κρίσιμο να είναι το εικαστικό μέρος, ιδιαίτερα όταν το καταναλωτικό κοινό συνδέει τη σχηματική απεικόνιση με την επιχείρηση και η απεικόνιση έχει καθιερωθεί στις συναλλαγές ως διακριτικό γνώρισμα, ώστε στους καταναλωτές να υφίσταται ο κίνδυνος συνειρμικής συσχετίσεως. Όσο δε μεγαλύτερος είναι ο βαθμός καθιερώσεως μιας ενδείξεως στις συναλλαγές τόσο μεγαλύτερη διακριτική δύναμη διαθέτει και επομένως οι προϋποθέσεις για τον αποκλεισμό της παραποιήσεως ή απομιμήσεως πρέπει να είναι αυστηρότερες, δ) Ιδιαίτερη κατηγορία σημάτων αποτελούν τα "σήματα φήμης", σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1γ του ανωτέρω νόμου. Στα σήματα αυτά ο νομοθέτης παρέχει διευρυμένη νομική προστασία πέραν της δια τα κοινά διακριτικά γνωρίσματα προβλεπομένης, προς τον σκοπό αφενός της αποτροπής του παρασιτικού ανταγωνισμού από τρίτους, πλην του δικαιούχου, συνισταμένου στην εμπορική αξιοποίηση της φήμης τού σήματος προς ίδιο, αθέμιτο όφελος, και αφετέρου του κινδύνου υπονομεύσεως της ιδιαιτέρας των σημάτων

αυτών διακριτικής δυνάμεως. Η έννοια του "σήματος φήμης", μη προσδιοριζόμενη υπό του νομοθέτου, δύναται να καθοριστεί με βάση ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια, όπως α) ο αυξημένος βαθμός καθιερώσεως του σήματος στις συναλλαγές, υπό την έννοια ότι η ανταγωνιστική δύναμη της ενδείξεως να εκδηλώνεται σε μεγάλο βαθμό, να έγινε δηλαδή γνωστή πέραν από τον σχετικό κύκλο των καταναλωτών, β) η μοναδικότητα του σήματος, υπό την έννοια ότι αυτό δεν έχει φθαρεί, χρησιμοποιούμενο κατά τρόπο ευρύ από τρίτους σε ανόμοια προϊόντα, γ) η ιδιοτυπία στην εν γένει εμφάνιση και την εκφραστική του δύναμη, δ) η ύπαρξη ιδιαιτέρας θετικής εκτιμήσεως του καταναλωτικού κοινού, αναφορικός με τα προϊόντα που διακρίνει, ε) το καλυπτόμενο από το σήμα μερίδιο αγοράς, η χρονική διάρκεια της χρησιμοποιήσεως του, στ) το μέγεθος των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει η επιχείρηση για την προβολή του, ζ) η γεωγραφική έκταση, εντός της οποίας το σήμα χαίρει φήμης (βλ. και ΔΕΚ Υπόθ. G. 375/97). Εάν πρόκειται περί σήματος φήμης η χρησιμοποίηση του μεταγενεστέρου σήματος είναι απαγορευμένη, εάν θα προσπόριζε στον χρήστη αυτού, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος. Επί ενός τέτοιου σήματος δεν είναι απαραίτητο να δημιουργείται κίνδυνος συγχύσεως. Αρκεί ότι η χρήση του θα βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα ή την φήμη του σήματος φήμης ή θα προσπορίσει χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος στον μεταγενέστερο μη δικαιούχο. Ειδικότερα, ενόψει της ανωτέρω διευρυμένης νομικής προστασίας του σήματος φήμης, η προστασία του έναντι του κινδύνου της υποσκάψεως δεν συναρτάται οπωσδήποτε από την διαπίστωση τέτοιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του φημισμένου σήματος και του υπό του μη δικαιούχου χρησιμοποιημένου σημείου, ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως τους από το ενδιαφερόμενο κοινό. Αρκεί η ύπαρξη για την προστασία του σήματος φήμης κάποιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των δύο σημάτων, ώστε να είναι δυνατή υπό του καταναλωτικού κοινού συνειρμική διασύνδεση του υπό του μη σηματούχου χρησιμοποιούμενου σημείου και του σήματος φήμης. Αθέμιτο δε όφελος προσπορίζεται ο τρίτος, όταν, χρησιμοποιώντας το ξένο σήμα φήμης, μεταφέρει στα προϊόντα που παράγει ή εμπορεύματα ή υπηρεσίες που προσφέρει την καλή εντύπωση που έχουν για το σήμα οι συναλλαγές, δημιουργώντας την εντύπωση ότι ο δικαιούχος του σήματος φήμης βρίσκεται σε οικονομικό και εν γένει οργανωτικό δεσμό με τον τρίτο ή ότι επεξεργάζεται τη δραστηριότητα του και στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του τρίτου και εφόσον αυτός ο (τρίτος) καρπώνεται χωρίς αντάλλαγμα την προσπάθεια του σηματούχου να καθιερώσει το σήμα του στην αγορά. Βλάβη του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος φήμης επέρχεται, κυρίως, όταν αυτό χάνει την ελκτική του δύναμη. Το τελευταίο επέρχεται ακόμη και όταν το διακριτικό γνώρισμα του τρίτου χρησιμοποιείται σε ανόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες. Παρά δε την γραμματική διατύπωση της διατάξεως του εδαφίου γ του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2239/1994, στην οποία γίνεται μνεία περί μη παρομοίων προϊόντων ή υπηρεσιών η διάταξη αυτή, τεχνολογικώς ερμηνευμένη πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικώς, καταλαμβάνουσα και τις περιπτώσεις που το προγενέστερο σήμα φήμης χρησιμοποιείται από τον μη δικαιούχο προς διάκριση παρομοίων προϊόντων ή υπηρεσιών. Τούτο δε γιατί η ανωτέρω μνεία έχει ως σκοπό μόνο να υπογραμμίσει ότι οι κανόνες αυτοί έχουν εφαρμογή και όταν δεν είναι παρόμοια τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες (βλ. Απόφαση ΔΕΚ στην υπόθεση G-408/01 ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5§2 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων που είναι ταυτόσημο με το άρθρο 4§1γ του Ν. 2239/94).

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1 του νόμου 146/1914 περί αθεμίτου ανταγωνισμού, απαγορεύεται κατά τας εμπορικές, βιομηχανικές ή γεωργικές συναλλαγές πάσα προς τον σκοπόν ανταγωνισμού γενομένη πράξις αντικείμενη εις τα χρηστά ήθη. Ο παραβάτης δύναται να εναχθεί προς παράλειψη και προς ανόρθωσιν της προσγενομένης ζημίας" και, κατά το άρθρο 13 παρ. 1 και 4 του ίδιου νόμου, "όστις κατά τας συναλλαγάς ποιείται χρήσιν ονόματος τινός, εμπορικής επωνυμίας ή ιδιαιτέρου διακριτικού γνώρισματος καταστήματος ή βιομηχανικής επιχειρήσεως ή εντύπου τινός κατά τρόπον δυνάμενον να προκαλέσει σύγχυσιν με το όνομα, την εμπορικήν επωνυμίαν ή το ιδιαίτερον διακριτικό γνώρισμα, άτινα έτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται να υποχρεωθή υπό του τελευταίου εις παράλειψιν της χρήσεως. Ως ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα θεωρείται και ο ιδιαίτερος διασηματισμός ή η ιδιαίτερα διακόσμηση των εμπορευμάτων, της συσκευής ή του περικαλύμματος αυτών, εφόσον είναι γνωστά εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών ως διακριτικά σημεία των ομοίων εμπορευμάτων άλλου τινός". Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει 1) ότι για την εφαρμογή του άρθρου 1 απαιτείται η πράξη αφενός να έγινε προς το σκοπό ανταγωνισμού και αφετέρου να αντίκειται στα χρηστά ήθη, ως κριτήριο των οποίων χρησιμεύουν οι ιδέες του κοινωνικού ανθρώπου που κατά την γενική αντίληψη σκέπτεται με χρηστότητα και φρόνηση και 2) ότι για την ύπαρξη αθεμίτου ανταγωνισμού με τη χρήση ξένου διακριτικού γνώρισματος απαιτείται δυνατότητα να προκληθεί σύγχυση, χωρίς την οποία αθέμιτος ανταγωνισμός δεν υπάρχει. (Βλ. ΑΠ 1030/2008).

Από τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1, 6, 9 παρ. 1 περ. γ', 2 και 3, 14 παρ. 1, 97 παρ. 1, 98 του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 «για το κοινοτικό σήμα» (εφεξής «Κανονισμός», ο οποίος έχει ήδη καταργηθεί από τον κωδικοποιητικό Κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, αλλά εφαρμόζεται στον κρίσιμο για την υπόθεση χρόνο, βλ. σχετ. απόφαση Δικαστηρίου -πρώην Δ.Ε.Κ.- της 23ης Μαρτίου 2010, C-236/08 έως C-238/08, Google, ΔΙΜΕΕ 2010.135, σκέψη 11) και 1, 2, 4 παρ. 1 περ. γ', 18 παρ. 1 και 3 και 26 παρ. 1 του Ν. 2239/1994, με τον οποίο μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (η οποία έχει επίσης καταργηθεί από την κωδικοποιητική οδηγία 2008/95/ ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2008), συνάγονται τα εξής: α) Στα σήματα που χαίρουν φήμης στην Κοινότητα ή στην Ελλάδα παρέχεται ευρύτερη προστασία από την προβλεπόμενη στις διατάξεις των περ. α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 9 του Κανονισμού ή αντίστοιχα σε εκείνες των άρθρων 4 παρ. 1 περ. α' και β' Ν. 2239/1994, στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 18 παρ. 3 του ίδιου νόμου. Γενικές προϋποθέσεις παροχής της προστασίας ενός φημισμένου σήματος συνιστούν: i) η χρήση του μεταγενέστερου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το καταχωρισθέν σήμα σημείου χωρίς την συγκατάθεση του δικαιούχου, ii) η χρήση του σημείου στις συναλλαγές, ήτοι στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας με σκοπό την άντληση οικονομικού οφέλους, και iii) η χρήση του σημείου «για προϊόντα ή υπηρεσίες», δηλαδή η επίθεση του στα προϊόντα που εμπορεύεται ο τρίτος μη δικαιούχος ή η χρήση του κατά τρόπο ώστε να θεμελιώνεται σύνδεσμος μεταξύ του εν λόγω σημείου και των προϊόντων που εμπορεύεται ή των υπηρεσιών που παρέχει ο τρίτος. Ως ειδική προϋπόθεση της προστασίας

τίθεται η άνευ εύλογης αιτίας χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σημείου, η οποία επιφέρει ή θα μπορούσε να επιφέρει έστω μία από τις κατωτέρω τρεις διαζευκτικά αναφερόμενες προσβολές του προγενέστερου σήματος: i) βλάβη στον διακριτικό χαρακτήρα του, ii) βλάβη στην φήμη του και iii) άντληση αθέμιτου οφέλους, είτε από τον διακριτικό χαρακτήρα, είτε από την φήμη του (βλ. αποφάσεις Δ.Ε.Κ. της 18ης Ιουνίου 2009, C-487/07, L'Oreal, ΧρΙΔ 2010.355, σκέψεις 34, 42, της 27ης Νοεμβρίου 2008, C-252/07, Intel, ΧρΙΔ 2010.365, σκέψεις 26-28, της 10ης Απριλίου 2008, C-102/07, Adidas II, ΧρΙΔ 2008.942, σκέψη 40, της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-408/01, Adidas I, ΧρΙΔ 2004.273, σκέψη 27, ΑΠ 1030/2008 ΧρΙΔ 2009.264). β) Οι συμπεριφορές που απαριθμούνται ενδεικτικώς στο άρθρο 9 παρ. 2 του Κανονισμού και 18 παρ. 1 Ν. 2239/1994, μεταξύ των οποίων η προσφορά παροχής υπηρεσιών υπό το σημείο και η χρησιμοποίηση του σημείου σε επαγγελματικό έντυπο υλικό και στην διαφήμιση, αποτελούν χρήσεις «για προϊόντα ή υπηρεσίες» (βλ. Google σκέψη 61). γ) Οι διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 1 περ. γ' του Κανονισμού, 4 παρ. 1 περ. γ' και 26 παρ. 1 εδαφ. β' Ν. 2239/1994, στις οποίες γίνεται μνεία περί ανόμοιων - μη συναφών - προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει, τεχνολογικώς ερμηνευόμενες και παρά την γραμματική διατύπωσή τους, να ερμηνευθούν διασταλτικά, ώστε να καταλαμβάνουν και τις περιπτώσεις που το προγενέστερο σήμα φήμης χρησιμοποιείται από τον μη δικαιούχο προς διάκριση πανομοιότυπων ή παρόμοιων προϊόντων ή υπηρεσιών. Τούτο δε γιατί η ανωτέρω μνεία έχει ως σκοπό μόνο να υπογραμμίσει ότι οι κανόνες αυτοί έχουν εφαρμογή και όταν δεν είναι παρόμοια τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες (βλ. απόφαση Δ.Ε.Κ. της 6ης Οκτωβρίου 2009, C-301/07, PAGO σκέψεις 17-19, L' Oreal σκέψη 35, Adidas II σκέψη 37, Adidas I σκέψεις 19-22, απόφαση Δ.Ε.Κ. της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-292/00, Davidoff, ΧρΙΔ 2003.831, σκέψεις 24 επ., ΑΠ 1030/2008 όπ.π.). δ) Για να χαρακτηρισθεί ένα σήμα ως φημισμένο απαιτείται επαρκής βαθμός γνώσεως του από το κοινό, το οποίο αυτό αφορά, δηλαδή, ανάλογα με το διατιθέμενο στο εμπόριο προϊόν ή υπηρεσία, είτε το ευρύ κοινό είτε ένα πλέον εξειδικευμένο κοινό, π.χ. συγκεκριμένος επαγγελματικός κύκλος, χωρίς παράλληλα να απαιτείται όπως είναι γνωστό σε συγκεκριμένο ποσοστό του κατ' αυτόν τον τρόπο προσδιορισμένου κοινού. Ο απαιτούμενος βαθμός γνώσεως υφίσταται όταν το προγενέστερο σήμα είναι γνωστό σε σημαντικό μέρος του οικείου κοινού (βλ PAGO σκέψεις 22-24, απόφαση Δ.Ε.Κ. της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-375/97, General Motors, ΕΕμπΔ 2000.180, σκέψεις 23-25, 26). Κατά την εξέταση της προϋποθέσεως αυτής, το δικάζον δικαστήριο πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλα τα ασκούντα εν προκειμένω επιρροή στοιχεία, δηλαδή, μεταξύ άλλων, το καλυπτόμενο από το σήμα μερίδιο αγοράς, την ένταση, την γεωγραφική έκταση και την διάρκεια τής χρησιμοποίησής του, καθώς και το μέγεθος των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει ο σηματούχος για την προβολή του (βλ-PAGO σκέψη 25, General Motors, σκέψη 27). Από άποψη εδαφικής εκτάσεως, δεν απαιτείται η φήμη να υφίσταται «σε ολόκληρο» το έδαφος της Ελλάδας ή της Κοινότητας. Αρκεί να υφίσταται σε σημαντικό τμήμα τους (βλ. PAGO σκέψη 27, General Motors σκέψη 28). Η φήμη ενός κοινοτικού σήματος που εκτείνεται σε ολόκληρο το έδαφος ενός κράτους μέλους, όπως της Ελλάδος, είναι δυνατόν υπό προϋποθέσεις να θεωρηθεί ότι πληροί την εδαφική απαίτηση του άρθρου 9 παρ. 1 περ. γ' του Κανονισμού (βλ. PAGO σκέψεις 28-30 με αναφορά στην Αυστρία), ε) Οι παραπάνω προσβολές του φημισμένου σήματος αποτελούν, την συνέπεια ενός ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ εκείνου και του λοιπού του μη δικαιούχου χρησιμοποιημένου σημείου, λόγω της οποίας το ενδιαφερόμενο κοινό συσχετίζει το σημείο με το

σήμα, δηλαδή τα συνδέει μεταξύ τους, μολονότι δεν τα συγχέει. Συνεπώς, δεν απαιτείται η ύπαρξη τέτοιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του σήματος που χαίρει φήμης και του χρησιμοποιούμενου από τον τρίτο σημείου, ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του ενδιαφερομένου κοινού. Αρκεί για την διάγνωση της ύπαρξης του απαιτούμενου συνδέσμου το γεγονός ότι, όταν ο μέσος καταναλωτής, που έχει την συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, αντικρίζει το μεταγενέστερο σήμα, ανακαλεί συνειρμικό στη μνήμη του το προγενέστερο (βλ. L 'Oreal, σκέψη 36, απόφαση Δ.Ε.Κ. της 12ης Μαρτίου 2009, C-320/07 P. Nasdaq, σκέψη 43, Intel σκέψη 60, Adidas II σκέψη 41, Adidas I σκέψεις 29 και 31, ΑΠ 1030/2008 ό.π.ν.). στ) Η ύπαρξη τέτοιου συνειρμικού συνδέσμου πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (βλ. Nasdaq σκέψη 45, Intel σκέψη 41, Adidas II σκέψη 42, Adidas I σκέψη 30). Μεταξύ των παραγόντων αυτών περιλαμβάνονται: ο βαθμός της ομοιότητας των συγκρουόμενων σημάτων - η φύση των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί καθένα από τα συγκρουόμενα σήματα, περιλαμβανομένων τόσο του βαθμού εγγύτητας ή ετερότητας των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών όσο και του ενδιαφερόμενου κοινού - το εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος - η ένταση του διακριτικού χαρακτήρα, είτε εγγενούς είτε αποκτηθέντος με τη χρήση, του προγενέστερου σήματος - ο κίνδυνος συγχύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού (βλ. Nasdaq σκέψη 45, Intel σκέψεις 42 επ.). Ως προς τον πρώτο ως άνω παράγοντα πρέπει να διευκρινισθεί ότι όσο περισσότερα ομοιάζουν τα δύο σήματα τόσο πιο πιθανό είναι το οικείο κοινό να ανακαλέσει συνειρμικά στην μνήμη του το προγενέστερο σήμα που χαίρει φήμης. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο σε περίπτωση που τα σήματα είναι πανομοιότυπα (βλ. Intel σκέψη 44).

Εξάλλου, υπάρχει οπωσδήποτε σύνδεσμος μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων οσάκις συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως (καίτοι αυτός ως προελέχθη δεν συνιστά προϋπόθεση της προστασίας του φημισμένου σήματος), ήτοι όταν το οικείο κοινό πιστεύει ή ενδέχεται να πιστέψει ότι τα προϊόντα ή οι ουσίες που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτονται από το μεταγενέστερο σήμα προέρχονται είτε από την ίδια επιχείρηση είτε από επιχειρήσεις που έχουν οικονομική σχέση (βλ. Intel σκέψη 57). Με άλλη διατύπωση, ο συνειρμικός σύνδεσμος είναι έννοια υπάλληλη του κινδύνου συγχύσεως, ώστε αν διαπιστώνεται η συνδρομή του τελευταίου παρέπεται ότι το ενδιαφερόμενο κοινό συσχετίζει τα σήματα, ζ) Αν και ο συνειρμικός σύνδεσμος συνιστά προϋπόθεση της προσβολής του σήματος που χαίρει φήμης Nasdaq σκέψη 44, Intel σκέψη 31), εντούτοις αυτή καθαυτή η ύπαρξη του δεν αρκεί για την κατάφαση της (βλ. L'Oreal σκέψη 37, Intel σκέψη 32). Απαιτείται, επιπλέον, απόδειξη είτε της υπάρξεως πραγματικής και ενεστώσας προσβολής του φημισμένου σήματος, είτε σοβαρού κινδύνου επελεύσεως τέτοιας προσβολής στο μέλλον (βλ. Intel σκέψεις 37-38, General Motors σκέψη 30). Βέβαια, όσο αμεσότερα και εντονότερα συσχετίζει το οικείο κοινό τα συγκρουόμενα σήματα, τόσο σοβαρότερος είναι ο κίνδυνος η ενεστώσα ή μελλοντική χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σήματος να προσπορίσει αθέμιτο όφελος είτε από τον διακριτικό χαρακτήρα είτε από τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή να προκαλέσει βλάβη είτε στον διακριτικό χαρακτήρα είτε στη φήμη του προγενέστερου σήματος (βλ. L-Oreal σκέψη 44, Intel σκέψη 67). η) Η έννοια του αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή την φήμη του προγενεστέρου σήματος περιλαμβάνει τις περιπτώσεις όπου

υφίσταται πρόδηλη εκμετάλλευση και παρασιτισμός εις βάρος φημισμένου σήματος ή προσπάθεια αντλήσεως οφέλους από το καλό του όνομα. Με άλλη διατύπωση, πρόκειται για τον κίνδυνο να μεταφερθεί η εικόνα του φημισμένου σήματος ή τα χαρακτηριστικά που προβάλλει αυτή στα προϊόντα που καλύπτει το μεταγενέστερο σήμα, οπότε η εμπορία τους θα διευκολυνθεί από την σύνδεση αυτή με το φημισμένο προγενέστερο σήμα (βλ. V Oreal σκέψη 41, προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα στην υπόθεση Adidas I σκέψη 39). Τούτο συμβαίνει οσάκις τρίτος επιχειρεί να εκμεταλλευθεί σήμα που χαίρει φήμης, χρησιμοποιώντας σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο του σήματος, προκειμένου να επωφεληθεί από την έλξη που ασκεί το σήμα αυτό, την φήμη και το κύρος του, καθώς και να εκμεταλλευθεί, χωρίς να καταβάλει κανένα χρηματικό αντίτιμο και χωρίς ο ίδιος να μοχθήσει προς τούτο, την εμπορική προσπάθεια που καταβάλλει ο δικαιούχος του σήματος για να οικοδομήσει και να εδραιώσει την φήμη του σήματος αυτού (βλ. Google σκέψη 102, L' Oreal σκέψη 49). Η άντληση αθέμιτου οφέλους συνιστά ανεξάρτητη μορφή προσβολής του φημισμένου σήματος και συνεπώς είναι νοητή, ακόμα και όταν από την συγκεκριμένη χρήση δεν θίγεται παράλληλα ο διακριτικός χαρακτήρας ή η φήμη του σήματος (βλ. L' Oreal σκέψεις 42-43). θ) Βλάβη του διακριτικού χαρακτήρα του φημισμένου σήματος, η οποία καλείται επίσης «εξασθένιση» ή «απίσχυανση», επέρχεται όταν η χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σήματος συνεπάγεται τον διασκεδασμό τόσο της ταυτότητας του όσο και της επιρροής (αντίκτυπου) του στο κοινό, ώστε να εξασθενεί η ικανότητα του να προσδιορίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες καταχωρίστηκε και χρησιμοποιείται ως προερχόμενες από τον δικαιούχο. Τέτοια περίπτωση συντρέχει οσάκις το προγενέστερο σήμα παύει πλέον να δημιουργεί άμεση συσχέτιση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί και χρησιμοποιείται (βλ. L' Oreal σκέψη 39, Intel σκέψη 29, προτάσεις, του Γενικού Εισαγγελέα της 10ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Adidas I σκέψη 37). Για την στοιχειοθέτηση της συγκεκριμένης προσβολής πρέπει να αποδειχθεί είτε ότι η οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή των προϊόντων ή αποδέκτη των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα έχει μεταβληθεί λόγω της χρησιμοποίησής του μεταγενέστερου σήματος είτε ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να επέλθει τέτοια μεταβολή στο μέλλον (βλ. Intel σκέψη 77). ι) Βλάβη της φήμης του προγενέστερου σήματος, η οποία καλείται επίσης αμαύρωση» ή «απαξίωση», υφίσταται οσάκις τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτει το μεταγενέστερο σήμα γίνονται αντιληπτά από το κοινό κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μειώνεται η έλξη που ασκεί το πρώτο. Ο κίνδυνος της ζημίας αυτής ανακύπτει ιδίως όταν τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες έχουν κάποιο χαρακτηριστικό που ενδεχομένως επιδρά αρνητικώς στην εικόνα φημισμένου προγενεστέρου σήματος λόγω της ταυτίσεως ή της ομοιότητας του με το μεταγενέστερο (βλ. LOreal σκέψη 40, προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα στην υπόθεση Adidas I σκέψη 38). Με την οδηγία 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (εφεξής «οδηγία») επιδιώχθηκε η προσέγγιση των νομοθετικών συστημάτων των κρατών μελών της Ε.Ε. προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλό, ισοδύναμο και ομοιογενές επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά (βλ. δέκατη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας). Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας καταλαμβάνει το σύνολο των προβλεπόμενων από την κοινοτική και εθνική νομοθεσία δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (βλ. άρθρο 2 παρ. 1 και την δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας), στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας (βλ. άρθρο

1 εδ. β' της οδηγίας). Έτσι, η οδηγία διασφαλίζει, μεταξύ άλλων, την επιβολή των αποκλειστικών δικαιωμάτων επί καταχωρισθέντων εθνικών και κοινοτικών σημάτων (βλ. την Δήλωση 2005/295/ΕΚ της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ, ΕΕ L 94 της 13ης Απριλίου 2005 σελ. 37, τον κατάλογο πράξεων κοινοτικού και ευρωπαϊκού δικαίου στο Παράρτημα της υποβληθείσας από την Επιτροπή προτάσεως οδηγίας, COM(2003) 46 τελικό, βλ. επίσης για την ένταξη των σημάτων στην βιομηχανική ιδιοκτησία το άρθρο 1 παρ. 2 της κυρωθείσας με τον Ν. 213/1975 Διεθνούς Συμβάσεως των Παρισίων του έτους 1883 «περί προστασίας της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας» και το άρθρο 8 παρ. 18 Ν. 2557/1997). Εξάλλου, με το άρθρο 20 παρ. 1 της οδηγίας ορίσθηκε ως ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο η 29η Απριλίου 2006. Με το άρθρο 13 παρ. 1 εδαφ. α' της οδηγίας θεσπίζεται υποχρέωση των κρατών μελών να εισάγουν ρύθμιση σχετική με την αποκατάσταση της πραγματικής ζημίας του δικαιούχου δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας σε προσβολή του τελευταίου από δόλο ή βαριά αμέλεια, ενώ το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου εξειδικεύει την υποχρέωση αυτή, προβλέποντας εναλλακτικώς δυο μεθόδους καθορισμού της αποζημίωσης. Ειδικά ως προς τον δεύτερο τρόπο υπολογισμού της αποζημίωσης (άρθρο 13 παρ. 1 εδαφ. β' περ. β' της οδηγίας), πρέπει να σημειωθεί ότι το ελάχιστο περιεχόμενο του συνίσταται στην πληρωμή των δικαιωμάτων ή λοιπών αμοιβών που θα οφείλονταν αν ο παραβάτης είχε ζητήσει την άδεια να χρησιμοποιεί το επίμαχο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας (επί λέξει: «κατ' αποκοπή ποσό βάσει στοιχείων όπως τουλάχιστον το ύψος των δικαιωμάτων ή λοιπών αμοιβών που θα οφείλονταν αν...»). Πάντως, τα κράτη-μέλη οφείλουν να μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο αμφοτέρως τις μεθόδους καθορισμού, η δε επιλογή μίας εξ αυτών καταλείπεται στα δικαστήρια, τα οποία αποφαινόμενα λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε υπόθεσης και τα αιτήματα των διαδίκων (βλ. Κ. Πολυζωγόπουλο, Οριστική αποκατάσταση και αποζημίωση, στο συλλογικό έργο «Η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας - Η νέα κοινοτική οδηγία 2004/48», 2005, σελ. 82). Η υποχρέωση μεταφοράς του συνόλου της ρύθμισης προκύπτει ερμηνευτικά από την διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραπάνω παραγράφου, το οποίο απευθύνεται στα κράτη μέλη (επί λέξει: «Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε...»). Αντίθετα, το δεύτερο εδάφιο εξειδικεύει, ως προελέχθη, την ανωτέρω υποχρέωση των κρατών μελών και για τον λόγο αυτό απευθύνεται στα δικαστήρια (επί λέξει: «Όταν οι δικαστικές αρχές καθορίζουν την αποζημίωση: ...»). Με το άρθρο 15 της οδηγίας προβλέφθηκε η δυνατότητα δημοσιοποίησης των οικείων αστικών αποφάσεων, κατόπιν αιτήματος του ενάγοντος, με ανάρτησή τους, καθώς και με πλήρη ή μερική δημοσίευση τους, ως συμπληρωματικό αποτρεπτικό μέτρο για μελλοντικούς παραβάτες και ως μέσο ευαισθητοποίησης του κοινού (βλ. την εικοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας). Η οδηγία μεταφέρθηκε μερικώς μόνο στην ελληνική έννομη τάξη με το άρθρο 2 Ν. 3524/2007, με το οποίο τροποποιήθηκαν και προστέθηκαν διατάξεις στο ενδέκατο κεφάλαιο του Ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 3 του Ν. 3524/2007 το άρθρο 2 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, των οποίων η συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει μετά την 16.9.2006). Έτσι, στο Ν. 2239/1994 ελλείπουν διατάξεις σχετικές με την παροχή δικαιώματος στον ζημιωθέντα να αιτηθεί, σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος του από δόλο ή βαριά αμέλεια, την πληρωμή ποσού ανάλογου προς το αντάλλαγμα άδειας εκμετάλλευσης και την δημοσίευση των δικαστικών αποφάσεων επί

αγωγών προσβολής σήματος. Οι προαναφερόμενες στις σκέψεις 13 και 14 διατάξεις της οδηγίας είναι μεν από άποψη περιεχομένου, απαλλαγμένες αιρέσεων και επαρκώς ακριβείς, δεν τυγχάνουν, όμως, εφαρμογής, αυτές καθαυτές, στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς ανακύπτουσας αποκλειστικώς μεταξύ ιδιωτών (βλ. αποφάσεις Δ.Ε.Κ. της 5ης Οκτωβρίου 2004, C-397/01 έως C-403/01, Pfeiffer κλπ., σκέψεις 108-109, της 14ης Ιουλίου 1994, C-91/92, Faccini Dori, ΕλλΔνη 36.958, σκέψεις 20-25), στερούνται, δηλαδή, άμεσου αποτελέσματος (βλ. απόφαση Δ.Ε.Κ. της 4ης Ιουλίου 2006, C-212/04, Αδενέλερ κλπ., Αρμεν 2006.2037, σκέψη 113). Πάντως, και ενόψει της πλημμελούς μεταφοράς της οδηγίας 2004/48/EK, το δικάζον δικαστήριο οφείλει να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο, στο μέτρο του δυνατού, υπό το φως του κειμένου και του σκοπού της οδηγίας, ώστε να επιτευχθεί το αποτέλεσμα που αυτή επιδιώκει, συμμορφούμενο προς τις επιταγές των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 3 της Συνθήκης για την Ε.Ε. και 288 παρ. 3 της Συνθήκης για την λειτουργία της Ε.Ε. (πρώην άρθρα 10 παρ. 1 και 249 παρ. 3 ΣυνθΕΚ, βλ. Αδενέλερ σκέψεις 108, 113, Pfeiffer σκέψεις 110-114, Faccini Dori σκέψη 26, απόφαση Δ.Ε.Κ. της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-106/89, Marleasing, σκέψη 8). Μάλιστα, η αρχή της σύμφωνης προς το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να πράττουν ό,τι εμπίπτει στην αρμοδιότητα τους, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας παραδεδεδεγμένες μεθόδους ερμηνείας, προκειμένου να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα της επίμαχης οδηγίας και να καταλήγουν σε λύση σύμφωνη με τον επιδιωκόμενο από αυτήν σκοπό (βλ. Αδενέλερ σκέψη 111, Pfeiffer σκέψη 115), απαγορευμένης βέβαια της *contra legem* ερμηνείας του εθνικού δικαίου (βλ. Αδενέλερ σκέψη 110).

Κατόπιν τούτων, η απουσία διάταξης στο Ν. 2239/1994 σχετικής με την παροχή δικαιώματος στον δικαιούχο να αιτηθεί, σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος του από δόλο ή βαριά αμέλεια, την πληρωμή ποσού ανάλογου προς το αντάλλαγμα άδειας εκμετάλλευσης, πρέπει να θεωρηθεί ως ακούσιο (γνήσιο) κενό δικαίου που επιτάσσει, σε διαφορές όπου η προσβολή έλαβε χώρα μετά την 29η Απριλίου 2006, ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο (βλ. Αδενέλερ σκέψεις 107 επ., ιδίως 115), την αναλογική εφαρμογή διατάξεων συγγενών νομοθετημάτων που προστατεύουν έτερα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, και συγκεκριμένα της τρίτης περίπτωσης των διατάξεων των άρθρων 17 παρ. 2 Ν. 1733/1987 και 17 παρ. 2 Π.Δ/τος 45/1991, λόγω της ταυτότητας νομικής και πραγματικής αιτίας (πρβλ. επίσης θ. Λιακόπουλο, Βιομηχανική Ιδιοκτησία, έκδ. ε, 2000, σελ. 135 επ., ιδίως 145, Μ.-Θ. Μαρίνο, Δίκαιο Σημάτων, 2007, σελ. 333-334, Γ. Πάνου, Η επιδίκαση ποσού ανάλογου προς το τίμημα άδειας εκμετάλλευσης ως αποζημίωση για την προσβολή άυλου αγαθού, ΔΕΕ 1999.1109, 1110, Τ. Φουντεδάκη, Παρατηρήσεις, ΕπισκεΔ 2003.812 επ., αρ. II 3. Ως προς την πλήρωση των κενών δικαίου βλ. Απ. Γεωργιάδη, Γενικές αρχές αστικού δικαίου, 3η έκδ., 2002, σελ. 62 επ.). Ως βάση για τον προσδιορισμό του ανάλογου προς το αντάλλαγμα ποσού τίθεται η πλασματική σύμβαση παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης του άυλου αγαθού μεταξύ του δικαιούχου και του προσβολέα. Εξετάζεται το ερώτημα, τι θα απαιτούσε ως τίμημα ένας συνετός δικαιούχος και τι θα κατέβαλε ένας συνετός αδειούχος εάν είχαν συνάψει την παραπάνω σύμβαση γνωρίζοντας όλες τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης. Με άλλη διατύπωση, για την εξεύρεση του ανάλογου προς το τίμημα άδειας εκμετάλλευσης ποσού, θα ληφθεί υπόψη το σύνηθες τίμημα, το οποίο ζητείται στο συγκεκριμένο κλάδο για την παραχώρηση

του δικαιώματος χρήσης του συγκεκριμένου άυλου αγαθού. Σημαντική βοήθεια για τον προσδιορισμό του ανάλογου προς το τμήμα άδειας εκμετάλλευσης ποσού θα παράσχουν στο δικαστήριο οι παλαιότερες συμβάσεις παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης του σήματος, τις οποίες ο δικαιούχος ενδεχομένως έχει συνάψει στο παρελθόν -και πριν την πράξη προσβολής - με τρίτους (βλ. Γ. Πάνου, ό.π., σελ. 1113). Ομοίως, η απουσία διάταξης στον Ν. 2239/1994 σχετικής με την δημοσίευση αστικών αποφάσεων σε υποθέσεις προσβολής του αποκλειστικού δικαιώματος επί σήματος, οι οποίες συζητούνται μετά τις 16-9-2006 (βλ. άρθρο 4 παρ. 3 του Ν. 3524/2007), πρέπει να θεωρηθεί ως ακούσιο (γνήσιο) κενό δικαίου που επιτάσσει την αναλογική εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 66Γ Ν. 2121/1993, όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 7 Ν. 3524/2007, λόγω της ταυτότητας της νομικής και πραγματικής αιτίας (πρβλ. Μ.-θ. Μαρίνο, ό.π., σελ. 341-342, Χ. Αποστολόπουλο, Η Οδηγία 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και ο νόμος 3524/2007 για την μεταφορά της στο ελληνικό δίκαιο, ΧρΙΔ 2008.179, 180). Αυτονόητο είναι ότι τα προπαρατιθέμενα ισχύουν και επί αγωγών προσβολής κοινοτικού σήματος, καθώς τα ελληνικά δικαστήρια κοινοτικών σημάτων παραπέμπονται όσον αφορά τις κυρώσεις στο εθνικό δίκαιο (βλ. άρθρα 14 παρ. 1 εδαφ. β' και 98 παρ. 2 του Κανονισμού, επίσης Μ.-Θ. Μαρίνο, ό.π., σελ. 392, Στ. Κουτσοχήνα, Η προστασία του κοινοτικού σήματος και οι περιορισμοί της, 2004, σελ. 294-295), συνεπώς και στις αναλογικώς εφαρμοζόμενες διατάξεις των άρθρων 17 παρ. 2 Ν. 1733/1987, 17 παρ. 2 Π.Δ/τος 45/1991 και 66Γ Ν. 2121/1993. Το άρθρο 33 Ν. 2239/1994 περί των σημάτων αλλοδαπών επαναλαμβάνει την βασική ρύθμιση του άρθρου 35 Α.Ν. 1998/1939 «περί σημάτων», όπως ίσχυε μετά την τροποποίηση του με το άρθρο 18 Ν. 3205/1955, η οποία έγκειται στην αυτοτέλεια του καταχωρισμένου «αλλοδαπού» σήματος από το σήμα του κράτους, όπου βρίσκεται η επαγγελματική εγκατάσταση του δικαιούχου (βλ. άρθρο 35 παρ. 4 Α.Ν. 1998/1939 και 33 παρ. 4 Ν. 2239/1994), και στην προστασία του σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία («δύνανται να προστατευθούν κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου» σύμφωνα με την διατύπωση του άρθρου 35 παρ. 1 Α.Ν. 1998/1939 και «δύνανται να προστατευτούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου» κατά την αντίστοιχη του άρθρου 33 παρ. 4 Ν. 2239/1994). Στην ουσία το «αλλοδαπό» καταχωρισμένο στην Ελλάδα σήμα αντιμετωπίζεται από την εθνική νομοθεσία ακριβώς όπως ένα ημεδαπό. Διακριτικός τίτλος ή - σύμφωνα με την διατύπωση του άρθρου 13 παρ. 1 Ν. 146/1914- ιδιαίτερο διακριτικό γνώρισμα καταστήματος ή βιομηχανικής επιχείρησης είναι η ένδειξη με την οποία εξατομικεύεται και διακρίνεται ονομαστικά η επιχείρηση, κλάδος ή κατάσταση της στις συναλλαγές. Είναι μη υποχρεωτικό λεκτικό διακριτικό γνώρισμα που επιλέγεται ελεύθερα και επιτελεί ονομαστική λειτουργία (βλ. Μ.-θ. Μαρίνο, Αθέμιτος Ανταγωνισμός, β' έκδ., 2009, σελ. 300 επ.). Εξάλλου, το άυλο και αποκλειστικό δικαίωμα επί του διακριτικού τίτλου κτάται σύμφωνα με το ουσιαστικό σύστημα, ήτοι με την χρησιμοποίηση στις συναλλαγές, η δε καταχώριση σε οποιοδήποτε δημόσιο βιβλίο-μητρώο έχει δηλωτικό και όχι συστατικό χαρακτήρα (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, ό.π., σελ. 255-256, 302, πρβλ. ΕφαΘ 5121/2006 ΕλλΔνη 48.522 ως προς την εμπορική επωνυμία). Δεν θεωρείται ως χρήση «για προϊόντα ή υπηρεσίες» του άρθρου 9 παρ. 1 περ. γ' του Κανονισμού ή των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 1 περ. γ' και 18 παρ. 3 Ν. 2239/1994 (βλ. σκέψη 2) η χρήση του διακριτικού τίτλου, όταν αυτή περιορίζεται στην προαναφερόμενη εξατομίκευση στις συναλλαγές της επιχείρησης ή ενός κλάδου ή καταστήματος της (βλ. απόφαση Δ.Ε.Κ. της 11ης Σεπτεμβρίου 2007, C-17/06, Celine, σκέψη 21). Έτσι, πρέπει να

γίνει δεκτό ότι δεν συνιστά χρήση «για προϊόντα ή υπηρεσίες» αυτή καθαυτή η αναγραφή λεκτικής ένδειξης ως διακριτικού τίτλου επιχείρησης σε εταιρικό καταστατικό ή στο πρωτόκολλο επωνυμιών των οικείων επιμελητηρίων. Αντίθετα, συνιστά τέτοια χρήση η εκ μέρους του τρίτου επίθεση του αποτελούντος τον διακριτικό του τίτλο σημείου κατά τρόπο ώστε να συσχετίζεται με τα προϊόντα που εμπορεύεται ή τις υπηρεσίες που παρέχει (βλ. Celine σκέψεις 22-23), όπως συμβαίνει με τις προπεριγραφόμενες συμπεριφορές του άρθρου 9 παρ. 2 του Κανονισμού και 18 παρ. 1 Ν. 2239/1994 (βλ. σκέψη 3). Πρόκειται για την λεγόμενη «γνήσια» σύγκρουση μεταξύ σήματος και διακριτικού γνωρίσματος του ουσιαστικού συστήματος (βλ. Τ. Φουντεδάκη, Η σύγκρουση των διακριτικών γνωρισμάτων, 2003, σελ. 87). Από την διάταξη του άρθρου 13 παρ. 1 Ν. 146/1914 συνάγεται ότι προϋποθέσεις προστασίας του διακριτικού τίτλου είναι: α) η ύπαρξη διακριτικής δύναμης ή χαρακτήρα, η οποία υφίσταται καταρχήν σε ξενόγλωσσες λέξεις, που δεν έχουν καθιερωθεί στο ελληνικό λεξιλόγιο (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, όπ.π., σελ. 267-269, 302, Δ. Τζουγανάτο, στο συλλογικό έργο Αθέμιτος Ανταγωνισμός, επιμ. Ν. Ρόκα, 1996, άρθρα 13-15 αρ. 9, 18 επ.), β) χρησιμοποίηση στις ημεδαπές συναλλαγές (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, όπ.π., σελ. 270, 302, Δ. Τζουγανάτο, όπ.π., αρ. 11 επ.), και γ) πρόκληση κινδύνου σύγχυσης από την χρήση του χρονικά μεταγενέστερου διακριτικού γνωρίσματος, ήτοι ο κίνδυνος να πιστεύσει ο μέσος καταναλωτής του οικείου συναλλακτικού κλάδου, που έχει την συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, ότι πρόκειται για ίδιες επιχειρήσεις ή για επιχειρήσεις που έχουν οικονομική σχέση (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, όπ.π., σελ. 270, 302, Δ. Τζουγανάτο, όπ.π., αρ. 27 επ.). Η ύπαρξη σχέσεως ανταγωνισμού ή η συγγένεια εμπορικών κλάδων δεν συνιστά προϋπόθεση για την παροχή της παραπάνω προστασίας (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, όπ.π., σελ. 253, Δ. Τζουγανάτο, όπ.π., αρ. 30). Στην πράξη συνηθίζεται από τις επιχειρήσεις η καταχώριση του διακριτικού τους τίτλου ως λεκτικό σήμα, ενώ δεν είναι σπάνια και η χρήση στις συναλλαγές ήδη καταχωρισθέντος σήματος ως διακριτικού τίτλου της δικαιούχου επιχείρησης. Η σύγκρουση του ως άνω διακριτικού τίτλου με μεταγενέστερο σημείο, που χρησιμοποιείται εν είδει διακριτικού γνωρίσματος, αντιμετωπίζεται ως σύγκρουση διακριτικών γνωρισμάτων χωρίς αναγωγή στο δίκαιο των σημάτων. Πρόκειται για την λεγόμενη «μη γνήσια» σύγκρουση σήματος με διακριτικό γνώρισμα επιχείρησης (βλ. Τ. Φουντεδάκη, όπ.π., σελ. 88). Ενδέχεται, πάντως, το μεταγενέστερο σημείο που χρησιμοποιείται ως διακριτικός τίτλος να χαρακτηρίζει ταυτόχρονα και τις παρεχόμενες από την επιχείρηση υπηρεσίες (βλ. σκέψεις 3 και 22). Στην περίπτωση αυτή η δικαιούχος επιχείρηση δύναται να στραφεί κατά του υπόχρεου στηριζόμενη τόσο στην νομοθεσία περί σημάτων, («γνήσια σύγκρουση»), όσο και στην διάταξη του άρθρου 13 Ν. 146/1914 («μη γνήσια σύγκρουση», ήτοι σύγκρουση διακριτικών γνωρισμάτων). Η κυρωθείσα με τον Ν. 213/1975 Διεθνής Σύμβαση των Παρισίων του έτους 1883 «περί προστασίας της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας» (εφεξής «ΔΣ Παρισίων»), η οποία τέθηκε σε ισχύ στις Η.Π.Α. το έτος 1887, ορίζει τα εξής: «Άρθρο 1 παρ. 2. Η προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας έχει ως αντικείμενο τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, τα υποδείγματα χρησιμότητας, τα σχέδια ή βιομηχανικά υποδείγματα, τα εμπορικό ή βιομηχανικά σήματα τα σήματα υπηρεσίας, την εμπορική επωνυμία και τας ενδείξεις προελεύσεως ή τοπωνυμικός τοιαύτας, ως επίσης και την καταστολήν του αθεμίτου ανταγωνισμού. ... Άρθρο 2 παρ. 1. Οι υπήκοοι εκάστης των Χωρών της Ενώσεως θα απολαύωσιν εν πάσαις ταις λοιπαίς Χώραις της Ενώσεως εις ότι αφορά την προστασίαν της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας, των πλεονεκτημάτων εκείνων, άτινα οι σχετικοί νόμοι

αναγνωρίζουσιν επί του παρόντος ή θέλουσιν αναγνωρίσει μεταγενεστέρως εις τους ημεδαπούς, μη θιγομένων των δικαιωμάτων των ειδικώς προβλεπομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως. Κατά συνέπειαν θα τυγχάνωσιν της αυτής προστασίας, οίας και ούτοι και της αυτής νομίμου συνδρομής κατά πάσης προσβολής των δικαιωμάτων των, υπό την επιφύλαξιν της εκπληρώσεως των εις τους ημεδαπούς επιβαλλομένων όρων και διατυπώσεων. ... Άρθρο 8. Η εμπορική επωνυμία θα προστατεύηται εν πάση χώρα της Ενώσεως, άνευ υποχρεώσεως καταθέσεως ή καταχωρήσεως, είτε αποτελεί ή μη μέρος του βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος. ... Άρθρο 10 δις. 1. Αι Χώραι της Ενώσεως υποχρεούνται να εξασφαλίζωσιν εις τους υπηκόους της Ενώσεως αποτελεσματικήν προστασίαν κατά του αθεμίτου ανταγωνισμού. 2. Συνιστά αθέμιτον ανταγωνισμόν πάσα πράξις ανταγωνισμού αντικείμενη εις τα χρηστά ήθη της Βιομηχανίας και του Εμπορίου. 3. Ειδικώς δέον νΛ απαγορευθώσι: 1ον) Πάσαι αι πράξεις αίτινες δύνανται να δημιουργήσωσι καθ' οιονδήποτε τρόπον σύγχυσιν ως προς την επιχείρησιν, τα προϊόντα ή την βιομηχανικήν ή εμπορικήν δραστηριότητα ανταγωνισμού των. 2ον) Οι ψευδείς ισχυρισμοί εν τη ασκήσει του εμπορίου οίτινες δύνανται να δυσφημήσωσι την επιχείρησιν τα προϊόντα ή την βιομηχανικήν ή εμπορικήν δραστηριότητα ανταγωνιστού τίνος. 3ον) Αι ενδείξεις ή οι ψευδείς ισχυρισμοί των οποίων η χρήσις εν τη ασκήσει του εμπορίου δύναται να παραπλάνηση το κοινόν ως προς την φύσιν, την μέθοδον κατασκευής, τα χαρακτηριστικά, τον τρόπον χρήσεως ή την ποσότητα των εμπορευμάτων». Από τα παραπάνω προκύπτει ότι προϋπόθεση για την προστασία αλλοδαπού διακριτικού τίτλου επιχείρησης συνιστά η χρήση του στις ημεδαπές συναλλαγές, όπως απαιτεί το άρθρο 13 παρ. 1 Ν. 146/1914, έστω και αν αυτή δεν γίνεται από τον ίδιο τον δικαιούχο, αλλά από διανομέα υπό ευρεία έννοια, π.χ. εμπορικό αντιπρόσωπο, διανομέα αποκλειστικό ή μη. Τούτο απορρέει από την αρχή της ίσης μεταχείρισης ημεδαπών και αλλοδαπών που καθιερώνει η ΔΣ Παρισίων, το άρθρο 8 της οποίας αποσυνδέει την προστασία της εμπορικής επωνυμίας (κατ' αναλογία και των λοιπών διακριτικών γνωρισμάτων που επιτελούν ονοματική λειτουργία) μόνο από το τυπικό σύστημα. Κατά τα λοιπά η προστασία των αλλοδαπών διακριτικών τίτλων τελεί υπό τους ίδιους όρους, όπως και για τους ημεδαπούς, άρα με χρήση ή, εφόσον ελλείπει η διακριτική δύναμη, με καθιέρωση στις συναλλαγές (πρβλ. ως προς την επωνυμία Μ.-Θ. Μαρίνο, όπ.π., σελ. 299-300, Δ. Κουτσούκη, στο συλλογικό έργο «Αθέμιτος ανταγωνισμός», 1996, άρθρα 13-15 αρ. 132-134).

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 26 παρ. 1 Ν. 2239/1994 και 932 εδ. α' ΑΚ συνάγεται ότι, σε περίπτωση προσβολής καταχωρισμένου σήματος, ο σηματούχος δικαιούται να απαιτήσει την άρση ή/και παράλειψη της στο μέλλον και, εφόσον αυτή είναι υπαίτια, αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, Δίκαιο Σημάτων, 2007, σελ. 325 επ.). Η προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος επί καταχωρισμένου σήματος συνιστά πράξη παράνομη και, εφόσον γίνεται υπαίτιως, συνιστά αδικοπραξία, επειδή ενέχει αφλ εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία εκείνου. Δηλαδή, το γεγονός της επέμβασης δημιουργεί και την παράνομη πράξη κατ' άρθρο 914 ΑΚ και την ειδική διάταξη του άρθρου 26 Ν. 2239/1994. Το τελευταίο άρθρο αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, και ως εκ τούτου τα άρθρα 914 επ. ΑΚ εφαρμόζονται όπου η ειδική διάταξη αφήνει κενά και στον βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η συμπληρωματική εφαρμογή με το νομοθετικό

πνεύμα που την διέπει. Έτσι, π.χ., εφαρμόζονται συμπληρωματικώς τα άρθρα 922, 926 και 932 ΑΚ (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, ό.π. σελ. 324, πρβλ. ως προς την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 65 Ν. 2121/1993 ΑΠ 1493/2009 ΔιΜΕΕ 2010 72, ιδίως σελ. 74-75, ΑΠ 872/2009 ΕλλΔνη 50. 1054, Μ.-Θ. Μαρίνο, Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, ΕλλΔνη 35. 1441, 1447, και ως προς εκείνη του άρθρου 17 Ν. 1733/1987, Κ. Παμπούκη, Κανόνες δικαίου, ΕπισκΕΔ 2009, σελ. 721-722 υποσ. 2). Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 26 Ν. 2239/1994 ορίζει: «2. Η αγωγή εγείρεται ενώπιον του αρμοδίου Μονομελούς Πρωτοδικείου, ανεξαρτήτως ποσού, και δικάζεται κατά την τακτική διαδικασία...», ενώ εκείνη της τρίτης παραγράφου του ίδιου άρθρου: «Οι διαφορές της πρώτης παραγράφου, αν ενωθούν με διαφορές εκ του Ν. 146/1914 ή των άρθρων 914 επ. του Αστικού Κώδικα, μπορεί να εισάγονται και στα αρμόδια Πολυμελή Πρωτοδικεία». Η υπαγωγή των διαφορών περί σημάτων στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων ανεξαρτήτως ποσού προκρίθηκε από τον νομοθέτη εν όψει της έντονης ανάγκης ταχύτητας στη δικανική κρίση επί διαφορών προσβολής σημάτων (βλ. την εισηγητική έκθεση, επίσης Α. Σινανιώτη-Μαρούδη, Το σήμα υπηρεσιών, 1995, σελ. 82). 4. Από το προπαρατιθέμενο νομικό πλαίσιο συνάγεται ότι το μονομελές πρωτοδικείο είναι αποκλειστικώς καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση αγωγών, που έχων ως ιστορική τους βάση την προσβολή καταχωρισθέντος σήματος κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 1, 18 παρ. 3 και 4 παρ. 1 Ν. 2239/1994 και αίτημα τους την άρση ή παράλειψη της προσβολής ή/και την καταβολή αποζημίωσης και ηθικής βλάβης, ανεξαρτήτως ποσού. Το πολυμελές πρωτοδικείο καθίσταται καθ' ύλην αρμόδιο μόνο στην περίπτωση της κατ' άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠολΔ αντικειμενικής σώρευσης αγωγών ή βάσεων, όπου εισάγεται έτερο αντικείμενο δίκης ερειδόμενο στην νομοθεσία περί αθέμιτου ανταγωνισμού ή στις διατάξεις των άρθρων 914 επ. ΑΚ. Τούτο συμβαίνει π.χ. όταν το σήμα χρησιμοποιείται στα πλαίσια των συναλλαγών και ως διακριτικό γνώρισμα της επιχείρησης του ενάγοντος, οπότε με την σωρευόμενη αγωγή ζητείται η προστασία με βάση τον Ν. 146/1914 του διακριτικού γνωρίσματος (που ταυτίζεται με το σήμα) και όχι του ίδιου του σήματος (βλ. για την λεγόμενη «μη γνήσια» σύγκρουση σήματος και διακριτικού γνωρίσματος Τ. Φουντεδάκη, Η σύγκρουση των διακριτικών γνωρισμάτων, 2003, σελ. 88, επίσης ΠολΠρΑΘ 3613/2010 αδημ.), ή όταν πέραν του καταχωρισθέντος σήματος ζητείται η προστασία άλλων ιδιαίτερων διακριτικών γνωρισμάτων προϊόντος (βλ. τα πραγματικά περιστατικά στην ΠολΠρΑΘ 1225/2006 ΕΕμπΔ 2006 466). Αυτονόητο είναι ότι η συμπληρωματική εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 932 εδ. α' ΑΚ επί αγωγής προσβολής καταχωρισμένου σήματος (βλ. σκέψη 2) δεν εισάγει νέο αντικείμενο δίκης, ήτοι νέα διαφορά, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 914 επ. ΑΚ. Τα προαναφερόμενα στην αμέσως προηγούμενη σκέψη ισχύουν και επί προσβολής κοινοτικού σήματος, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 91 παρ. 1, 92 περ. α', 97 παρ. 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 «για το κοινοτικό σήμα» [ο οποίος έχει ήδη καταργηθεί από τον κωδικοποιητικό Κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, αλλά εφαρμόζεται στον κρίσιμο για την υπόθεση χρόνο, βλ. σχετ. απόφαση Δικαστηρίου -πρώην Δ.Ε.Κ.- της 23ης Μαρτίου 2010, C-236/08 έως C-238/08, Google, ΔιΜΕΕ 2010 135, σκέψη 11] και 7 παρ. 2 Ν. 2943/2001.

Στην προκείμενη περίπτωση, οι αιτούσες αλλοδαπές εταιρίες που εδρεύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, εκθέτουν με την υπό κρίση αίτηση τους ότι η πρώτη αιτούσα είναι από το 1989 δικαιούχος του σήματος «SKY» και λειτουργεί το μεγαλύτερο ψηφιακό τηλεοπτικό δίκτυο του Ηνωμένου Βασιλείου, χρησιμοποιώντας διεθνώς λεκτικά και απεικονιστικά σήματα που συνίστανται σε, ή εμπεριέχουν την ένδειξη «SKY», προς διάκριση πλήθους προϊόντων και υπηρεσιών, περιλαμβανομένων τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών υπηρεσιών, υπηρεσιών ψυχαγωγίας εν γένει και δορυφορικών τηλεπικοινωνιών με τεράστια φήμη και αναγνωρισιμότητα παγκοσμίως, ενώ η 2η αιτούσα είναι από την 14 Ιουλίου 2010, κατόπιν μεταβιβάσεως από την 1η αιτούσα δικαιούχος περίπου χιλίων (1.000) σημάτων διεθνώς, τα οποία συνίστανται σε ή εμπεριέχουν την ένδειξη «SKY», και της άδειας χρήσης αυτών, ανάμεσα στα οποία συγκαταλέγονται και τα ενδεικτικά αναφερόμενα στην αίτηση καταχωρισμένα Κοινοτικά Σήματα, που προστατεύονται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΚ 2007/2009 του Συμβουλίου «για το κοινοτικό σήμα» και του Νόμου 2239/1994 «Περί Σημάτων». Ότι η 1η καθ' ής προσφέρει υπηρεσίες ραδιοφωνικής μετάδοσης και η 2η καθ' ής υπηρεσίες τηλεοπτικής μετάδοσης ενός Ελλάδας και κατέθεσαν στην Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης αιτήσεις προς καταχώριση στο Ελληνικό Μητρώο Σημάτων διαφόρων σημάτων που συνίσταντο σε, ή εμπεριείχαν τις ενδείξεις «ΣΚΑΪ» και «SKY», προς διάκριση διαφόρων προϊόντων και υπηρεσιών. Ότι ενόψει της προφανούς ηχητικής ομοιότητας των ενδείξεων «ΣΚΑΪ» και «SKY» και του κινδύνου σύγχυσης και συσχέτισης των σημάτων και προς επίλησης αντιδικίας μεταξύ των ενωτέρω εταιριών ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων οι αιτούσες εταιρίες υπέγραψαν με τις καθ' ών εταιρίες στις 13 Ιανουαρίου 2009 Ιδιωτικό Συμφωνητικό Συμβιβασμού «Σύμβαση» που καθόρισε τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι καθ' ών δύνανται να κάνουν χρήση της ένδειξης «ΣΚΑΪ» στην Ελλάδα, και παραιτήθηκαν από τις αιτήσεις ημεδαπών σημάτων που αναφέρονται στην αίτηση. Ότι παραβιάζοντας την ανωτέρω «Σύμβαση» καθ' ών εταιρίες προβαίνουν επανειλημμένα στην χρήση σύνθετων ενδείξεων, που εμπεριέχουν την ένδειξη «ΣΚΑΪ» κατά κυρίαρχο τρόπο αναφορικά με τηλεοπτικές και /ή ραδιοφωνικές υπηρεσίες, δηλαδή Υπηρεσίες που είναι ταυτόσημες ή παρόμοιες με τις υπηρεσίες που διακρίνουν τα σήματα SKY στις κλάσεις 38 και 41, που ενδέχεται να δημιουργήσουν σύγχυση καθώς επίσης και με την χρήση σειράς ενδείξεων «ΣΚΑΪ» προς διάκριση βιβλίων, χαρτών, εγκυκλοπαιδειών, CD, DVD και σπόρων κηπουρικής και τη χρήση οπτικά παρόμοιων λογοτύπων σε χρωματικό συνδυασμό και διάταξη, τα οποία προσομοιάζουν έντονα στον αντίστοιχο χρωματικό συνδυασμό και στη διάταξη των φημισμένων λογοτύπων των αιτουσών. Ότι οι ανωτέρω ενέργειες συνιστούν αθέτηση της συμβατικής τους υποχρέωσης, σύμφωνα με τα άρθρα 340, 343 α και 383 ΑΚ, προσβολή σήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 18 παρ. 3 και 26 παρ. 1 του Ν. 2239/1994 περί Σημάτων, καθώς και των άρθρων 9, 14, 16 και 96 του Κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου «για το κοινοτικό σήμα» και αθέμιτο ανταγωνισμό σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 13 του Ν. 146/1914 «Περί Αθέμιτου Ανταγωνισμού» και των άρθρων 57-59 ΑΚ. Ότι λόγω της ταυτότητας της κυρίαρχης λεκτικής ένδειξης των σημάτων με το μεταγενέστερο λεκτικό σημείο, αλλά και της ταυτότητας των προϊόντων που διακρίνουν, παράγεται σύγχυση στον μέσο καταναλωτή. Ότι οι καθ' ών αποσκοπούν στην αποκόμιση αθέμιτου οφέλους από την φήμη των σημάτων τους, ενώ παράλληλα βλάπτεται ο διακριτικός χαρακτήρας τους. Ζητούν δε, επικαλούμενες άμεσο κίνδυνο: 1) να απαγορευθεί προσωρινά στις καθ' ών να χρησιμοποιούν την ένδειξη

«ΣΚΑΪ» με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, εκτός «για αυστηρά περιγραφικούς σκοπούς» ή «στο άνω ή κάτω τμήμα της οθόνης της τηλεόρασης» αναφορικά με τις τηλεοπτικές υπηρεσίες της 2ης καθ' ης, όπως ρητά προβλέπεται στο άρθρο 1C της Σύμβασης, Ειδικότερα να απαγορευθεί προσωρινά στις καθ'ών να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε σύνθετη λένδειξη που ενσωματώνει την ένδειξη «ΣΚΑΪ», περιλαμβανομένων χωρίς περιορισμό των επίμαχων ενδείξεων «ΣΚΑΪ NEWS», «ΣΚΑΪ ΤΩΡΑ», «ΣΚΑΪ LIFE», «ΣΚΑΪ PLAYER», «ΣΚΑΪ SHOP», «ΣΚΑΪ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ», «ΣΚΑΪ ΝΕΑ», «ΣΚΑΪ.Γ», «ΣΚΑΪ BLOGS», «ΣΚΑΪ ΒΙΒΛΙΟ», «ΣΚΑΪ ΘΕΜΑ», «ΣΚΑΪ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ», «ΣΚΑΪ ΠΑΙΔΕΙΑ», «ΣΚΑΪ ΚΑΛΗΜΕΡΑ», «ΣΚΑΪ CARTA», «ΣΚΑΪ GOAL». 2) Να διαταχθούν προσωρινά οι καθ'ών να τροποποιήσουν τον χρωματικό συνδυασμό κόκκινου και μπλε και τη διάταξη δυο ορθογωνίων παραλληλογράμμων στα επίμαχα λογότυπα «ΣΚΑΪ Γ», «ΣΚΑΪ 100,3», «ΣΚΑΪ PLAYER», «ΣΚΑΪ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ» και «ΣΚΑΪ ΝΕΑ», ούτως ώστε να μην προσομοιάζουν προς τα λογότυπα «SKY NEWS», «SKY SPORTS», «SKY BET» των αιτουσών και/ή στο κοινοτικό σήμα «SKY SPORTS» υπ' αριθμ. 1178458.3) Να απαγορευθεί προσωρινά στις καθ'ών να εκμεταλλεύονται εμπορικά εν γένει (όπως παράγουν, προσφέρουν προς πώληση, διανέμουν, διαφημίζουν ή προωθούν) οποιοδήποτε προϊόν ή υπηρεσία, πλην των τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων χωρίς περιορισμό, βιβλίων, χαρτών, εγκυκλοπαιδειών, cd,dvd και σπόρων κηπουρικής, υπό οποιαδήποτε ένδειξη συνίσταται σε ή εμπεριέχει τους όρους «SKY» ή «ΣΚΑΪ», περιλαμβανομένων των ενδείξεων «ΣΚΑΪ», «ΣΚΑΪ ΒΙΒΛΙΟ», «ΣΚΑΪ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ», «ΣΚΑΪ ΠΑΙΔΕΙΑ». 4) Να διαταχθεί προσωρινά η καταμέτρηση, περιγραφή, απογραφή και συντηρητική κατάσχεση όλων των υλικών φορέων, περιλαμβανομένων προϊόντων και υλικών συσκευασίας, τα οποία σχετίζονται με την επιχείρηση των καθ'ών και φέρουν οποιαδήποτε ένδειξη συνίσταται σε ή εμπεριέχει τους όρους «SKY» ή «ΣΚΑΪ», περιλαμβανομένων των ενδείξεων «ΣΚΑΪ», «ΣΚΑΪ ΒΙΒΛΙΟ», «ΣΚΑΪ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ», «ΣΚΑΪ ΠΑΙΔΕΙΑ», είτε αυτά βρίσκονται στην κατοχή των καθ'ών ή κατέχονται από τρίτον για λογαριασμό των καθ'ών, 5) Να διαταχθεί η ισχύς των ανωτέρω αιτούμενων ασφαλιστικών μέτρων στην επικράτεια όλων των Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 6) Σε περίπτωση παράβασης από οποιονδήποτε εκ των καθ'ών οποιουδήποτε όρου του διατακτικού της εκδοθησόμενης απόφασης κατ' αποδοχή των αιτημάτων 1-5 της αίτησης, να απειληθεί κατά των καθ'ών χρηματική ποινή εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ υπέρ των αιτουσών καθώς και η προσωπική κράτηση του νομίμου εκπροσώπου εκάστης των καθ'ών διάρκειας ενός χρόνου, 7) να επιτραπεί στις αιτούσες α) να δημοσιεύσουν το διατακτικό της εκδοθησόμενης απόφασης σε δύο ημερήσιες εφημερίδες της Ελλάδας με έξοδα των καθ'ών και β) να αναπαράγουν Αγγλική μετάφραση της ως άνω δημοσίευσης μέσω των μέσων ενημέρωσης των αιτουσών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και 8) να καταδικαστούν οι καθ'ών στην εν γένει δικαστική δαπάνη των αιτουσών και στην αμοιβή των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Με το προαναφερόμενο περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση, υπάγεται μεν στη διεθνή δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων [βλ. το άρθρο 93 παρ. 1 σε συνδυασμό με τα άρθρα 90 παρ. 1 και 2 περ. α' του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94, 60 παρ. 1 και 68 παρ. 2 του Κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000 όσον αφορά την στηριζόμενη στην προσβολή των επίδικων κοινοτικών σημάτων βάση, καθώς και τα άρθρα 2 παρ. 1 και 60 παρ. 1 του ως άνω Κανονισμού (ΕΚ)

44/2001 αναφορικά με την βάση περί προσβολής των ημεδαπών σημάτων], ως στηριζόμενη στα άρθρα 340,343 α' και 383 ΑΚ, προσβολή σήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 18 παρ. 3 και 26 παρ.1 του Ν2239/1994 περί Σημάτων, καθώς και των άρθρων 9, 14, 16 και 96 του Κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου « για το κοινοτικό σήμα» και αθέμιτο ανταγωνισμό σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 13 του Ν. 146/1914 «Περί Αθέμιτου Ανταγωνισμού» και των άρθρων 57-59 ΑΚ. Όμως κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 682 ΚΠολΔ, κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 683 έως 703 τα δικαστήρια, σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος, μπορούν να διατάξουν ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης και να τα μεταρρυθμίζουν ή να τα ανακαλούν.

Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι βασικές προϋποθέσεις για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων είναι να υπάρχει επείγουσα περίπτωση ή επικείμενος κίνδυνος προς αποτροπή του οποίου να κατατείνει το αιτούμενο ασφαλιστικό μέτρο και να πιθανολογείται η ύπαρξη δικαιώματος για την προστασία του οποίου επιδιώκεται το ασφαλιστικό μέτρο. Αυτό δε γιατί η δικαστική προστασία που παρέχεται με τη μορφή ασφαλιστικών μέτρων έχει σαν σκοπό την εξασφάλιση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης έως ότου εκδοθεί οριστική απόφαση κατά τη δίκη που εκκρεμεί ή πρόκειται να ανοίγει για τη σχετική διαφορά, ως και την αποφυγή βλαβών, οι οποίες ενδέχεται να επέλθουν κατά το χρονικό διάστημα το οποίο απαιτείται να περάσει για τη διεξαγωγή της διαγνωστικής δίκης ή της αναγκαστικής εκτέλεσης για να διασφαλιστεί έτσι στο μέλλον ο τελικός σκοπός της. Γι' αυτό η αδικαιολόγητη και μακράς διάρκειας καθυστέρηση άσκησης της αίτησης υποδηλώνει έλλειψη της επείγουσας περίπτωσης (βλ. Τζίφρα «Ασφαλιστικά Μέτρα» εκδ. Δ' σελ. 12, Β. Βαθρακοκόλη «ΚΠολΔ» άρθρο 682 αρ. 12, Μον.Πρωτ.ΑΘ. 4677/2000 ΕΕμπΔ 2000. 580, Μον.Πρωτ.ΑΘ 12504/1999 ΕΕμπΔ 99. 406. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 731, 732 και 692 παρ. 4 ΚΠολΔ προκύπτει ότι το Δικαστήριο έχει το δικαίωμα να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο, κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο που επιβάλλεται από τις περιστάσεις και αποσκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της καταστάσεως υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα τηρηθεί ο κανόνας της τελευταίας διατάξεως του άρθρου 692 παρ. 4, με την οποία ορίζεται ότι τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή διατήρηση, με εξαίρεση μόνο τη διάταξη του άρθρου 728 του ίδιου ως άνω Κώδικα. Σκοπός δηλαδή των ασφαλιστικών μέτρων είναι να τεθεί σε προσωρινή λειτουργία η επίδικη σχέση και όχι να ματαιωθεί ο πρακτικός σκοπός της κυρίας δίκης στην οποία και μόνο θα κριθεί οριστικώς η έννομη σχέση. Έτσι τα διατασσόμενα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να δημιουργούν αμετάκλητες καταστάσεις, που δεν μπορούν να ανατραπούν, όταν ανακληθεί η σχετική απόφαση ασφαλιστικών μέτρων ή διαγνωστεί στην κύρια δίκη με ισχύ δεδικασμένου η ανυπαρξία του δικαιώματος που εξασφαλίστηκε, ώστε να μη ματαιώνεται ο πρακτικός σκοπός της κύριας δίκης. Οι αρχές αυτές έχουν εφαρμογή και στις περιπτώσεις που ρυθμίζεται προσωρινώς η κατάσταση με ασφαλιστικά μέτρα, καθ' όσον το ασφαλιστικό μέτρο της ρυθμίσεως καταστάσεως δεν διαφέρει, κατά το σκοπό του, από τα άλλα ασφαλιστικά μέτρα, αφού και αυτό συνδέεται τελολογικώς με κάποιο δικαίωμα που πρέπει να προστατευθεί προσωρινώς για την αποτροπή δημιουργίας, έως την περάτωση της κυρίας διαγνωστικής δίκης, αμετάκλητων καταστάσεων, που θα

μπορούσαν να ματαιώσουν τον πρακτικό σκοπό της δίκης αυτής (ΜΠρΑΘ 1377/2004 ΝοΒ 2005. 305, ΜΠρΡοδ 837/2004 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ 2004. 374150, ΜΠρΠειρ. 2524/1999 ΕλλΔνη 40. 1627, ΜΠρΘεσ 2945/1996 ΕλλΔνη 38. 177, ΜΠρΧαλκ 589/1991 ΕλλΔνη 34. 1396, ΚΕΡΑΜΕΥΣ/ΚΟΝΔΥΛΗΣ/ΝΙΚΑΣ ΕρμΚΠολΔ τ. 2ος στο άρθρο 692 σελ. 1355). Σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη μείζονα σκέψη, πρέπει η υπό κρίση αίτηση ν' απορριφθεί ως μη νόμιμη, διότι η προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, όπως διατυπώνεται (: «τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή η διατήρηση»), δεν περιέχει κατευθυντήριες γραμμές ή οδηγίες στον Δικαστή που επιλαμβάνεται της υποθέσεως αφορώσας τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, αλλά θεσπίζεται μ' αυτήν απαγορευτικός κανόνας, με την έννοια ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να διατάξει τέτοια ασφαλιστικά μέτρα, τα οποία συνιστούν ικανοποίηση δικαιώματος, εκτός αν περί τούτου υπάρχει ειδική νομοθετική ρύθμιση, όπως συμβαίνει μόνο στην περίπτωση των άρθρων 728 και 729 ΚΠολΔ περί προσωρινής επιδικάσεως απαιτήσεων (και επί αρμοδιότητας Ειρηνοδικείου του άρθρου 734 ΚΠολΔ, περί προσωρινής ρυθμίσεως της καταστάσεως της νομής), στις οποίες προδήλως δεν εμπίπτει το, δια της ενδίκου αιτήσεως, αιτούμενο ασφαλιστικό μέτρο. Συνεπώς η «προσωρινή» απαγόρευση της χρήσης του σήματος «ΣΚΑΪ» με οποιοδήποτε τρόπο, και της χρήσης κάθε σύνθετης ένδειξης που ενσωματώνει την ένδειξη «ΣΚΑΪ», η τροποποίηση του χρωματικού συνδυασμού κόκκινου και μπλε και της διάταξης δύο ορθογώνιων παραλληλόγραμμων στα ανωτέρω αναφερόμενα λογότυπα, η απαγόρευση εμπορικής εκμετάλλευσης οποιουδήποτε προϊόντος ή υπηρεσίας, πλην των τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών υπηρεσιών, η καταμέτρηση, περιγραφή και συντηρητική κατάσχεση όλων των υλικών φορέων, περιλαμβανομένων προϊόντων και υλικών συσκευασίας τα οποία σχετίζονται με την επιχείρηση των καθ'ών και φέρουν οποιαδήποτε ένδειξη συνίσταται σε ή εμπεριέχει τους όρους «SKY» ή «ΣΚΑΪ», περιλαμβανομένων των ενδείξεων «ΣΚΑΪ», «ΣΚΑΪ ΒΙΒΛΙΟ», «ΣΚΑΪ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ», «ΣΚΑΪ ΠΑΙΔΕΙΑ», είτε αυτά βρίσκονται στην κατοχή των καθ'ών ή κατέχονται από τρίτον για λογαριασμό των καθ'ών, και η επέκταση της ισχύος των ανωτέρω αιτούμενων ασφαλιστικών μέτρων στην επικράτεια όλων των Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ δεν ορίζεται το χρονικό σημείο λήξης των ανωτέρω ασφαλιστικών μέτρων δεδομένου ότι δεν έχει κατατεθεί κύρια αγωγή για την ρύθμιση της κατάστασης αυτής, θα οδηγήσει σε ανεπίτρεπτη πλήρη ικανοποίηση των αξιώσεων των αιτούντων με ανυπολόγιστη ζημία και οικονομική καταστροφή των καθ'ών, οι οποίες δεν θα δύνανται πλέον και για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα να κάνουν χρήση του σήματος «ΣΚΑΪ» του οποίου κάνουν χρήση από το έτος 1989 παρά την έλλειψη δικαιωμάτων κατά το τυπικό σύστημα (καταχωρημένων σημάτων) χωρίς μέχρι σήμερα να έχει ανακύψει ζήτημα αμφισβήτησης των δικαιωμάτων των καθ'ών εταιριών στην χρήση του σήματος «ΣΚΑΪ». Εξάλλου τόσο η οπτική όσο και η ηχητική του εντύπου του ελληνικού σήματος «ΣΚΑΪ» ή «SKAI», δεν ταυτίζεται με την οπτική και ηχητική εντύπου του σήματος «SKY» το οποίο σημαίνει «ουρανός» ενώ το χρησιμοποιούμενο από τις καθ'ών εταιρίες σήμα, «ΣΚΑΪ» στην ελληνική γλώσσα, και «SKAI» όπως χρησιμοποιείται με λατινικούς χαρακτήρες, δεν είναι ταυτόσημο (δεν σημαίνει τίποτε), ούτε γράφεται ή προφέρεται όπως το αγγλικό «SKY» από αγγλόφωνους χρήστες, ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, να είναι δηλαδή δυνατόν να προκαλέσει για το κοινό, με λήψη υπόψη ως μέτρου του άπειρου μέσου ατόμου και όχι του εξειδικευμένου χρήστη, σύγχυση υπό την έννοια της θεωρήσεως, εκ πλάνης, του προϊόντος το οποίο χρησιμοποιείται, ως προερχόμενο από

την επιχείρηση του δικαιούχου του σήματος. Τούτο λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η μακρόχρονη και πάντως πλέον της 20ετίας πλέον αδιάλειπτη χρήση του σήματος «ΣΚΑΪ» στις συναλλαγές, ως διακριτικό γνώρισμα ελληνικού ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού σταθμού, ως επωνυμία και διακριτικός τίτλος των εταιριών του ομίλου «ΣΚΑΪ» και ως domain name και διαδικτυακό διακριτικό γνώρισμα, έχει καθιερωθεί κυρίως στο ελληνικό ή σε κάθε περίπτωση ελληνόφωνο τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό κοινό, καθόσον η μόνη γλώσσα που χρησιμοποιείται σε αυτές είναι η ελληνική γλώσσα, ενώ οι παρεχόμενες από τις αιτούσες υπηρεσίες, εκτός του ότι πρόκειται για υπηρεσίες συνδρομητικής - επί πληρωμή - τηλεόρασης, οι ελεύθερα παρεχόμενες και προσβάσιμες προς το κοινό άνευ ανταλλάγματος υπηρεσίες, απευθύνονται στο αγγλόφωνο κοινό, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή ουδεμία σύνδεση ή σύγχυση μεταξύ τους. Συνεπώς απορριπτέα κρίνεται η παρούσα αίτηση και διότι η αποδοχή της δύναται να δημιουργήσει αμετάκλητη κατάσταση, η οποία δεν θα μπορεί να ανατραπεί αν στο μεταξύ ανακληθεί η σχετική απόφαση που θα διατάζει το αιτούμενο ασφαλιστικό μέτρο ή διαγνωστεί στην κύρια δίκη, που ενδεχομένως θ' ακολουθήσει, και δη με ισχύ δεδικασμένου η ανυπαρξία του δικαιώματος των αιτουσών (πρβλ. σχετ. και ΜΠΕΗ, Τα όρια της προσωρινής δικαστικής προστασίας σελ. 57), αλλά και εκ του γεγονότος ότι δεν υφίσταται πραγματικά επικείμενος κίνδυνος σύγχυσεως μεταξύ των υπηρεσιών που παρέχουν οι αιτούσες και οι καθ' ών εταιρίες, λόγω έλλειψης οπτικής και ηχητικής ταυτότητας του χρησιμοποιούμενου σήματος αλλά και ταυτότητας του κοινού στο οποίο απευθύνονται τα διάδικα μέρη δεδομένου ότι το ελληνόφωνο κοινό δεν ταυτίζεται με το αγγλόφωνο κοινό. Κατ' επέκταση δεν υφίσταται άμεσος και σοβαρός κίνδυνος σύγχυσης για την αποτροπή του οποίου να επιβάλλεται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Συνεπώς η υπό κρίση αίτηση θα πρέπει, ως αποβλέπουσα στην πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος των αιτουσών, αλλά και λόγω έλλειψης επικείμενου κινδύνου σύγχυσης να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Η δικαστική δαπάνη των καθ' ών θα πρέπει να επιβληθεί σε βάρος των αιτουσών λόγω της ήττας τους (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις αιτούσες στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης των καθ' ών, ποσού 500 ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα στις 12 Φεβρουαρίου 2013.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

2. ΜΠρΑΘ (ΑσφΜ) 4024/2014

Κοινοτικό σήμα - Σήμα φήμης - Διακριτικός τίτλος - Καταγραφή μετρήσεων ενέργειας - Αθέμιτος ανταγωνισμός - Πρόσθετη παρέμβαση - Έννομο συμφέρον - Ασφαλιστικά μέτρα -.

Προστασία διακριτικού τίτλου εταιρίας. Χρήση της λέξης που κυριαρχεί με την προσθήκη άλλης από άλλη εταιρία που δραστηριοποιείται στον ίδιο οικονομικό κλάδο (εμπόριο μετρητών μέτρησης κατανάλωσης ενέργειας). Πιθανολογήθηκε ότι η καθ'ής εταιρία προέβη στην πράξη της αυτή με σκοπό να δημιουργηθεί σύγχυση μεταξύ των προϊόντων της προς τα όμοια προϊόντα της αιτούσας και να αυξήσει τις πωλήσεις τους με αθέμιτη απόσπαση πελατείας από αυτήν. Έλλειψη έννομου συμφέροντος για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης, καθώς προέκυψε ότι υπάρχει σχέση εταιρίας-μετόχου. Λήψη ασφαλιστικών μέτρων για την αποτροπή του απειλούμενου κινδύνου πρόκλησης σύγχυσης στο καταναλωτικό κοινό ως προς την ταυτότητα της αιτούσας.

ΑΠΟΦΑΣΗ 4024/2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Σοφία Πλατάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε με κλήρωση σύμφωνα με το νόμο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 25 Νοεμβρίου 2013, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την αίτηση με αριθμό κατάθεσης 110743/13755/12-8-2013 και αντικείμενο προστασία σήματος μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία «Landis+GyrAG» που έχει συσταθεί σύμφωνα με τους νόμους της Ελβετίας και εδρεύει στη Ζυρ 6301 της Ελβετίας, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους Γεώργιο Μούκα και Θεόδωρου Κωνοταντακόπουλου.

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της εταιρίας με την επωνυμία «ΖΕΛΓΓΡΟΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο «ΖΕΛΓΓΡΟΝ Α.Ε» που εδρεύει στον Δήμο Μεταμόρφωσης Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα,

η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους Νικήτα Φορτσάκη και Εμμανουήλ Κασσωτάκη.

ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «VODAFONE-ΠΑΝΑΦΟΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «VODAFONE-PANAFON», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο Βασιλική Γάλλου.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 4 παρ.1 εδ.α και β και γ, 18 παρ.1 και 26 του Ν.2239/1994, όπως αυτές οι διατάξεις συμπληρώθηκαν από τον ν.4072/2012 (άρθρα 121-196) προκύπτουν τα εξής: α) σήμα θεωρείται κάθε σημείο, επιδεικτικό γραφικής παραστάσεως, ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από εκείνα άλλων επιχειρήσεων, β) με την καταχώρηση του σήματος, η οποία γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζουν τα άρθρα 6 επ. του ίδιου νόμου, παρέχεται στον καταθέτη το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως του σήματος στα προϊόντα ή εμπορεύματα για τη διάκριση των οποίων αυτό προορίζεται, όποιος δε χρησιμοποιεί ή παραποιεί ή απομιμείται σήμα που ανήκει σε άλλον μπορεί να εναχθεί για παράλειψη ή αποζημίωση ή και για τα δύο, γ) παραποίηση του σήματος συνιστά η ακριβής ή κατά τα κύρια αυτού μέρη αντιγραφή ή αναπαράσταση του, ενώ απομίμηση αποτελεί η ιδιαίτερη προσέγγιση, προς το ξένο σήμα, η οποία όμως λόγω οπτικής ή και ηχητικής εντυπώσεως, που προκαλεί η όλη παράσταση και ανεξάρτητα από τις επί μέρους ομοιότητες και διαφορές των δύο σημάτων, είναι δυνατόν να προκαλέσει για το κοινό, με λήψη υπόψη, ως μέτρου, του άπειρου μέσου ατόμου και όχι του εξειδικευμένου χρήστη, σύγχυση υπό την έννοια θεωρήσεως, εκ πλάνης, του προϊόντος στο οποίο χρησιμοποιείται, ως προερχομένου από την επιχείρηση του δικαιούχου του σήματος ή από επιχείρηση διάφορη μεν, σχετιζόμενη όμως οργανικώς προς την επιχείρηση του δικαιούχου, κατά την παραγωγή ή τη διάθεση του προϊόντος. Στην περίπτωση δε σύνθετου σήματος, αποτελούμενου από λέξεις, σχηματικές απεικονίσεις και χρωματισμούς, κρίσιμη για τη συναγωγή συμπεράσματος περί υπάρξεως ή μη απομιμήσεώς του, είναι η συνολική εντύπωση που προκαλεί το καθένα από τα προβαλλόμενα στο μέσο, μη έμπειρο, άτομο του καταναλωτικού κοινού. Σε ένα τέτοιο σύνθετο σήμα ιδιαίτερη σημασία για το σχηματισμό συνολικής εντυπώσεως έχει το λεκτικό μέρος του σήματος, χωρίς όμως να αποκλείεται στη συγκεκριμένη περίπτωση κρίσιμο να είναι το εικαστικό μέρος, ιδιαίτερα όταν το καταναλωτικό κοινό συνδέει τη σχηματική απεικόνιση με την επιχείρηση και η απεικόνιση έχει καθιερωθεί στις συναλλαγές ως διακριτικό γνώρισμα. Οσο δε μεγαλύτερος είναι ο βαθμός καθιερώσεως μιας ενδείξεως στις συναλλαγές, τόσο μεγαλύτερη διακριτική δύναμη διαθέτει και επομένως οι προϋποθέσεις για τον αποκλεισμό της παραποιήσεως ή απομιμήσεως πρέπει να είναι αυστηρότερες (ΑΠ 1751/2011 Νόμος, ΑΠ 1227/2009). Περαιτέρω από τις άνω διατάξεις και αυτές των άρθρων 6, 8, 14 και 15 του άνω Ν. 2239/1994 προκύπτει, όπως συμπληρώθηκαν και δεν καταργήθηκαν από τον ν.4072/2012, ότι εκείνος που κατέθεσε νόμιμα σήμα και το σήμα αυτό έγινε δεκτό με αμετάκλητη

απόφαση του αρμόδιου οργάνου, αποκτά, μέχρις ότου τούτο διαγραφεί κατά τη νόμιμη διαδικασία, το αποκλειστικό δικαίωμα να το χρησιμοποιεί, από την ημέρα που υπέβαλε τη σχετική δήλωση (ΑΠ 1604/2003, ΑΠ 1131/1995). Κατά το άρθρο 21 του ίδιου νόμου, που αποτελεί ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη της Οδηγίας 89/104/ΕΟΚ, η προστασία του σήματος διαρκεί για μία δεκαετία, που αρχίζει από την επομένη της καταθέσεως του. Προβλέπεται όμως από το εν λόγω άρθρο, η παράταση διάρκειας της προστασίας του για μία ακόμη δεκαετία και ούτω καθεξής. Η παράταση γίνεται με αίτηση του δικαιούχου και την εμπρόθεσμη υποβολή προς το Υπουργείο Εμπορίου (ήδη Ανάπτυξης) του αποδεικτικού καταβολής των τελών υπέρ του Δημοσίου. Περαιτέρω, ιδιαίτερη κατηγορία σημάτων αποτελούν τα «σήματα φήμης», σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1γ του ανωτέρω νόμου. Στα σήματα αυτά ο νομοθέτης παρέχει διευρυμένη νομική προστασία πέραν της για τα κοινά διακριτικά γνωρίσματα προβλεπομένης, προς τον σκοπό αφ'ενός μεν της αποτροπής του παρασιτικού ανταγωνισμού από τρίτους, πλην του δικαιούχου, συνισταμένου στην εμπορική αξιοποίηση της φήμης του σήματος προς ίδιο, αθέμιτο όφελος και αφετέρου του κινδύνου υπονομιεύσεως της ιδιαίτερης των σημάτων αυτών διακριτικής δυνάμεως. Η έννοια του «σήματος φήμης», μη προσδιοριζόμενη από το νομοθέτη, δύναται να καθορισθεί με βάση ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια, όπως α) ο αυξημένος βαθμός καθιερώσεως του σήματος στις συναλλαγές, υπό την έννοια ότι η ανταγωνιστική δύναμη ενδείξεως να εκδηλώνεται σε μεγάλο βαθμό, να έγινε δηλαδή γνωστή πέραν από το σχετικό κύκλο των καταναλωτών, β) η μοναδικότητα του σήματος υπό την έννοια ότι αυτό δεν έχει φθαρεί, χρησιμοποιούμενο κατά τρόπο ευρύ από τρίτους σε ανόμοια προϊόντα, γ) η ιδιοτυπία στην εν γένει εμφάνιση και την εκφραστική του δύναμη, δ) η ύπαρξη ιδιαίτερας θετικής εκτιμήσεως του καταναλωτικού κοινού, αναφορικώς με τα προϊόντα που διακρίνει, ε) το καλυπτόμενο από το σήμα μερίδιο αγοράς, η χρονική διάρκεια της χρησιμοποιήσεως του, στ) το μέγεθος των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει η επιχείρηση για την προβολή του, ζ) η γεωγραφική έκταση, εντός της οποίας το σήμα χαίρει φήμης (βλ. και ΔΕΚ Υποθ. Ο. 375/1997, ΑΠ 1030/2008 ΕΕμπΔ 2008,891, ΔΕΕ 2009, 186). Εάν πρόκειται περί σήματος φήμης η χρησιμοποίηση του μεταγενεστέρου σήματος είναι απαγορευμένη, εάν θα προσπόριζε στον χρήστη αυτού, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος. Επί ενός τέτοιου σήματος δεν είναι απαραίτητο να δημιουργείται κίνδυνος συγχύσεως. Αρκεί ότι η χρήση του θα βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος φήμης ή θα προσπορίσει, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος στον μεταγενέστερο μη δικαιούχο.

Ειδικότερα, ενόψει της ανωτέρω διευρυμένης νομικής προστασίας του σήματος φήμης, η προστασία του έναντι του κινδύνου της υποσκάψεως δεν συναρτάται οπωσδήποτε από τη διαπίστωση τέτοιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του φημισμένου σήματος και του υπό του μη δικαιούχου χρησιμοποιημένου σημείου, ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως τους από το ενδιαφερόμενο κοινό. Αρκεί η ύπαρξη για την προστασία του σήματος φήμης κάποιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των δύο σημάτων, ώστε να είναι δυνατή η υπό του καταναλωτικού κοινού συνειρμική διασύνδεση του υπό του μη σηματούχου χρησιμοποιούμενου σημείου και του σήματος φήμης. Αθέμιτο δε όφελος προσπορίζεται ο τρίτος, όταν χρησιμοποιώντας το ξένο σήμα φήμης, μεταφέρει στα προϊόντα που παράγει οι εμπορεύματα ή υπηρεσίες που προσφέρει, την καλή εντύπωση που έχουν για το σήμα ή συναλλαγές, δημιουργώντας την εντύπωση ότι ο δικαιούχος του σήματος φήμης βρίσκεται σε οικονομικό και εν γένει οργανωτικό δεσμό με τον τρίτο ή ότι επεξέτεινε τη δραστηριότητα του και στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του τρίτου και εφόσον αυτός ο (τρίτος) καρπώνεται χωρίς αντάλλαγμα την προσπάθεια του σηματούχου να καθιερώσει το σήμα του στην αγορά. Βλάβη του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος φήμης επέρχεται κυρίως, όταν αυτό χάνει την ελκτική του δύναμη. Το τελευταίο επέρχεται ακόμη και όταν το διακριτικό γνώρισμα του τρίτου χρησιμοποιείται σε ανόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες. Παρά δε την γραμματική διατύπωση της διατάξεως του εδ. γ" του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2239/1994, στην οποία γίνεται μνεία περί μη παρομοίων προϊόντων ή υπηρεσιών, η διάταξη αυτή, τελεολογικώς ερμηνευόμενη πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικώς, καταλαμβάνουσα και τις περιπτώσεις που το προγενέστερο σήμα φήμης χρησιμοποιείται από τον μη δικαιούχο προς διάκριση παρομοίων προϊόντων ή υπηρεσιών. Τούτο δε διότι, η ανωτέρω μνεία, έχει ως σκοπό μόνο να υπογραμμίσει ότι οι κανόνες αυτοί έχουν εφαρμογή και όταν δεν είναι παρόμοια τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες (βλ. απόφαση ΔΕΚ στην υπόθεση (5-408/2001 ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5 παρ. 2 της Οδηγίας 89/104/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων που είναι ταυτόσημο με το άρθρο 4 παρ. 1γ του Ν. 2239/1994). Εξάλλου, κατά το άρθρο 1 παρ. 2 του υπ' αριθμό 40/1994 Κανονισμού (ΕΚ) της 20-12-1993 για το «κοινοτικό σήμα», ο οποίος καδικοποιήθηκε ήδη με τον Κανονισμό 207/2009, ο οποίος ισχύει κατά τον κρίσιμο χρόνο, τούτο (κοινοτικό σήμα) έχει

ενιαίο χαρακτήρα. Παράγει τα αυτά αποτελέσματα σε ολόκληρη την Κοινότητα: δεν δύναται να καταχωρηθεί, να μεταβιβασθεί, να γίνει αντικείμενο παραίτησης παρά μόνο για ολόκληρη την Κοινότητα κατά δε το άρθρο 6 του ίδιου Κανονισμού, το κοινοτικό σήμα αποκτάται με την καταχώριση, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 9 του εν λόγω Κανονισμού, το κοινοτικό σήμα παρέχει στο δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ο δικαιούχος δικαιούται να απαγορεύει σε, κάθε τρίτο, να χρησιμοποιεί-στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεση του: α) κάθε σημείο που ταυτίζεται με το κοινοτικό σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες που ταυτίζονται με εκείνες για τις οποίες το σήμα έχει καταχωρηθεί και β) κάθε σημείο για το οποίο λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας του με το κοινοτικό σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών οι οποίες καλύπτονται από το κοινοτικό σήμα και το σημείο, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης από μέρους του κοινού. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης μεταξύ σημείου και σήματος. Τέλος, κατά το άρθρο 14 παρ. 1 του ίδιου Κανονισμού, που έχει τον τίτλο «Συμπληρωματική εφαρμογή του εθνικού δικαίου σε θέματα παραποίησης/απομίμησης», «τα αποτελέσματα του κοινοτικού σήματος καθορίζονται αποκλειστικά από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Κατά τα λοιπά, οι προσβολές κοινοτικού σήματος διέπονται από το εθνικό δίκαιο για τις προσβολές εθνικού σήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου Χ» (ΑΠ 175/2011, ο.α.).

Εξάλλου, κατά το άρθρο 1 του Ν. 146/1914 περί αθεμίτου ανταγωνισμού, «απαγορεύεται κατά τας εμπορικός, βιομηχανικός ή γεωργικός συναλλαγάς πάσα προς τον σκοπόν ανταγωνισμού γενομένη πράξις αντικείμενη εις τα χρηστά ήθη. Ο παραβάτης δύναται να εναχθεί προς παράλειψιν και προς ανόρθωσιν της προσγενόμενης ζημίας». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ. 1 και 4 του ίδιου νόμου: «όστις κατά τας συναλλαγάς ποιείται χρήσιν ονόματος τίνος, εμπορικής επωνυμίας ή ιδιαίτερου διακριτικού γνωρίσματος, καταστήματος ή βιομηχανικής επιχειρήσεως ή εντύπου τινός κατά τρόπον δυνάμενον να προκαλέσει σύγχυσιν με το όνομα, την εμπορικήν επωνυμίαν ή το ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα, ότινα έτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται να υποχρεωθεί υπό του τελευταίου εις παράλειψιν της χρήσεως. Ως ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα θεωρείται και ο ιδιαίτερος διασηματισμός ή η ιδιαίτερα διακόσμησης των εμπορευμάτων, της συσκευής ή του περικαλύμματος αυτών, εφόσον είναι γνωστά εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών ως διακριτικά σημεία των ομοίων εμπορευμάτων άλλου τινός». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει: 1) ότι για την εφαρμογή του άρθρου 1 απαιτείται η πράξη αφ'ενός μεν να έγινε προς το σκοπό του ανταγωνισμού και αφετέρου να αντίκειται στα χρηστά ήθη, ως κριτήριο των οποίων χρησιμεύουν οι ιδέες του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, που, κατά τη γενική αντίληψη, σκέπτεται με χρηστότητα και φρόνηση (ΑΠ Ολ 2/2008) και 2) ότι για την ύπαρξη αθεμίτου ανταγωνισμού με τη χρήση ξένου διακριτικού γνωρίσματος απαιτείται δυνατότητα να προκληθεί σύγχυση, χωρίς την οποία αθέμιτος ανταγωνισμός δεν υπάρχει (ΑΠ 2026/2007, ΑΠ 1123/2002 ΕΕμπΔ 2002,887, ΑΠ 1780/1999 Ελληνικό Δημόσιο 41,973, ΕφΑΘ 3250/2001 ΕλλΔνη 44/803, Εφθεσ 77/2007). Ειδικότερα, διακριτικό γνώρισμα είναι το μέσο, με το οποίο εξαστομικεύεται είτε το πρόσωπο (λ.χ. το όνομα του), είτε η επιχείρηση (λ.χ. διακριτικός τίτλος της) είτε το εμπόρευμα ή οι υπηρεσίες (λ.χ. το σήμα και ο διασηματισμός) (ΑΠ 606/2005, Εφθεσ 1422/2007, ΕφΑΘ 6270/2000 ΔΕΕ 2001,490). Σε αντίθεση με τη γενική απαγορευτική ρήτρα του άρθρου 1 του Ν. 146/1914, που απαιτεί ανταγωνιστικό σκοπό, κατά την έννοια της πρόθεσης των άρθρων 914 και 919 ΑΚ, στην περίπτωση του άρθρου 13 του ίδιου νόμου, αρκεί η χρήση να γίνεται κατά τρόπο, που μπορεί να προκαλέσει σύγχυση, έστω και αν αυτή δεν γίνεται με ανταγωνιστικό σκοπό. Χρήση, που μπορεί να οδηγήσει σε σύγχυση, είναι η αυτούσια μίμηση και η παραποίηση, δηλαδή η χρησιμοποίηση με μερικές μεταβολές, που δεν αρκούν για να αποτραπεί η σύγχυση. Έτσι η παραποίηση μπορεί να είναι οπτική, ηχητική, εννοιολογική ή και συνειρμική, τον δε κίνδυνο σύγχυσης μπορεί να δημιουργήσει η ομοιότητα λέξεων ή και αριθμών, που αποτελούν το γνώρισμα εικόνων, ήχων, σχημάτων, χρωμάτων, σχεδίων, συσκευασιών, διαφημίσεων. Σημασία έχει η γενική εντύπωση που δημιουργείται, ενώ ο κίνδυνος σύγχυσης δεν αποκλείεται, όταν η χρησιμοποίηση γίνεται με μικρές παραλλαγές (ΑΠ 1409/1980 ΕΕμπΔ 1981,451, Εφθεσ 77/2007 ό.π., ΕφΑΘ 7369/1996 ΔΕΕ 1996,1153). Κίνδυνος σύγχυσης υπάρχει, όταν, λόγω ομοιότητας δύο διακριτικών γνωρισμάτων, μπορεί να δημιουργηθεί παραπλάνηση στους συναλλακτικούς κύκλους και συγκεκριμένα, σε ένα, όχι εντελώς ασήμαντο, μέρος των πελατών όσον αφορά στην πρόλευση των εμπορευμάτων ή υπηρεσιών από ορισμένη επιχείρηση, είτε στην ταυτότητα της επιχείρησης, είτε στην ύπαρξη σχέσης συνεργασίας μεταξύ των δύο επιχειρήσεων. Τέτοια σύγχυση πρέπει να αποφεύγεται, διότι ο σαφής σκοπός του νομοθέτη είναι, να αποτρέπονται

πεπλανημένες εντυπώσεις ως προς τη δραστηριότητα μιας επιχείρησης και εκμετάλλευση της καλής της φήμης από άλλη επιχείρηση. Προϋπόθεση για να δημιουργηθεί σύγχυση από τη χρήση των διακριτικών γνωρισμάτων είναι να έχουν την τελευταία διακριτική δύναμη, χωρίς την οποία δεν μπορούν να επιτελέσουν τον προορισμό τους. Ο βαθμός της διακριτικής δύναμης προσδιορίζει και την έκταση προστασίας. Η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως αποτελεί προϋπόθεση για την προστασία όλων των διακριτικών γνωρισμάτων κατά την έννοια του άρθρου 13 του Ν. 146/1914 (ΑΠ 241/1991 ΕλλΔνη 34,560, ΕφΑΘ 103/2009 ΔΕΕ 2009,443, Εφθεσ 77/2007 ΕπισκΕΔ 2007,504, ΕφΑΘ 5775/2005 ΔΕΕ 2006,616, ΕφΑΘ 6260/2002 ΕλλΔνη 44,803, ΕφΑΘ 3250/2001 ΕλλΔνη 44,801). Κατά την έννοια, όμως, του άρθρου 1 του Ν. 146/1914, οι προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά ώστε η λεγόμενη «δουλική απομίμηση» προϊόντος ξένης εργασίας να συνιστά πράξη ανταγωνισμού που αντιβαίνει στα χρηστά ήθη, είναι: α) η ανταγωνιστική πρωτοτυπία του προϊόντος ξένης εργασίας, η οποία (πρωτοτυπία) υφίσταται όταν είναι ικανή να υποδηλώσει στις συναλλαγές την προέλευση του προϊόντος από ορισμένη επιχείρηση. Ετσι, ανταγωνιστική πρωτοτυπία έχει εκείνο το προϊόν, που λόγω της τεχνικής ή αισθητικής διαμόρφωσης του, των συστατικών του ή των άλλων ιδιοτήτων του, δημιουργεί την ικανότητα να εξατομικεύεται και να διαφοροποιείται από άλλα ομοειδή προϊόντα άλλης προέλευσης. Συνεπώς, το στοιχείο της ανταγωνιστικής πρωτοτυπίας ελλείπει αν πρόκειται για προϊόντα μαζικής παραγωγής ή καθημερινής κοινοτυπίας ή για προϊόντα που αποτελούν τα ίδια προϊόντα πιστής αντιγραφής από άλλα πρωτότυπα (βλ. Η. Σουφλερό, στον Αθέμιτο Ανταγωνισμό, Ν. Ρόκα, έκδ. 1996, σελ. 113), β) ο κίνδυνος σύγχυσης και γ) η γνώση του απομιμούμενου ότι κάνει χρήση του προτύπου. Στην περίπτωση διαπίστωσης της ύπαρξης αθέμιτων ενεργειών στο πλαίσιο είτε του άρθρου 1, είτε του άρθρου 13 του Ν. 146/1914, ο προσβαλλόμενος από τον αθέμιτο ανταγωνιζόμενο μπορεί να αξιώσει την άρση της προσβολής και την παράλειψη αυτής στο μέλλον, αν και ο νόμος (άρθρο 1 του Ν 146/1914) κάνει λόγο μόνο για αξίωση παραλείψεως (βλ. Λ. Κοτσίρη, Δίκαιο Ανταγωνισμού, έκδ. 1982, σελ. 121, ΕφΑΘ 2561/2010 ΕλλΔνη 2011 823, ΕφΔωδ 11/2007 Νόμος, ΕφΠειρ 220/2004 ΕλλΔνη 2006 1454).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα αλλοδαπή εταιρία, με έδρα την Ελβετία, που διαθέτει και εργοστάσιο παραγωγής στην Ελλάδα και δη στην Κόρινθο, εκθέτει ότι δραστηριοποιείται παγκοσμίως στον εμπορικό χώρο του σχεδιασμού και της κατασκευής πρωτοποριακών ηλεκτρικών μετρητών υψηλής ποιότητας και στην εμπορική και βιομηχανική εφαρμογή ηλεκτρονικών-ψηφιακών μετρητών και βρίσκεται στην πρώτη θέση παγκοσμίως στην μέτρηση ηλεκτρικής ενέργειας, κατέχουσα εξέχουσα θέση στην προηγμένη διαχείριση μετρήσεων (ΑΜΜ) και στους έξυπνους μετρητές, ήτοι παράγει χονδρικώς και λιανικώς προϊόντα και υπηρεσίες προηγμένης οικιακής και βιομηχανικής μέτρησης, διαχείρισης και παρακολούθησης δικτύου σε επιχειρήσεις και καταναλωτές, μεταξύ των οποίων τα προϊόντα και οι υπηρεσίες «ecometer», προς διάκριση δε των προϊόντων και υπηρεσιών είναι δικαιούχος σημάτων λεκτικό (ecometer) και με απεικόνιση, καθώς και ότι είναι δικαιούχος σχετικών κοινοτικών σημάτων, τα οποία έχουν καταστεί και σήματα φήμης. Διατείνεται περαιτέρω, ότι από τον Δεκέμβριο του 2012 η καθ'ής η αίτηση εταιρία, η οποία δραστηριοποιείται επαγγελματικά σε υπηρεσίες τηλεμέτρησης καταναλώσεων ενέργειας νερού και αερίου και για τους σκοπούς της προμηθεύει συσκευές τηλεμέτρησης, εγκαθιστά και παρέχει υπηρεσίες συλλογής και παρουσίασης των δεδομένων μέτρησης σε μία πλατφόρμα ΑΜΜ, ήτοι εμπορική δραστηριότητα που ασκεί και η αιτούσα, χρησιμοποιεί, την ένδειξη «smart ecometer» για την πώληση και εμπορία προϊόντων και υπηρεσιών, περιλαμβάνοντας το διακριτικό γνώρισμα «ecometer» στα προϊόντα της, που αποτελεί δουλική απομίμηση, με συνέπεια να υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης ως προς την ταυτότητα των επιχειρήσεων τους και εντεύθεν να διενεργείται σε βάρος της αθέμιτος ανταγωνισμός προς τον σκοπό προσέλκυσης πελατών της. Με βάση αυτό το ιστορικό, η αιτούσα εταιρία ζητεί να ληφθούν, για την προσωρινή λόγω του επειγόντος ρύθμιση της κατάσταση, ασφαλιστικά μέτρα και συγκεκριμένως, (α) να υποχρεωθεί η καθ'ής η αίτηση να παύσει προσωρινά και να παραλείπει στο μέλλον χρήση των περιγραφέντων στην παρούσα διεθνών και κοινοτικών σημάτων της αιτούσας, να απαγορεύει να χρησιμοποιεί ως διακριτικό τίτλο τη λεκτική ένδειξη «ecometer» και να διαθέτει στην αγορά προϊόντα τα οποία φέρουν την ως άνω ένδειξη, (β) να υποχρεωθεί προσωρινά να αποσύρει τις πινακίδες, τα έντυπα, τις κάρτες, τις σφραγίδες, τα τιμολόγια, και οποιοδήποτε έτερο

έντυπο, τα οποία αναγράφουν την παραπάνω λεκτική ένδειξη, εντός δέκα ημερών από την επίδοση της απόφασης, άλλως να επιτραπεί στην αιτούσα στην απόσυρση των προϊόντων (γ) να διαταχθεί η συντηρητική κατάσχεση όλων των προϊόντων που φέρουν την ένδειξη ή οποιαδήποτε άλλη ένδειξη που συνιστά προσβολή των κοινοτικών σημάτων, δ) να απειληθεί χρηματική ποινή 5.900 ευρώ για την περίπτωση μη συμμόρφωσης στις διατάξεις της απόφασης, ε) να οριστεί μονάδα παράβασης της απόφασης ότι δηλαδή θα διαπράττονται τόσες παραβάσεις όσα τεμάχια προϊόντων με την ένδειξη διανέμει ή διαθέτει και αποτελεί ξεχωριστή παράβαση κάθε ξεχωριστής παροχής υπηρεσίας απειλώντας κατά της καθ'ής χρηματική ποινή ούτως ώστε κάθε ανευρισκόμενο τεμάχιο ή ξεχωριστή παροχή υπηρεσίας να συνιστά αυτοτελή παράβαση, στ) να επιτραπεί η δημοσίευση του διατακτικού της απόφασης που θα εκδοθεί σε μία (1) ημερήσια εφημερίδα πανελληνίας κυκλοφορίας, και να καταδικασθεί η καθής στα δικαστικά της έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεκτά και αρμόδια εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επόμε., 731 & 732 ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις στις διατάξεις των άρθρων (1, 13, 14, 20 § 1, 22 του ν. 146/1914 και 1, 2, 6, 14, 15, 18, 21, 26, 27, 31, 33 του ν. 2239/1994, όπως συμπληρώθηκε από τον ν.2072/2012, 682, 731, 732, 947 και 176 του ΚΠολΔ, ΕΚ 207/2009 που κωδικοποίησε τον ΕΚ 40/1994), που αναφέρονται στις προεκτεθείσες μείζονες νομικές σκέψεις εκτός από το αίτημα που αναφέρεται στην συντηρητική κατάσχεση όλων των προϊόντων που φέρουν την ένδειξη, που κρίνεται μη νόμιμο αφού τείνει στην πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος της. Κατόπιν τούτων, η ένδικη αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί εάν είναι βάσιμη και από ουσιαστική άποψη. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, εμφανίστηκε η εταιρία με την επωνυμία «VODAFONE-ΠΑΝΑΦΟΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ» με το διακριτικό τίτλο «VODAFONE-PANAFON» που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της, όπως ειδικότερα αναπτύσσει και με το σημείωμα που κατέθεσε μετά τη συζήτηση, επικαλούμενη ότι η ίδια έχει έννομο συμφέρον που συνίσταται στην αποκλειστική συνεργασία με την καθ'ής για την προώθηση των υπηρεσιών της, η οποία το έτος 2012 έγινε θυγατρική της κατά 100% και η οποία χρησιμοποιεί (καθ'ής) τις υπηρεσίες του δικτύου της, άσκησε παραδεκτά (άρθρα 80 επ., 686 παρ. 6 ΚΠολΔ) πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της τελευταίας, ζητώντας την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως. Η πρόσθετη αυτή παρέμβαση πρέπει να συνεκδικασθεί με την υπό κρίση κύρια αίτηση (άρθρα 31 § 1, 246 ΚΠολΔ) και να εξεταστεί στην ουσία της.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος της αιτούσας ... και της ανωμοτί κατάθεσης του διευθύνοντος συμβούλου της καθ'ής ..., οι οποίοι εξετάστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, την με αριθμό 6929/22-11-2013 ένορκη βεβαίωση του ... που δόθηκε ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών ..., κατόπιν εμπρόσθεσης και νομότυπης κλήτευσης της καθ'ής (βλ. την με αριθμό 4725Γ/20-11-2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών ...), που προσκομίζει η αιτούσα, την με αριθμό 11.352/25-11-2013 ένορκη βεβαίωση του ... που προσκομίζει η καθ'ής (βλ. την με αριθμό 9742/21-11-2013 έκθεση επίδοσης ...) και την με αριθμό 11.357/27-11-2013 ένορκη βεβαίωση του ..., που επίσης προσκομίζει η καθ'ής, που η γνωστοποίηση της έγινε στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, όπως και των εγγράφων που επικαλούνται οι διάδικοι, σε κάθε δε περίπτωση παραδεκτά λαμβάνονται υπόψη ακόμη και αν δεν έχει γίνει γνωστοποίηση, καθόσον στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων μπορούν να ληφθούν υπόψη και ένορκες βεβαιώσεις χωρίς κλήτευση του αντιδίκου (βλ. αντί άλλων Ι. Πετρόπουλος, «Οι ένορκες βεβαιώσεις στην πολιτική δίκη», ΕλλΔνη 2007, 43 και εκεί παραπομπές σε νομολογία) καθώς επίσης από όλα τα προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αλλοδαπή εταιρία που εδρεύει στην Ελβετία, δραστηριοποιείται εμπορικά στο χώρο του σχεδιασμού και της κατασκευής ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών/ψηφιακών μετρητών κατανάλωσης ενέργειας και είναι προμηθευτής ολοκληρωμένων λύσεων μέτρησης και διαχείρισης ενέργειας. Δραστηριοποιείται παγκοσμίως από πολλά έτη (ήδη από το 1896 με προηγούμενη νομική μορφή και επωνυμία) και σε πολλές χώρες του κόσμου (τουλάχιστον 30), μεταξύ των οποίων και στην Ελλάδα από το έτος 1970, παρέχει δε προϊόντα και υπηρεσίες για την μέτρηση ηλεκτρικής ενέργειας, κατέχοντας παγκοσμίως εξέχουσα θέση στον τομέα ανάπτυξης και έρευνας στη διαχείριση μετρήσεων και στους μετρητές, συμμετέχοντας και σε

σχετικές εκθέσεις του κλάδου. Η αιτούσα προσφέρει το ευρύτερο χαρτοφυλάκιο προϊόντων και υπηρεσιών στη βιομηχανία μέτρησης ηλεκτρικής ενέργειας, περιλαμβάνοντας λύσεις προηγμένης διαχείρισης μετρήσεων (ANM/AMI), συστήματα επικοινωνίας και λογισμικού, μετρητές και λύσεις για τη διαχείριση δεδομένων μέτρησης. Παράγει και διαθέτει χονδρικών και λιανικών προϊόντα και υπηρεσίες προηγμένης οικιακής και βιομηχανικής μέτρησης, διαχείρισης και παρακολούθησης δικτύου, απευθυνόμενη τόσο σε επιχειρήσεις όσο και σε οικιακούς καταναλωτές. Ως προελέχθη από το 1970 δραστηριοποιείται και στην Ελλάδα διαθέτοντας εργοστάσιο στην περιοχή της Κορίνθου, όπου κατασκευάζονται ηλεκτρομηχανικοί μετρητές ενέργειας, το 1994 δε μεταφέρθηκαν στην Κόρινθο η παραγωγή και από άλλα εργοστάσια της αιτούσας, ενώ το 2001 το εργοστάσιο της Κορίνθου γίνεται κέντρο παραγωγής ηλεκτρομηχανικών μετρητών. Προς διάκριση των προϊόντων και υπηρεσιών της αιτούσας, αυτή κατέστη το έτος 2009 δικαιούχος του με αριθμό ... λεκτικού διεθνούς κοινοτικού σήματος «ecometer», το οποίο δηλώθηκε στις 9-11-2007 στον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας, καταχωρήθηκε στις 20-2-2009 στο Γραφείο Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς προς διάκριση προϊόντων της κλάσης 9 και 42, και τελεί έκτοτε νομίμως σε ισχύ (βλ.τα προσκομιζόμενα από την αιτούσα έγγραφα του ΟΗΙΜ που προσκομίζονται σε επίσημη μετάφραση στην Ελληνική, ως και από 20-2-2009 έγγραφο του Γραφείου Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά, επίσης σε νόμιμη μετάφραση στην Ελληνική). Σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο το ανωτέρω σήμα καταχωρήθηκε στην λίστα προϊόντων και υπηρεσιών της ταξινόμησης της Νίκαιας για μετρητές ηλεκτρικού ρεύματος, μετρητές αερίου, μετρητές νερού, απεικονίσεις/ενδείξεις, τηλεσυσκευές που συνδέονται με μετρητές ενέργειας, συσκευές για την ένδειξη/απεικόνιση κατανάλωσης ενέργειας και όλα τα προαναφερθέντα είδη όχι για εξωτερική χρήση, όχι για χρήση σε πρατήρια καυσίμων αυτοκινήτων και φορτηγών και όχι για χρήση με τη συνήθη βενζίνη, το ντίζελ και των εναλλακτικών καυσίμων και στην λίστα 42 για συμβουλές στον τομέα της εξοικονόμησης ενέργειας (συμβουλευτική για την ενέργεια) σε σχέση με την ενεργειακή απόδοση και την ενεργειακή χρήση, τον έλεγχο της ποιότητας στον τομέα της εξοικονόμησης ενέργειας (έλεγχος ενέργειας), μετρήσεις στον τομέα της εξοικονόμησης ενέργειας σε σχέση με την κατανάλωση ενέργειας στα κτίρια. Επίσης είναι δικαιούχος του με αριθμό ...λεκτικού με απεικόνιση διεθνούς/κοινοτικού σήματος «ecometer energy monitor», το οποίο δηλώθηκε στις 9-11-2007 στον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας και καταχωρήθηκε στις 20-2-2009 στα Γραφείο Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς και τελεί έκτοτε νομίμως σε ισχύ. Η καθ' ής ελληνική εταιρία, που εδρεύει στο 12,5ο χιλιόμετρο της εθνικής οδού Αθηνών-Λαμίας, η οποία ιδρύθηκε τον Ιούνιο του 2004, έχει επίσης ως σκοπό μεταξύ άλλων, την παροχή υπηρεσιών Machine to Machine (υπηρεσία διαβίβασης δεδομένων από συσκευή σε συσκευή (M2M)), τηλεμετρίας-τηλεματικής μέσω δικτύου κινητών τηλεπικοινωνιών. Σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα της στο διαδίκτυο η καθ' ής παρέχει υπηρεσίες μέτρησης για απομακρυσμένη μέτρηση της κατανάλωσης φυσικού αερίου και νερού, καθώς και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας μέσω φωτοβολταϊκών. Πρόκειται για μία υπηρεσία αυτοματοποιημένης διαχείρισης μετρήσεων (ADM). Σύμφωνα επίσης με την ως άνω ιστοσελίδα της προσφέρεται ως συνδρομητική υπηρεσία σε επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας /εμπόρους λιανικής πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας, διανομής φυσικού αερίου και νερού και είναι προσβάσιμη μέσω διαδικτύου ή εικονικού ιδιωτικού δικτύου (VPN). Η πλατφόρμα e-Metron έχει αναπτυχθεί από την καθ' ής και φιλοξενείται στο κέντρο δεδομένων της Vodafone στην Αθήνα, Ελλάδα. Παρέχει πληροφορίες σε πραγματικό χρόνο, λεπτομερείς αναφορές και ειδοποιήσεις για συσκευές μέτρησης ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου και νερού. Απευθύνεται σε επιχειρήσεις φυσικού αερίου, επιχειρήσεις ηλεκτρικής ενέργειας, έμποροι λιανικής πώλησης, εταιρίες τηλεπικοινωνιών, σε επιχειρήσεις ύδρευσης και έμποροι λιανικής πώλησης. Για τη λειτουργία της ως άνω υπηρεσίας αυτή παρέχει στους πελάτες της καταγραφείς δεδομένων ή συσκευές μέτρησης στις επιχειρήσεις-εμπόρους λιανικής, οι οποίες συσκευές καταγράφουν συνεχώς δεδομένα που αφορούν στην κατανάλωση και τα αποστέλλουν μέσω 3PPX5 (ηλεκτρική ενέργεια), 5M5 (φυσικό αέριο) ή KP & 6PK5 (νερό) στον κεντρικό διακομιστή εφαρμογών, που βρίσκεται στο κέντρο δεδομένων της Vodafone Ελλάς. Οι επιχειρήσεις έμποροι λιανικής έχουν πρόσβαση στην πλατφόρμα μέσω διαδικτύου ή VPN και λαμβάνουν πλήρεις πληροφορίες, δεδομένα μέτρησης, αναφορές κλπ. Ο πελάτης δύναται να παρακολουθεί την κατανάλωση του μέσω διαδικτύου και ειδοποιηθεί σε περιπτώσεις υπερβολικής κατανάλωσης ή άλλων συμβάντων. Για το λόγο αυτό παρέχει έξυπνους μετρητές και καταγραφείς δεδομένων, υπηρεσίες δικτύου δεδομένων, επεξεργασία δεδομένων μέτρησης, εγκατάσταση υλοποίηση και τεχνική υποστήριξη, υπηρεσίες πελατειακών σχέσεων, τιμολόγηση. Η καθ' ής κατέστη δικαιούχος του λεκτικού σήματος με απεικόνιση «smart ecometer», με χρώμα μαύρο και κόκκινο, ταξινομημένα κατά κλάσεις στην κλάση 9, 38 και 42, σύμφωνα με την με αριθμό ΕΞ 2508/2013 απόφαση της Επιτροπής Σημάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης,

Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση το ανωτέρω σήμα κατοχυρώθηκε για τα προϊόντα της κλάσης 9, ως ειδικές συσκευές τηλεματικής-τηλεμετρίας που προσαρμόζονται σε μετρητές κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, νερού καθώς και σε μετρητές παραγωγής ενέργειας από φωτοβολταϊκά. Οι συσκευές αυτές καταγράφουν και αποστέλλουν τα σχετικά δεδομένα μέτρησης μέσω δικτύου κινητών τηλεπικοινωνιών σε κεντρική πλατφόρμα διαδικτυακής εφαρμογής όπου είναι προσβάσιμα από τον χρήστη (συνδρομητή) της υπηρεσίας μέσω της χρήσης προσωπικών κωδικών. Η Κλάση 38 αφορά διαβίβαση μέσω δικτύου κινητών τηλεπικοινωνιών των καταγεγραμμένων δεδομένων μέτρησης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, νερού καθώς και δεδομένων παραγωγής ενέργειας από φωτοβολταϊκά σε κεντρική πλατφόρμα διαδικτυακής εφαρμογής όπου είναι προσβάσιμα στον χρήστη (συνδρομητή) της υπηρεσίας μέσω της χρήσης προσωπικών κωδικών. Και στην Κλάση 42 για διαδικτυακή υπηρεσία για απομακρυσμένη παρακολούθηση μέσω διαδικτύου δεδομένων κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, νερού, καθώς και δεδομένων παραγωγής ενέργειας από φωτοβολταϊκά. Τα δεδομένα αποστέλλονται από συσκευές τηλεμετρίας μέσω δικτύου κινητών τηλεπικοινωνιών και αποθηκεύονται σε κεντρική πλατφόρμα διαδικτυακής εφαρμογής, όπου είναι προσβάσιμα από τον χρήστη (συνδρομητή) της υπηρεσίας μέσω της χρήσης προσωπικών κωδικών. Το ανωτέρω σήμα κατατέθηκε στις 15-1-2013 προς διάκριση προϊόντων των κλάσεων 9, 38, και 42 και τελεί έκτοτε νομίμως σε ισχύ, αν και η αιτούσα έχει ασκήσει ανακοπή κατά του ως άνω σήματος, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση. Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί ότι η αιτούσα διατείνεται ότι τα ως άνω κοινοτικά σήματα κατέστησαν «σήματα φήμης», πλην όμως ο ισχυρισμός αυτός δεν πιθανολογήθηκε από κάποιο αποδεικτικό στοιχείο της δικογραφίας, ενώ παράλληλα δεν γίνεται επίκληση των πραγματικών εκείνων περιστάσεων, τα οποία, σύμφωνα και με την προεκτεθείσα μείζονα νομική σκέψη, υπάγονται στην αόριστη νομική έννοια του σήματος που έχει αποκτήσει φήμη στην Ελλάδα και την Κοινότητα (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνος σε Δίκαιο Σημάτων, με επιμέλεια Ν. Ρόκα άρθρο 26, αριθμ. 44, ίδιος, Δίκαιο Σημάτων, έκδοση 2007, σελ.75-78). Επιπροσθέτως, καθίσταται σαφές ότι οι ως άνω λεκτικές ενδείξεις, συνοδευόμενες από απεικόνιση με συγκεκριμένη σύνθεση, συνιστούν διακριτικά γνωρίσματα των προαναφερθέντων προϊόντων της αιτούσας, ενόψει του ότι έχουν διακριτική δύναμη και έχουν καθιερωθεί στις συναλλαγές δηλονότι έχουν καταστεί γνωστά στους συναλλακτικούς κύκλους ότι διακρίνουν τα ως άνω προϊόντα ως προερχόμενα αποκλειστικώς από την επιχείρηση της (αιτούσας). Από την επισκόπηση του αποδεικτικού υλικού της δικογραφίας καθίσταται σαφές ότι και στους δύο διακριτικούς τίτλους (των ως άνω επιχειρήσεων), οι οποίοι είναι σύνθετοι, αποτελούμενοι από περισσότερες λέξεις, κυριαρχεί η λέξη «ecometer», καθόσον έχει διακριτική δύναμη, η οποία καθορίζει και τη συνολική εντύπωση. Η λέξη «smart», που προσέθεσε η καθ'ής η αίτηση δεν συμβάλλουν στη δημιουργία διαφορετικής συνολικής εντύπωσης, διότι δεν αρκούν για να αλλάξει η ταυτόσημη ηχητική και οπτική εντύπωση που προκαλείται από τους δύο διακριτικούς τίτλους [βλ. ΕφΘεσ 77/2007 ΕπισκΕμπΔ. 2007.504, ΠΠρΑθ. 8458/1987 ΕΕμπΔ 1988.136 (το κείμενο της οποίας έχει ως εξής: «η επωνυμία της εναγομένης "...» με την ηχητική και οπτική ομοιότητα της με την επωνυμία και το σήμα της ενάγουσας "...» δημιουργεί την εντύπωση ότι αυτή είναι μία από τις θυγατρικές εταιρίες ή τις αδελφές εταιρίες της αιτούσας ή ότι είναι η αποκλειστική αντιπρόσωπος της αιτούσας στην Ελλάδα») ΙΙ «Αθέμιτος Ανταγωνισμός» Ν. Ρόκα, όπ.π., σελ.364 (-Κουτσούκης)]. Εξάλλου, μεταξύ των δύο (2) ως άνω διακριτικών γνωρισμάτων υπερισχύει και προστατεύεται κατά νόμο αυτό της αιτούσας που καθιερώθηκε πρώτο στις συναλλαγές (βλ. ΑΠ 1123/2002 ΔΕΕ 2003 632). Λαμβανομένου δε υπόψη και του γεγονότος ότι οι δύο εταιρίες δραστηριοποιούνται στον ίδιο οικονομικό κλάδο, - ήτοι αυτόν που άπτεται του εμπορίου των μετρητών μέτρησης κατανάλωσης κάθε μορφής ενέργειας, των μεθόδων μέτρησης, των τεχνικών και των προϊόντων μέτρησης κατανάλωσης, δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης για τον μετρίων γνώσεων και παρατηρητικότητας καταναλωτή, ο οποίος ευκόλως δύναται να παραπλανηθεί και να υπολαμβάνει εσφαλμένως ότι τα προϊόντα της καθ'ής είναι αυτά της αιτούσας ή νεώτερη παραλλαγή των προϊόντων της τελευταίας ή να διακρίνει μεν ότι πρόκειται για προϊόντα παραγόμενα από άλλη επιχείρηση να έχει, όμως, την πεπλανημένη αντίληψη ότι οι ως άνω επιχειρήσεις έχουν οικονομικό ή οργανωτικό σύνδεσμο (βλ. ΑΠ 1388/2004 καταχωρημένη σε «Νόμος»). Πρέπει να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός της καθ'ής ότι το σήμα «smart ecometer» που χαρακτηρίζουν τα προϊόντα της δεν ταυτίζεται με το σήμα της αιτούσας, επειδή το δικό της σήμα περιέχει την πρόσθετη λέξη «smart», πρέπει ν'απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος καθόσον η λέξη αυτή δεν είναι ικανή να διαφοροποιήσει την ομοιότητα, εφόσον το κυρίαρχο μέρος του σήματος και του διακριτικού γνωρισματος είναι η λέξη «ecometer». Επίσης απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός της καθ'ής ότι τα δύο συγκρινόμενα προϊόντα ή υπηρεσίες που φέρουν τα σήματα της αιτούσας

δεν ομοιάζουν με της καθ' ής, διότι η υπηρεσία της καθ'ής που φέρει το σήμα αφορά συνδρομητική υπηρεσία μέσω του δικτύου της ν'Οάθιοπθ και δεν αποτελεί προϊόν, όπως οι μετρητές της αιτούσας που φέρουν το σήμα, διότι όπως προέκυψε οι δύο εταιρίες, έχουν συναφές αντικείμενο την καταγραφή μετρήσεων ενέργειας, είτε με μετρητές που κατασκευάζουν (αιτούσα), είτε που προμηθεύουν (καθ'ής) και το γεγονός ότι παρέχεται η ως άνω υπηρεσία της καθ'ής μέσω δικτύου της νοάθιοηβ, ώστε να ελέγχεται η κατανάλωση ενέργειας και σε απόσταση, η οποία είναι πρόσθετη των όσων προσφέρει η αιτούσα, δεν διαφοροποιεί τα δύο προϊόντα. Ενισχυτικό δε της ως άνω διαπίστωσης είναι το γεγονός ότι τα προϊόντα τόσο της αιτούσας εταιρίας όσο και της καθ'ής κατατάχθηκαν στα προϊόντα της κλάσης 9 και 42 και τα δύο, ενώ της καθ'ής κατατάχθηκαν επιπλέον και στην κλάση 38, που σημαίνει ότι τα προϊόντα τους είναι ομοειδή και ο σκοπός τους συναφής, ασχέτως αν η καθ'ής στο ως άνω σήμα περιέχει και μία επιπλέον υπηρεσία μέσω δικτύου για τους συνδρομητές της. Αλλωστε, οι δύο εταιρίες απευθύνονται και σε ίδιο καταναλωτικό κοινό όπως προκύπτει από τα πιο πάνω αναφερόμενα της ιστοσελίδας της καθ'ής και της αιτούσας, ήτοι ιδιώτες, εταιρίες, παρόχους ενέργειας κλπ, ενώ προέκυψε επίσης ότι το έτος 2010 υπήρξε συνάντηση μεταξύ των εκπροσώπων της αιτούσας με την καθ'ής και την προσθέτως παρεμβαίνουσα εταιρία, για το ενδεχόμενο συνεργασίας, γεγονός που δεν θα γίνονταν εάν δεν υπήρχε συνάφεια στον εμπορικό τους σκοπό. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι η προσθέτως παρεμβαίνουσα εταιρία έχει συνάψει σύμβαση με την καθ'ής για παροχή του δικτύου της και για την προώθηση των υπηρεσιών της, ενώ το 2012 η καθ'ής, όπως ομολογούν αμφότερες οι εταιρίες, έγινε θυγατρική της προσθέτως παρεμβαίνουσας κατά 100%. Δεδομένου ότι προκύπτει σχέση εταιρίας-μετόχου το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν πιθανολογήθηκε το έννομο συμφέρον της προσθέτως παρεμβαίνουσας και πρέπει ν'απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη, πρέπει όμως να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ τους. Εξάλλου πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα διαθέτει προς πώληση τα προϊόντα της εντός της Κοινότητας σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα τιμολόγια αυτής, ενώ στην Ελλάδα έχουν διατεθεί στη ΔΕΗ. Συμπληρωματικά επίσης πρέπει να ειπωθεί πλέον των παραπάνω, ότι η λέξη «ecometer» που υπερσχύει στο ως άνω σήμα, δεν αποτελεί λέξη του αγγλικού λεξιλογίου, αλλά είναι μία πρωτότυπη λεκτική κατασκευή της αιτούσας που διαθέτει διακριτική δύναμη, ενώ πιθανολογήθηκε ότι δεν έχει χρησιμοποιηθεί από άλλον πιο πριν, πλην της περιπτώσεως της εταιρίας Cilbargo Inc., με την οποία όμως η αιτούσα έχει υπογράψει συμφωνητικό συνύπαρξης και συναίνεσης, ενώ η άλλη περίπτωση αναφέρεται σε ανόμοιο προϊόν (μετρητή χιλιομέτρων). Περαιτέρω πιθανολογήθηκε επίσης ότι στην περιγραφείσα πράξη της προέβη η καθ'ής με σκοπό να δημιουργηθεί σύγχυση μεταξύ των προϊόντων της προς τα όμοια προϊόντα της αιτούσας ώστε να αυξήσει τις πωλήσεις τους, όχι βάσει της ποιότητας και της τιμής τους όπως συμβαίνει υπό συνθήκες υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού, αλλά, με αθέμιτη απόσπαση από την τελευταία (αιτούσα) της πελατείας την οποία είχε αποκτήσει με την μακρόχρονη παραγωγή και διάθεση στην αγορά των προϊόντων της με τα ως άνω ιδιαίτερα διακριτικά σημεία (ονομασίες), κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 και 13 του ν. 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» (βλ. ΑΠ 1388/2004 όπ.π., ΕφΠειρ.558/2008 ΔΕΕ 2008.1376, ΕφΑθ.4661/2003 Δνη 2005.508). Περαιτέρω, από τα ίδια στοιχεία πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα πληροφορήθηκε από πελάτες της το γεγονός και οι οποίοι αποκόμισαν την εσφαλμένη εντύπωση ότι υπήρχε ταύτιση μεταξύ των διάδικων εταιριών ή οικονομικός και οργανωτικός σύνδεσμος. Για την αποτροπή του ως άνω απειλούμενου κινδύνου πρόκλησης σύγχυσης στο καταναλωτικό κοινό ως προς την ταυτότητα της αιτούσας και εντεύθεν επέλευσης ζημίας σε αυτήν από την προαναφερόμενη αντικείμενη στα χρηστά ήθη συμπεριφορά της καθ'ής, πρέπει να ληφθούν τα αναφερόμενα στο διατακτικό και κρινόμενα ως πιο κατάλληλα για τις περιστάσεις ασφαλιστικά μέτρα. Συνακόλουθα, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και (i) να υποχρεωθεί προσωρινά αυτή (α) να παύσει κάθε χρήση της λεκτικής με απεικόνιση ένδειξης «δηίθπ: βοοιπιβίβΓ», (β) να παύσει να διαθέτει στην αγορά προϊόντα τα οποία φέρουν την ως άνω ένδειξη, (γ) να αποσύρει όλα τα προϊόντα και την παροχή υπηρεσίας με την ανωτέρω ένδειξη που έχει κυκλοφορήσει και τα οποία αναγράφουν τη λεκτική ένδειξη, (δ) να διαταχθεί η δημοσίευση του διατακτικού της απόφασης αυτής σε μία (1) ημερήσια εφημερίδα των Αθηνών, με επιμέλεια της αιτούσας και με δαπάνες της καθ'ής και (iii) να απειληθεί κατά της καθ' ής χρηματική ποινή ποσού διακοσίων (200 €) ευρώ, για κάθε παράβαση της απόφασης αυτής. Τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας θα επιβληθούν σε βάρος της πρώτης των καθών η αίτηση, καθόσον είναι η διάδικος που ηττήθηκε στη δίκη (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την πρόσθετη παρέμβαση.

Συμφηφίζει τη δικαστική δαπάνη της πρβοσθέτως παρεμβαινουσας η αίτηση στο σύνολο της μεταξύ αυτής και της αιτούσας. Δέχεται εν μέρει την υπό κρίση αίτηση.

Υποχρεώνει προσωρινά την καθ'ής η αίτηση να παύσει κάθε χρήση της λεκτικής ένδειξης «smart ecometer».

Υποχρεώνει προσωρινά την καθ' ής να παύσει να διαθέτει στην αγορά προϊόντα της παραγωγής της τα οποία φέρουν τη λεκτική ένδειξη «smart ecometer».

Υποχρεώνει προσωρινά την καθής η αίτηση να αποσύρει όλα τα σχετικά προϊόντα με την ως άνω ένδειξη «smart ecometer».

Απειλεί κατά της καθ'ής η αίτηση για εκάστη μελλοντική παράβαση των ως άνω διατάξεων χρηματική ποινή ύψους πεντακοσίων (500 €) ευρώ.

Διατάσσει τη δημοσίευση του διατακτικού της απόφασης άπαξ σε μία (1) ημερήσια εφημερίδα των Αθηνών επιλογής της αιτούσας και με δαπάνες της καθ'ής.

Καταδικάζει την καθ'ής στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, των οποίων το ποσόν καθορίζει σε 350 ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα στις 1 Απριλίου 2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η Γραμματέας
για τη δημοσίευση